II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2022/439 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Οκτωβρίου 2021

για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον καθορισμό της μεθοδολογίας αξιολόγησης που πρέπει να ακολουθούν οι αρμόδιες αρχές κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων με τις απαιτήσεις χρήσης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 ([1]), και ιδίως το άρθρο 144 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο, το άρθρο 173 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο και το άρθρο 180 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η απαίτηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σύμφωνα με την οποία οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συμμόρφωση ενός ιδρύματος με τις απαιτήσεις χρήσης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων (IRB), σχετίζεται με όλες τις απαιτήσεις χρήσης της προσέγγισης IRB, ανεξάρτητα από τον βαθμό σημαντικότητάς τους, και αφορά τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις αυτές ανά πάσα στιγμή. Ως εκ τούτου, η απαίτηση αυτή δεν αφορά μόνο την αξιολόγηση της αρχικής αίτησης ενός ιδρύματος για τη χορήγηση άδειας χρήσης των συστημάτων διαβάθμισης για τους σκοπούς του υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, αλλά αφορά επίσης τα ακόλουθα: την αξιολόγηση τυχόν πρόσθετων αιτήσεων ενός ιδρύματος για τη χορήγηση άδειας χρήσης των συστημάτων διαβάθμισης που εφαρμόζονται σύμφωνα με το εγκεκριμένο σχέδιο του ιδρύματος για τη διαδοχική εφαρμογή της προσέγγισης IRB· την αξιολόγηση της αίτησης υλοποίησης ουσιωδών αλλαγών στις εσωτερικές προσεγγίσεις για τις οποίες το ίδρυμα έχει λάβει άδεια χρήσης σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού και τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 529/2014 της Επιτροπής ([2])· αλλαγές στην προσέγγιση IRB για τις οποίες απαιτείται κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 529/2014· τη διαρκή επανεξέταση της προσέγγισης IRB για την οποία το ίδρυμα έχει λάβει άδεια χρήσης σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3])· την αξιολόγηση των

([1]) ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1.

([2]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 529/2014 της Επιτροπής, της 12ης Μαρτίου 2014, που συμπληρώνει τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για την αξιολόγηση της σπουδαιότητας των επεκτάσεων και μεταβολών στην προσέγγιση των εσωτερικών διαβαθμίσεων και στην εξελιγμένη προσέγγιση μέτρησης (ΕΕ L 148 της 20.5.2014, σ. 36).

([3]) Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

αιτήσεων για τη χορήγηση άδειας επανόδου στη χρήση λιγότερο εξελιγμένων προσεγγίσεων σύμφωνα με το άρθρο 149 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εφαρμόζουν τα ίδια κριτήρια σε όλες αυτές τις ειδικότερες πτυχές της αξιολόγησης της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις χρήσης της προσέγγισης IRB. Επομένως, οι κανόνες που καθορίζουν την εν λόγω μεθοδολογία αξιολόγησης θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, ώστε να διασφαλίζεται η εναρμόνιση των μεθοδολογιών αξιολόγησης από τις αρμόδιες αρχές και να αποφεύγεται ο κίνδυνος καταχρηστικής επιλογής του ευνοϊκότερου καθεστώτος εποπτείας.

(2) Η μεθοδολογία αξιολόγησης θα πρέπει να περιλαμβάνει τις μεθόδους που πρέπει να χρησιμοποιούν οι αρμόδιες αρχές, είτε σε προαιρετική είτε σε υποχρεωτική βάση, και να προβλέπει κριτήρια που υπόκεινται σε επαλήθευση από τις αρμόδιες αρχές.

(3) Για τη διασφάλιση συνεπούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται για τη χρήση της προσέγγισης IRB σε ολόκληρη την Ένωση, είναι αναγκαίο οι αρμόδιες αρχές να εφαρμόζουν τις ίδιες μεθόδους για την εν λόγω αξιολόγηση. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να καθοριστεί ένα σύνολο μεθόδων που πρέπει να εφαρμόζουν όλες οι αρμόδιες αρχές. Ωστόσο, δεδομένης της φύσης της αξιολόγησης βάσει υποδείγματος, καθώς και της ποικιλομορφίας και των ιδιαιτεροτήτων των υποδειγμάτων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να κάνουν χρήση της εποπτικής τους διακριτικής ευχέρειας κατά την εφαρμογή των εν λόγω μεθόδων όσον αφορά τα συγκεκριμένα υπό εξέταση υποδείγματα. Η μεθοδολογία αξιολόγησης του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να καθορίζει τα ελάχιστα κριτήρια βάσει των οποίων οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επαληθεύουν τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις χρήσης της προσέγγισης IRB και να προβλέπει την υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να επαληθεύουν κάθε άλλο σχετικό κριτήριο που είναι αναγκαίο για τον σκοπό αυτόν. Επιπλέον, σε ορισμένες περιπτώσεις στις οποίες η αρμόδια αρχή έχει διενεργήσει πρόσφατες αξιολογήσεις για παρόμοια συστήματα διαβάθμισης στην ίδια κατηγορία ανοιγμάτων, είναι σκόπιμο να επιτρέπεται η χρήση των αποτελεσμάτων των εν λόγω αξιολογήσεων και να μην υποχρεούται να τις επαναλάβει η αρμόδια αρχή, εάν η αρμόδια αρχή κρίνει, αφού κάνει χρήση της διακριτικής της ευχέρειας, ότι τα αποτελέσματα αυτά παραμένουν ουσιωδώς αμετάβλητα. Με τον τρόπο αυτόν θα αποφεύγονται η πολυπλοκότητα, οι περιττές επιβαρύνσεις και η αλληλεπικάλυψη των εργασιών.

(4) Σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογήσουν τη συμμόρφωση ενός ιδρύματος με τις απαιτήσεις χρήσης της προσέγγισης IRB για διαφορετικούς σκοπούς από την αρχική αίτηση χορήγησης άδειας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εφαρμόζουν μόνο τους κανόνες που είναι συναφείς με το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης για τους εν λόγω άλλους σκοπούς και θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να χρησιμοποιούν ως σημείο εκκίνησης τα συμπεράσματα των προηγούμενων αξιολογήσεων.

(5) Όταν η αξιολόγηση αφορά αιτήσεις για τη χορήγηση των αδειών που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, εφαρμόζονται τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 8 του εν λόγω άρθρου σε σχέση με τη διαδικασία κοινής απόφασης.

(6) Οι αρμόδιες αρχές υποχρεούνται να επαληθεύουν τη συμμόρφωση των ιδρυμάτων με τις ειδικές ρυθμιστικές απαιτήσεις χρήσης της προσέγγισης IRB, καθώς και να αξιολογούν τη συνολική ποιότητα των λύσεων, των συστημάτων και των προσεγγίσεων που εφαρμόζει ένα ίδρυμα, και να ζητούν συνεχείς βελτιώσεις και προσαρμογές στις μεταβαλλόμενες συνθήκες, ώστε να διασφαλίζεται σε συνεχή βάση η συμμόρφωση με τις εν λόγω απαιτήσεις. Για την αξιολόγηση αυτή απαιτείται, σε μεγάλο βαθμό, η άσκηση διακριτικής ευχέρειας από τις αρμόδιες αρχές. Οι κανόνες για τη μεθοδολογία αξιολόγησης θα πρέπει, αφενός, να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα να ασκούν τη διακριτική τους ευχέρεια, διενεργώντας πρόσθετους ελέγχους πέραν των ελέγχων που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, εάν απαιτείται, και, αφετέρου, να διασφαλίζουν την εναρμόνιση και τη συγκρισιμότητα των εποπτικών πρακτικών μεταξύ των διαφόρων δικαιοδοσιών. Για τους ίδιους λόγους, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διαθέτουν την αναγκαία ευελιξία για την εφαρμογή της πλέον κατάλληλης προαιρετικής μεθόδου ή οποιασδήποτε άλλης μεθόδου που απαιτείται για την επαλήθευση συγκεκριμένων απαιτήσεων, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τη σημαντικότητα των ειδών ανοιγμάτων που καλύπτονται από κάθε σύστημα διαβάθμισης, την πολυπλοκότητα των υποδειγμάτων, τις ιδιαιτερότητες της κατάστασης, τη συγκεκριμένη λύση που εφαρμόζει το ίδρυμα, την ποιότητα των αποδεικτικών στοιχείων που παρέχει το ίδρυμα, τους πόρους που έχουν στη διάθεσή τους οι ίδιες οι αρμόδιες αρχές. Επιπλέον, για τους ίδιους λόγους, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να μπορούν να διενεργούν πρόσθετες δοκιμές και επαληθεύσεις που είναι απαραίτητες σε περίπτωση αμφιβολιών σχετικά με την εκπλήρωση των απαιτήσεων της προσέγγισης IRB σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, το μέγεθος και την πολυπλοκότητα της επιχειρηματικής δραστηριότητας και της δομής ενός ιδρύματος.

(7) Οι αρμόδιες αρχές, για να διασφαλίσουν τη συνέπεια και την πληρότητα της αξιολόγησης της συνολικής προσέγγισης IRB, στην περίπτωση μεταγενέστερων αιτήσεων για τη χορήγηση άδειας με βάση το εγκεκριμένο σχέδιο διαδοχικής εφαρμογής ενός ιδρύματος, θα πρέπει να χρησιμοποιούν ως βάση για την αξιολόγησή τους τουλάχιστον τους κανόνες σχετικά με τη δοκιμή χρήσης και εμπειρίας, την ταξινόμηση σε βαθμίδες ή ομάδες, τα συστήματα διαβάθμισης και την ποσοτικοποίηση του κινδύνου, δεδομένου ότι αυτές οι πτυχές της αξιολόγησης αφορούν κάθε επιμέρους σύστημα διαβάθμισης της προσέγγισης IRB.

(8) Για την αξιολόγηση της επάρκειας της εφαρμογής της προσέγγισης IRB, θα πρέπει να επαληθεύονται όλα τα συστήματα διαβάθμισης και οι σχετικές διαδικασίες, σε περίπτωση που το ίδρυμα έχει αναθέσει σε τρίτο καθήκοντα, δραστηριότητες ή λειτουργίες που αφορούν τον σχεδιασμό, την εφαρμογή και την επικύρωση των συστημάτων διαβάθμισης ή έχει λάβει σύστημα διαβάθμισης ή κοινά δεδομένα από τρίτο πωλητή. Ειδικότερα, θα πρέπει να επαληθεύεται ότι έχουν τεθεί σε εφαρμογή επαρκείς έλεγχοι στο ίδρυμα και ότι είναι διαθέσιμη η πλήρης τεκμηρίωση. Επιπλέον, δεδομένου ότι το διοικητικό όργανο του ιδρύματος είναι τελικά υπεύθυνο για τις ανατεθείσες διαδικασίες και τις επιδόσεις των συστημάτων διαβάθμισης που λαμβάνονται από τρίτο πωλητή, θα πρέπει να επαληθεύεται ότι το ίδρυμα διαθέτει επαρκή εσωτερική γνώση των διαδικασιών που έχουν ανατεθεί και των συστημάτων διαβάθμισης που έχουν αγοραστεί. Επομένως, το σύνολο των καθηκόντων, των δραστηριοτήτων και των λειτουργιών που ανατίθενται και των συστημάτων διαβάθμισης που λαμβάνονται από τρίτους πωλητές θα πρέπει να αξιολογούνται από τις αρμόδιες αρχές κατά τρόπο παρόμοιο με τις περιπτώσεις στις οποίες η προσέγγιση IRB έχει αναπτυχθεί πλήρως μέσω εσωτερικών διαδικασιών του ιδρύματος.

(9) Για να αποτραπεί το ενδεχόμενο τα ιδρύματα να ολοκληρώσουν εν μέρει μόνο τη διαδοχική εφαρμογή της προσέγγισης IRB για παρατεταμένο χρονικό διάστημα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν την καταλληλότητα της προθεσμίας για την εφαρμογή του επονομαζόμενου «σχεδίου επέκτασης», την τήρηση της εν λόγω προθεσμίας και την αναγκαιότητα αλλαγών στο σχέδιο επέκτασης. Θα πρέπει να επαληθεύεται ότι για όλα τα ανοίγματα που καλύπτονται από το σχέδιο επέκτασης προβλέπεται καθορισμένο και εύλογο μέγιστο χρονικό πλαίσιο για την εφαρμογή της προσέγγισης IRB.

(10) Είναι σημαντικό να αξιολογείται η ευρωστία του τμήματος επικύρωσης και, κατ' επέκταση, η ανεξαρτησία από τη μονάδα ελέγχου πιστωτικού κινδύνου, η πληρότητα, η συχνότητα και η επάρκεια των μεθόδων και διαδικασιών, καθώς και η αρτιότητα της διαδικασίας υποβολής εκθέσεων, ώστε να επαληθεύεται ότι διενεργείται αντικειμενική αξιολόγηση των συστημάτων διαβάθμισης και ότι τα κίνητρα για τη συγκάλυψη των ανεπαρκειών και των αδυναμιών του υποδείγματος είναι περιορισμένα. Κατά την επαλήθευση της εξασφάλισης επαρκούς επιπέδου ανεξαρτησίας του τμήματος επικύρωσης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος.

(11) Λαμβανομένου υπόψη ότι τα συστήματα διαβάθμισης αποτελούν τον πυρήνα της προσέγγισης IRB και ότι η ποιότητά τους μπορεί να επηρεάσει σημαντικά το επίπεδο των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, οι επιδόσεις των συστημάτων διαβάθμισης θα πρέπει να επανεξετάζονται τακτικά. Δεδομένου, αφενός, ότι οι εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου πρέπει να επανεξετάζονται τουλάχιστον σε ετήσια βάση και ότι τα συστήματα διαβάθμισης θα πρέπει να αξιολογούνται τακτικά από τις αρμόδιες αρχές και από το τμήμα εσωτερικού ελέγχου και, αφετέρου, ότι για την εκτέλεση του καθήκοντος αυτού είναι αναγκαία η εισαγωγή στοιχείων από το τμήμα επικύρωσης, είναι σκόπιμο να επαληθεύεται ότι η επικύρωση των επιδόσεων των συστημάτων διαβάθμισης που καλύπτουν σημαντικά χαρτοφυλάκια και οι δοκιμαστικοί εκ των υστέρων έλεγχοι όλων των άλλων συστημάτων διαβάθμισης διενεργούνται τουλάχιστον σε ετήσια βάση.

(12) Όλοι οι τομείς της προσέγγισης IRB πρέπει να καλύπτονται αποτελεσματικά από εσωτερικούς ελέγχους. Ωστόσο, θα πρέπει να επαληθεύεται ότι οι πόροι του εσωτερικού ελέγχου χρησιμοποιούνται με αποδοτικό τρόπο, με έμφαση στους πλέον επικίνδυνους τομείς. Είναι σημαντικό να υπάρχει ορισμένου βαθμού ευελιξία, ιδίως στην περίπτωση ιδρυμάτων που χρησιμοποιούν πολυάριθμα συστήματα διαβάθμισης. Κατά συνέπεια, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι διενεργούνται ετήσιες επανεξετάσεις, ώστε να προσδιορίζονται οι τομείς που απαιτούν διεξοδικότερη επανεξέταση κατά τη διάρκεια του έτους.

(13) Για τη διασφάλιση ελάχιστου επιπέδου εναρμόνισης σε σχέση με το εύρος χρήσης των συστημάτων διαβάθμισης (την επονομαζόμενη «δοκιμή χρήσης»), οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι τα συστήματα διαβάθμισης είναι ενσωματωμένα στις σχετικές διαδικασίες του ιδρύματος στο πλαίσιο των ευρύτερων διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου, καθώς και στις λειτουργίες της έγκρισης πιστώσεων, της λήψης αποφάσεων, της κατανομής των εσωτερικών κεφαλαίων και της εταιρικής διακυβέρνησης. Πρόκειται για βασικούς τομείς στους οποίους οι εσωτερικές διαδικασίες προϋποθέτουν τη χρήση παραμέτρων κινδύνου και, ως εκ τούτου, εάν υπάρχουν διαφορές μεταξύ των παραμέτρων κινδύνου που χρησιμοποιούνται στους εν λόγω τομείς και των παραμέτρων κινδύνου που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς του υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, θα πρέπει να επαληθεύεται ότι είναι δικαιολογημένες.

(14) Σε σχέση με τις απαιτήσεις δοκιμής εμπειρίας, κατά την αξιολόγηση του κατά πόσο τα συστήματα διαβάθμισης που χρησιμοποιούσε το ίδρυμα πριν από την εφαρμογή της προσέγγισης IRB «ανταποκρίνονταν εν γένει» στις απαιτήσεις IRB, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ειδικότερα ότι κατά τη διάρκεια τουλάχιστον τριών ετών πριν από τη χρήση της προσέγγισης IRB, το σύστημα διαβάθμισης χρησιμοποιούνταν στις εσωτερικές διαδικασίες μέτρησης και διαχείρισης κινδύνου του ιδρύματος και ότι υπέκειτο σε παρακολούθηση, εσωτερική επικύρωση και εσωτερικό έλεγχο. Αυτός ο προσδιορισμός της μεθοδολογίας αξιολόγησης είναι αναγκαίος για τη διασφάλιση ελάχιστου επιπέδου εναρμόνισης. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι τα συστήματα διαβάθμισης έχουν εφαρμοστεί τουλάχιστον στους βασικότερους τομείς χρήσης, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα συστήματα διαβάθμισης έχουν χρησιμοποιηθεί με αποτελεσματικό τρόπο από το ίδρυμα και ότι τόσο τα μέλη του προσωπικού όσο και τα διοικητικά στελέχη είναι εξοικειωμένα με τις εν λόγω παραμέτρους και κατανοούν καλά το νόημα και τις αδυναμίες τους. Τέλος, η παρακολούθηση, η επικύρωση και ο εσωτερικός έλεγχος κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπειρίας θα πρέπει να καταδεικνύουν ότι τα συστήματα διαβάθμισης συμμορφώνονταν με τις βασικές απαιτήσεις της προσέγγισης IRB και ότι βελτιώθηκαν σταδιακά κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου.

(15) Η ανεξαρτησία της διαδικασίας ταξινόμησης των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες απαιτείται για τα ανοίγματα εταιρικής τραπεζικής, διότι κατά τη διαδικασία είναι συνήθως απαραίτητη η χρήση της ανθρώπινης κρίσης. Στην περίπτωση των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, η διαδικασία ταξινόμησης είναι συνήθως πλήρως αυτοματοποιημένη, βάσει αντικειμενικών πληροφοριών σχετικά με τον πιστούχο και τις συναλλαγές του. Η ορθότητα της διαδικασίας ταξινόμησης διασφαλίζεται με την ορθή εφαρμογή του συστήματος διαβάθμισης στα συστήματα και τις διαδικασίες ΤΠ του ιδρύματος. Ωστόσο, εάν επιτρέπονται παρεκκλίσεις, κατά τη διαδικασία διαβάθμισης πρέπει να γίνεται χρήση της ανθρώπινης κρίσης. Κατά συνέπεια, και δεδομένου ότι τα πρόσωπα που είναι επιφορτισμένα με την έγκριση και ανανέωση των πιστοδοτήσεων τείνουν κατά κανόνα να αποδίδουν καλύτερες διαβαθμίσεις προκειμένου να αυξήσουν τις πωλήσεις και τον όγκο των πιστώσεων, όταν χρησιμοποιούνται παρεκκλίσεις, μεταξύ άλλων, και στην περίπτωση των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, θα πρέπει να επαληθεύεται ότι η ταξινόμηση έχει εγκριθεί από άτομο ή από επιτροπή που είναι ανεξάρτητο/ανεξάρτητη από τα πρόσωπα τα οποία είναι επιφορτισμένα με την έγκριση ή ανανέωση των πιστοδοτήσεων.

(16) Όταν οι διαβαθμίσεις είναι παλαιότερες των 12 μηνών ή όταν η επανεξέταση της ταξινόμησης δεν έχει διενεργηθεί εγκαίρως σύμφωνα με την πολιτική του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι έχουν πραγματοποιηθεί συντηρητικές προσαρμογές όσον αφορά τον υπολογισμό των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο στοιχείων ενεργητικού. Οι λόγοι γι' αυτό είναι πολλαπλοί. Εάν η διαβάθμιση είναι παρωχημένη ή βασίζεται σε παρωχημένες πληροφορίες, η αξιολόγηση κινδύνου μπορεί να μην είναι ακριβής. Ειδικότερα, εάν η κατάσταση του πιστούχου έχει επιδεινωθεί κατά τους τελευταίους 12 μήνες, δεν αντικατοπτρίζεται στη διαβάθμιση και ο κίνδυνος υποτιμάται. Επιπλέον, σύμφωνα με τον γενικό κανόνα που αφορά την εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου, όταν η εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου βασίζεται σε ανεπαρκή δεδομένα ή παραδοχές, θα πρέπει να υιοθετείται ευρύτερο περιθώριο ασφαλείας. Ο ίδιος κανόνας θα πρέπει να εφαρμόζεται στη διαδικασία ταξινόμησης των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες, δηλαδή σε περίπτωση που κατά τη διαδικασία ταξινόμησης έχουν ληφθεί υπόψη ανεπαρκείς πληροφορίες, θα πρέπει να υιοθετείται πρόσθετη συντηρητική προσέγγιση κατά τον υπολογισμό των συντελεστών στάθμισης κινδύνου. Η μέθοδος εφαρμογής πρόσθετης συντηρητικής προσέγγισης κατά τον υπολογισμό των συντελεστών στάθμισης κινδύνου δεν θα πρέπει να καθορίζεται, διότι το ίδρυμα μπορεί να προσαρμόζει άμεσα είτε τη διαβάθμιση είτε την εκτίμηση της παραμέτρου κινδύνου ή τον συντελεστή στάθμισης κινδύνου. Η προσαρμογή θα πρέπει να είναι ανάλογη προς τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία η διαβάθμιση ή οι υποκείμενες πληροφορίες είναι παρωχημένες.

(17) Τα ιδρύματα υποχρεούνται να τεκμηριώνουν γραπτώς τους ειδικούς ορισμούς της αθέτησης υποχρεώσεων και της ζημίας που χρησιμοποιούν εσωτερικά και να διασφαλίζουν τη συνέπεια των ορισμών αυτών με εκείνους του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Κατά την αξιολόγηση της συνέπειας αυτής, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι τα ιδρύματα διαθέτουν σαφείς πολιτικές, οι οποίες καθορίζουν πότε ένας πιστούχος ή μια πιστωτική διευκόλυνση χαρακτηρίζεται ως πιστούχος ή πιστωτική διευκόλυνση σε αθέτηση. Οι πολιτικές αυτές πρέπει να συνάδουν με τις γενικές αρχές σχετικά με τον προσδιορισμό της αθέτησης. Η ΕΑΤ εξέδωσε κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης δυνάμει του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Οι πολιτικές αυτές θα πρέπει επίσης να ενσωματώνονται στις διαδικασίες και τα συστήματα διαχείρισης κινδύνου των ιδρυμάτων, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, απαιτείται ειδικότερα οι εσωτερικές διαβαθμίσεις, δηλαδή συμπεριλαμβανομένης της ταξινόμησης σε βαθμίδα αθέτησης, να διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στη διαχείριση κινδύνου και σε άλλες εσωτερικές διαδικασίες ενός ιδρύματος, οι οποίες θα πρέπει επίσης να υπόκεινται σε επαλήθευση από τις αρμόδιες αρχές.

(18) Οι πληροφορίες σχετικά τόσο με τις επιδόσεις ενός πιστούχου όσο και με τα ανοίγματα σε αθέτηση και τα ανοίγματα που δεν βρίσκονται σε αθέτηση αποτελούν τη βάση για τις εσωτερικές διαδικασίες του ιδρύματος, για την ποσοτικοποίηση των παραμέτρων κινδύνου και για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων. Επομένως, θα πρέπει να είναι εύρωστη και αποτελεσματική όχι μόνον η διαδικασία ταυτοποίησης των πιστούχων σε αθέτηση, αλλά και η διαδικασία αναταξινόμησης των πιστούχων σε αθέτηση σε καθεστώς μη αθέτησης. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι η διαδικασία ανακατάταξης με συνετό τρόπο διασφαλίζει ότι οι πιστούχοι δεν αναταξινομούνται σε καθεστώς μη αθέτησης όταν το ίδρυμα αναμένει ότι το άνοιγμα θα επανέλθει πιθανώς σε αθέτηση εντός σύντομου χρονικού διαστήματος.

(19) Για να παρέχεται στις αρμόδιες αρχές συνεπής και ακριβής επισκόπηση τόσο των συστημάτων διαβάθμισης που χρησιμοποιεί το ίδρυμα όσο και της βελτίωσης των συστημάτων διαβάθμισης διαχρονικά, είναι αναγκαίο οι αρμόδιες αρχές να αξιολογούν την πληρότητα του μητρώου των τρεχουσών και ιστορικών εκδόσεων των συστημάτων διαβάθμισης που χρησιμοποιεί το ίδρυμα («μητρώο συστημάτων διαβάθμισης»). Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι απαιτήσεις της δοκιμής εμπειρίας αφορούν την προηγούμενη τριετία από τη χρονική στιγμή της εξέτασης αίτησης για τη χορήγηση έγκρισης εσωτερικού υποδείγματος και ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν συνολική επανεξέταση του εσωτερικού υποδείγματος σε τακτική βάση, και τουλάχιστον ανά τριετία, είναι σκόπιμο οι αρμόδιες αρχές να επαληθεύουν ότι το εν λόγω μητρώο συστημάτων διαβάθμισης καλύπτει τουλάχιστον τις εκδόσεις των εσωτερικών υποδειγμάτων που χρησιμοποίησε το ίδρυμα κατά την προηγούμενη τριετία.

(20) Η ανθρώπινη κρίση χρησιμοποιείται σε διάφορα στάδια της ανάπτυξης και της χρήσης συστημάτων διαβάθμισης. Η εύλογη χρήση της ανθρώπινης κρίσης μπορεί να ενισχύσει την ποιότητα του υποδείγματος και την ακρίβεια των προβλέψεών του. Ωστόσο, δεδομένου ότι η ανθρώπινη κρίση μεταβάλλει τις εκτιμήσεις που βασίζονται σε προηγούμενη εμπειρία με υποκειμενικό τρόπο, η χρήση της ανθρώπινης κρίσης θα πρέπει να υπόκειται σε έλεγχο. Επομένως, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι η χρήση της ανθρώπινης κρίσης δικαιολογείται από τη θετική συμβολή της στην ακρίβεια των προβλέψεων. Κατά συνέπεια, μεγάλος αριθμός παρεκκλίσεων από τα αποτελέσματα του μοντέλου μπορεί να υποδηλώνει ότι ορισμένες σημαντικές πληροφορίες δεν περιλαμβάνονται στο σύστημα διαβάθμισης. Ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι ο αριθμός των παρεκκλίσεων και η αιτιολόγησή τους αναλύονται τακτικά από τα ιδρύματα και ότι τυχόν εντοπισθείσες αδυναμίες του υποδείγματος αντιμετωπίζονται επαρκώς στο πλαίσιο της επανεξέτασης του υποδείγματος.

(21) Σε κάθε περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα έχει υιοθετήσει επαρκές περιθώριο ασφαλείας στις εκτιμήσεις του όσον αφορά τις παραμέτρους κινδύνου. Το εν λόγω περιθώριο ασφαλείας θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τυχόν εντοπισθείσες ελλείψεις στα δεδομένα ή τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την ποσοτικοποίηση του κινδύνου και την αυξημένη αβεβαιότητα που ενδέχεται να προκύψει, για παράδειγμα, από τις αλλαγές στις πολιτικές δανειοδότησης ή ανάκαμψης. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα παύει να συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της προσέγγισης IRB, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν αν πληροί την απαίτηση έγκαιρης διόρθωσης των συστημάτων διαβάθμισης. Η εφαρμογή του περιθωρίου ασφαλείας δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως εναλλακτική δυνατότητα σε σχέση με τη διόρθωση των υποδειγμάτων και τη διασφάλιση της πλήρους συμμόρφωσής τους με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

(22) Όσον αφορά την ποσοτικοποίηση του κινδύνου, είναι επιθυμητό οι εκτιμήσεις της πιθανότητας αθέτησης (PD) να είναι σχετικά σταθερές διαχρονικά, ώστε να αποφεύγεται η υπερβολική κυκλικότητα των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι οι εκτιμήσεις της PD βασίζονται στον μακροπρόθεσμο μέσο όρο των ετήσιων ποσοστών αθέτησης. Επιπλέον, δεδομένου ότι τα ίδια κεφάλαια θα πρέπει να βοηθούν τα ιδρύματα να επιβιώνουν σε περίοδο ακραίων καταστάσεων, οι εκτιμήσεις κινδύνου θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την πιθανή επιδείνωση των οικονομικών συνθηκών ακόμη και σε περιόδους ευημερίας. Τέλος, οποτεδήποτε υπάρχει αυξημένη αβεβαιότητα, η οποία προκύπτει από ανεπαρκή δεδομένα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι έχει υιοθετηθεί πρόσθετο περιθώριο ασφαλείας. Σε περίπτωση που το μήκος των διαθέσιμων χρονοσειρών δεν περιλαμβάνει την αναμενόμενη μεταβλητότητα των ποσοστών αθέτησης, θα πρέπει να υιοθετούνται κατάλληλες μέθοδοι, ώστε να λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία που λείπουν.

(23) Η εκτίμηση της ζημίας λόγω αθέτησης (LGD) βασίζεται στον μέσο όρο των πραγματικών τιμών της LGD, σταθμισμένων με τον αριθμό των αθετήσεων. Εάν η αξία ανοίγματος αποτελεί σχετικό παράγοντα κινδύνου, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μεταξύ άλλων δυνητικών παραγόντων κινδύνου για τον διαχωρισμό ή τη διαφοροποίηση του κινδύνου LGD, ώστε να διασφαλίζεται ότι η παράμετρος υπολογίζεται για ομοιογενείς ομάδες ή βαθμίδες πιστωτικών διευκολύνσεων. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι η προσέγγιση αυτή εφαρμόζεται επαρκώς, διότι διασφαλίζει τη συνέπεια με τον υπολογισμό της παραμέτρου PD και την έγκυρη εφαρμογή του τύπου στάθμισης κινδύνου. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 διακρίνει τη μέθοδο εκτίμησης της LGD για μεμονωμένα ανοίγματα για τους σκοπούς των ποσών των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο ανοιγμάτων από τον μέσο όρο των εκτιμήσεων της LGD που υπολογίζονται σε επίπεδο χαρτοφυλακίου. Σε αντίθεση με τη μεμονωμένη εκτίμηση της LGD, η κατώτατη τιμή της LGD για ανοίγματα λιανικής τραπεζικής εξασφαλισμένα με ακίνητη περιουσία, η οποία εφαρμόζεται σε επίπεδο συνολικού χαρτοφυλακίου, ορίζεται ως σταθμισμένη ως προς το άνοιγμα μέση τιμή της LGD. Για να διασφαλιστούν επαρκή επίπεδα παραμέτρων κινδύνου για ανοίγματα εξασφαλισμένα με ακίνητη περιουσία, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν την ορθή εφαρμογή των κατώτατων τιμών της LGD.

(24) Ανοίγματα σε αθέτηση τα οποία, μετά την επαναφορά σε καθεστώς μη αθέτησης, αναταξινομούνται ως ανοίγματα σε αθέτηση εντός σύντομου χρονικού διαστήματος θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως ανοίγματα σε αθέτηση από την πρώτη στιγμή κατά την οποία επήλθε η αθέτηση, δεδομένου ότι η προσωρινή αναταξινόμηση σε καθεστώς μη αθέτησης πραγματοποιείται πιθανότατα βάσει ελλιπών πληροφοριών σχετικά με την πραγματική κατάσταση του πιστούχου. Κατά συνέπεια, η αντιμετώπιση των πολλαπλών αθετήσεων ως ενιαίας αθέτησης αντιπροσωπεύει καλύτερα την πραγματική εμπειρία αθέτησης. Για τον λόγο αυτόν, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι κατά την εκτίμηση των

παραμέτρων κινδύνου οι πολλαπλές αθετήσεις από τον ίδιο πιστούχο εντός σύντομου χρονικού διαστήματος αντιμετωπίζονται ως ενιαία αθέτηση. Επιπλέον, η αντιμετώπιση πολλαπλών αθετήσεων από τον ίδιο πιστούχο ως χωριστών αθετήσεων μπορεί να οδηγήσει σε σημαντικά σφάλματα στις εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου, διότι τα υψηλότερα ποσοστά αθέτησης συνεπάγονται υψηλότερες εκτιμήσεις της PD. Από την άλλη πλευρά, υποτιμάται η τιμή της LGD, διότι οι πρώτες αθετήσεις του πιστούχου αντιμετωπίζονται ως περιπτώσεις ανοιγμάτων που κατέστησαν εκ νέου ενήμερα χωρίς ζημία που σχετίζεται με αυτές, ενώ το ίδρυμα υπέστη πράγματι ζημία. Επιπροσθέτως, λόγω της σχέσης μεταξύ των εκτιμήσεων της PD και της LGD, και προκειμένου να διασφαλίζεται η ρεαλιστική εκτίμηση της αναμενόμενης ζημίας, η αντιμετώπιση των πολλαπλών αθετήσεων θα πρέπει να είναι συνεπής για τους σκοπούς της εκτίμησης της PD και της LGD.

(25) Το εύρος των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή του το ίδρυμα όσον αφορά τα ανοίγματα σε αθέτηση διαφέρει σημαντικά από εκείνο που αφορά τα εξυπηρετούμενα ανοίγματα. Ειδικότερα, υπάρχουν δύο πρόσθετοι παράγοντες κινδύνου για τα ανοίγματα σε αθέτηση, και συγκεκριμένα το διάστημα σε αθέτηση και οι πραγματοποιηθείσες ανακάμψεις. Επομένως, η εκτίμηση της LGD που διενεργείται πριν από την αθέτηση δεν είναι επαρκής, διότι οι εκτιμήσεις κινδύνου θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλους τους σημαντικούς παράγοντες κινδύνου. Επιπροσθέτως, για τα ανοίγματα σε αθέτηση είναι ήδη γνωστό ποιες ήταν οι οικονομικές συνθήκες κατά τον χρόνο της αθέτησης. Επιπλέον, η τιμή της LGD για ανοίγματα σε αθέτηση θα πρέπει να αντικατοπτρίζει το άθροισμα της αναμενόμενης ζημίας υπό τις τρέχουσες οικονομικές συνθήκες και της πιθανής μη αναμενόμενης ζημίας που ενδέχεται να προκύψει κατά τη διάρκεια της περιόδου ανάκαμψης. Ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι η τιμή της LGD για ανοίγματα σε αθέτηση («LGD σε αθέτηση») εκτιμάται είτε άμεσα είτε ως άθροισμα της καλύτερης εκτίμησης για την αναμενόμενη ζημία («EL_{BE}») και μιας προσαύξησης που αποτυπώνει τη μη αναμενόμενη ζημία που ενδέχεται να προκύψει κατά την περίοδο ανάκαμψης. Ανεξάρτητα από την εφαρμοζόμενη προσέγγιση, η εκτίμηση της LGD σε αθέτηση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις πληροφορίες σχετικά με το διάστημα σε αθέτηση και τις πραγματοποιηθείσες ανακάμψεις έως τη χρονική στιγμή της εκτίμησης και να εξετάζει την πιθανή δυσμενή μεταβολή των οικονομικών συνθηκών κατά την αναμενόμενη διάρκεια της διαδικασίας ανάκαμψης.

(26) Στην περίπτωση ιδρυμάτων που χρησιμοποιούν εσωτερικές εκτιμήσεις της LGD, οι εσωτερικές απαιτήσεις για τη διαχείριση των εξασφαλίσεων θα πρέπει να συνάδουν εν γένει με τις απαιτήσεις του τρίτου μέρους τίτλος II κεφάλαιο 4 τμήμα 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εστιάζουν στις απαιτήσεις της αποτίμησης των εξασφαλίσεων και της ασφάλειας δικαίου, διότι είναι σημαντικό να διασφαλίζεται, αφενός, η τακτική και αξιόπιστη αποτίμηση των εξασφαλίσεων και, αφετέρου, ότι η αποτίμηση αντικατοπτρίζει την πραγματική αγοραία αξία υπό τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς. Η συχνότητα και ο χαρακτήρας της αναπροσαρμογής της αξίας θα πρέπει να προσαρμόζονται στο είδος των εξασφαλίσεων, δεδομένου ότι η παρωχημένη ή ανακριβής αποτίμηση μπορεί να οδηγήσει σε υποτίμηση του κινδύνου που σχετίζεται με τα πιστωτικά ανοίγματα. Έχει επίσης καίρια σημασία να διασφαλίζεται ότι οι εξασφαλίσεις είναι νομικώς αποτελεσματικές και εκτελεστές σε όλες τις χώρες που έχουν δικαιοδοσία. Σε αντίθετη περίπτωση, το άνοιγμα θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως μη εξασφαλισμένο· εάν στην ποσοτικοποίηση του κινδύνου αναγνωρίζονται εξασφαλίσεις αυτού του είδους, είναι πιθανό να υποτιμηθεί ο κίνδυνος.

(27) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι, για τους σκοπούς της εξελιγμένης προσέγγισης IRB, δηλαδή όταν χρησιμοποιούνται εσωτερικές εκτιμήσεις της LGD, οι εγγυητές θεωρούνται επιλέξιμοι όταν διαβαθμίζονται με τη χρήση συστήματος διαβάθμισης που έχει εγκριθεί βάσει της προσέγγισης IRB· μπορούν να είναι επιλέξιμοι και άλλοι εγγυητές, υπό την προϋπόθεση ότι ταξινομούνται ως ίδρυμα, κεντρική κυβέρνηση ή κεντρική τράπεζα ή εταιρική οντότητα στην οποία έχει αποδοθεί διαβάθμιση από οργανισμό αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας (ΕΟΠΑ), και η εγγύηση πληροί τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο τρίτο μέρος τίτλος II κεφάλαιο 4 τμήμα 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι οποίες ισχύουν επίσης για την τυποποιημένη προσέγγιση.

(28) Κατά την αξιολόγηση της διαδικασίας ταξινόμησης των ανοιγμάτων σε κατηγορίες ανοιγμάτων, θα πρέπει να καθορίζονται ειδικές απαιτήσεις για την επαλήθευση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών της ταξινόμησης ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής λόγω της προνομιακής τους αντιμετώπισης όσον αφορά τον υπολογισμό των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο ποσών ανοιγμάτων. Ορισμένες κατηγορίες ανοιγμάτων ορίζονται με βάση τα χαρακτηριστικά της συναλλαγής, ενώ άλλες με βάση το είδος του πιστούχου· επομένως, μπορεί να υπάρχουν ανοίγματα τα οποία πληρούν τα κριτήρια για περισσότερες από μία κατηγορίες ανοιγμάτων. Ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι το ίδρυμα εφαρμόζει την ορθή αλληλουχία ταξινόμησης για τη διασφάλιση της συνεπούς και σαφούς ταξινόμησης των ανοιγμάτων σε κατηγορίες ανοιγμάτων.

(29) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων λαμβάνονται υπόψη στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου και κεφαλαίου, διότι η ενσωμάτωση των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων διασφαλίζει ότι τα σενάρια και ο αντίκτυπός τους στις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων αναπτύσσονται και εκτελούνται με έγκυρο τρόπο και ότι οι μελλοντοστραφείς πτυχές των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της διοίκησης του ιδρύματος.

(30) Τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν εσωτερικές εκτιμήσεις LGD και εσωτερικούς συντελεστές μετατροπής θα πρέπει να υπολογίζουν την πραγματική ληκτότητα των ανοιγμάτων βάσει της προσέγγισης IRB για τους σκοπούς του υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων. Στην περίπτωση των ανακυκλούμενων ανοιγμάτων, ένα ίδρυμα διατρέχει κίνδυνο για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από την ημερομηνία εξόφλησης της τρέχουσας ανάληψης, δεδομένου ότι ο δανειολήπτης μπορεί να προβεί σε νέα ανάληψη πρόσθετων ποσών. Συνεπώς, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι ο υπολογισμός της πραγματικής ληκτότητας των ανακυκλούμενων ανοιγμάτων βασίζεται στην ημερομηνία λήξης της πιστωτικής διευκόλυνσης.

(31) Ο υπολογισμός της διαφοράς μεταξύ, αφενός, των ποσών της αναμενόμενης ζημίας και, αφετέρου, των προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου, των πρόσθετων προσαρμογών αξίας και άλλων μειώσεων ιδίων κεφαλαίων («υστέρηση IRB») θα πρέπει να πραγματοποιείται σε συγκεντρωτικό επίπεδο χωριστά για το χαρτοφυλάκιο των ανοιγμάτων σε αθέτηση και για το χαρτοφυλάκιο των ανοιγμάτων που δεν βρίσκονται σε αθέτηση. Ο διαχωρισμός μεταξύ των ανοιγμάτων σε αθέτηση και των ανοιγμάτων σε μη αθέτηση είναι αναγκαίος προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα αρνητικά ποσά τα οποία προκύπτουν από τον υπολογισμό που πραγματοποιείται για το χαρτοφυλάκιο σε αθέτηση δεν χρησιμοποιούνται για την αντιστάθμιση των θετικών ποσών τα οποία προκύπτουν από τον υπολογισμό που πραγματοποιείται για το χαρτοφυλάκιο των ανοιγμάτων που δεν βρίσκονται σε αθέτηση. Πέραν αυτού, ο συνολικός υπολογισμός συνάδει με τη γενική έννοια των ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με την οποία τα ίδια κεφάλαια θα πρέπει να είναι πλήρως διαθέσιμα για την κάλυψη μη αναμενόμενων ζημιών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του ιδρύματος. Δεδομένου ότι τα ποσά των προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου, των πρόσθετων προσαρμογών αξίας και άλλων μειώσεων ιδίων κεφαλαίων που περιλαμβάνονται στον υπολογισμό της υστέρησης IRB έχουν ήδη αφαιρεθεί από τα ίδια κεφάλαια για την κάλυψη των αναμενόμενων ζημιών («EL»), το μέρος που υπερβαίνει τις συνολικές ζημίες είναι πλήρως διαθέσιμο για την κάλυψη των ζημιών που εντοπίζονται σε όλα τα ανοίγματα σε αθέτηση. Ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι οι προσαρμογές ιδίων κεφαλαίων βάσει της υστέρησης IRB υπολογίζονται και εφαρμόζονται με ορθό τρόπο.

(32) Μη αξιόπιστα, ανακριβή, ελλιπή ή παρωχημένα δεδομένα μπορεί να οδηγήσουν σε σφάλματα κατά την εκτίμηση κινδύνου και τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων. Επιπλέον, όταν χρησιμοποιούνται στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου του ιδρύματος, δεδομένα αυτού του είδους ενδέχεται επίσης να οδηγήσουν στη λήψη κακών αποφάσεων σχετικά με τις πιστώσεις και τη διαχείριση. Για τη διασφάλιση της αξιοπιστίας και της υψηλής ποιότητας των δεδομένων, η υποδομή και οι διαδικασίες που αφορούν τη συλλογή και την αποθήκευση δεδομένων θα πρέπει να είναι άρτια τεκμηριωμένες και να περιλαμβάνουν πλήρη περιγραφή των χαρακτηριστικών και των πηγών των δεδομένων, ώστε να διασφαλίζεται η ορθή χρήση τους στις εσωτερικές διαδικασίες και στις διαδικασίες για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων. Επομένως, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν την ποιότητα και την τεκμηρίωση των δεδομένων που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία εκτίμησης των παραμέτρων κινδύνου, στην ταξινόμηση των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες και στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων.

(33) Η ποιότητα των δεδομένων, η ακρίβεια της εκτίμησης κινδύνου και η ορθότητα του υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων εξαρτώνται σε πολύ μεγάλο βαθμό από την αξιοπιστία των συστημάτων ΤΠ που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της προσέγγισης IRB. Επιπλέον, η συνέχεια και η συνέπεια των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου και του υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων μπορούν να διασφαλιστούν μόνον όταν τα συστήματα ΤΠ που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς αυτούς είναι ασφαλή και αξιόπιστα και η υποδομή ΤΠ είναι επαρκώς εύρωστη. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο οι αρμόδιες αρχές να επαληθεύουν επίσης την αξιοπιστία των συστημάτων ΤΠ του ιδρύματος και την ευρωστία της υποδομής ΤΠ.

(34) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι, στο μέτρο του δυνατού, οι μη αλληλεπικαλυπτόμενες παρατηρήσεις των αποδόσεων των ανοιγμάτων σε μετοχές χρησιμοποιούνται τόσο για την ανάπτυξη όσο και για την επικύρωση εσωτερικών υποδειγμάτων για ανοίγματα σε μετοχές. Οι μη αλληλεπικαλυπτόμενες παρατηρήσεις εξασφαλίζουν υψηλότερη ποιότητα προβλέψεων, δεδομένου ότι σε όλες τις παρατηρήσεις αποδίδεται η ίδια βαρύτητα και οι παρατηρήσεις δεν συσχετίζονται στενά μεταξύ τους.

(35) Η χρήση της προσέγγισης IRB απαιτεί την έγκριση των αρμόδιων αρχών και κάθε ουσιώδης αλλαγή στην εν λόγω προσέγγιση πρέπει να εγκρίνεται. Ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι η εσωτερική διαδικασία διαχείρισης, και ειδικότερα η εσωτερική διαδικασία έγκρισης των εν λόγω αλλαγών, διασφαλίζει ότι εφαρμόζονται μόνον οι αλλαγές που συνάδουν με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 529/2014 και ότι στο πλαίσιο αυτό η ταξινόμηση των αλλαγών είναι συνεπής, ώστε να αποφεύγεται τυχόν καταχρηστική επιλογή του ευνοϊκότερου καθεστώτος εποπτείας.

(36) Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού συνδέονται στενά μεταξύ τους, δεδομένου ότι όλες αφορούν πτυχές της μεθοδολογίας αξιολόγησης που πρέπει να εφαρμόζουν οι αρμόδιες αρχές κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης ενός ιδρύματος με την προσέγγιση IRB. Για να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ των εν λόγω διατάξεων, οι οποίες θα πρέπει να τεθούν σε ισχύ ταυτόχρονα, και να διευκολυνθούν τα πρόσωπα που υπόκεινται σε αυτές να έχουν πλήρη εικόνα και συνεκτική πρόσβαση στο κείμενο των διατάξεων αυτών, είναι επιθυμητό να συμπεριληφθούν σε ενιαίο κανονισμό όλα τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που αφορούν τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης IRB που απαιτείται βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

(37) Ο παρών κανονισμός βασίζεται στα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών στην Επιτροπή.

(38) Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών διεξήγαγε ανοικτές δημόσιες διαβουλεύσεις σχετικά με τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στα οποία βασίζεται ο παρών κανονισμός, ανέλυσε τα ενδεχόμενα συναφή κόστη και οφέλη και ζήτησε τη γνώμη της ομάδας τραπεζικών συμφεροντούχων που συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [4],

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

Άρθρο 1

Αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις χρήσης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων

1. Οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης ενός ιδρύματος με τις απαιτήσεις χρήσης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων (στο εξής: προσέγγιση IRB) ως εξής:

α) για τους σκοπούς της αξιολόγησης των αρχικών αιτήσεων για τη χορήγηση άδειας χρήσης της προσέγγισης IRB, όπως προβλέπεται στο άρθρο 144 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού·

β) για τους σκοπούς της αξιολόγησης των αιτήσεων για τη χορήγηση άδειας επέκτασης της προσέγγισης IRB σύμφωνα με το εγκεκριμένο σχέδιο διαδοχικής εφαρμογής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 148 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν τα κεφάλαια 4, 5, 7 και 8, καθώς και οποιοδήποτε άλλο μέρος του παρόντος κανονισμού που είναι συναφές με το εν λόγω αίτημα·

γ) για τους σκοπούς της αξιολόγησης των αιτήσεων για τη χορήγηση προηγούμενης άδειας ώστε να επέλθουν αλλαγές, όπως αναφέρεται στο άρθρο 143 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλα τα μέρη του παρόντος κανονισμού που είναι συναφή με τις εν λόγω αλλαγές·

δ) για τους σκοπούς της αξιολόγησης των αλλαγών των συστημάτων διαβάθμισης και των προσεγγίσεων εσωτερικών υποδειγμάτων για ανοίγματα σε μετοχές που έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλα τα μέρη του παρόντος κανονισμού που είναι συναφή με τις εν λόγω αλλαγές·

ε) για τους σκοπούς της διαρκούς εξέτασης της χρήσης της προσέγγισης IRB σύμφωνα με το άρθρο 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλα τα μέρη του παρόντος κανονισμού που είναι συναφή με την εν λόγω εξέταση·

στ) για τους σκοπούς της αξιολόγησης των αιτήσεων για τη χορήγηση άδειας επανόδου στη χρήση λιγότερο εξελιγμένων προσεγγίσεων σύμφωνα με το άρθρο 149 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν τα άρθρα 6 έως 8 του παρόντος κανονισμού.

[4] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

2. Εκτός από τα κριτήρια που καθορίζονται στις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 διατάξεις του παρόντος κανονισμού, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν κάθε άλλο σχετικό κριτήριο που είναι αναγκαίο για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις χρήσης της προσέγγισης IRB.

Άρθρο 2

Μέθοδοι που πρέπει να εφαρμόζουν οι αρμόδιες αρχές

1. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης των αρχικών αιτήσεων για τη χορήγηση άδειας χρήσης της προσέγγισης IRB, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις υποχρεωτικές μεθόδους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Μπορούν επίσης να εφαρμόζουν άλλες μεθόδους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό σύμφωνα με την παράγραφο 7, καθώς και οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους σύμφωνα με την παράγραφο 8.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης των αιτήσεων για τη χορήγηση άδειας επέκτασης της προσέγγισης IRB σύμφωνα με σχέδιο διαδοχικής εφαρμογής, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις υποχρεωτικές μεθόδους που ορίζονται στα κεφάλαια 4, 5, 7 και 8. Μπορούν επίσης να εφαρμόζουν άλλες μεθόδους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό σύμφωνα με την παράγραφο 7, καθώς και οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους σύμφωνα με την παράγραφο 8.

3. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης των αιτήσεων για τη χορήγηση προηγούμενης άδειας ώστε να επέλθουν αλλαγές στην προσέγγιση IRB, οι αρμόδιες αρχές εξετάζουν τα έγγραφα που πρέπει να υποβάλλουν τα ιδρύματα όσον αφορά την αλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 8 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 529/2014. Μπορούν επίσης να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις μεθόδους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό σύμφωνα με την παράγραφο 7, καθώς και οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους σύμφωνα με την παράγραφο 8.

4. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης των αλλαγών των συστημάτων διαβάθμισης και των προσεγγίσεων εσωτερικών υποδειγμάτων για ανοίγματα σε μετοχές που έχουν κοινοποιηθεί, οι αρμόδιες αρχές εξετάζουν τα έγγραφα που πρέπει να υποβάλλουν τα ιδρύματα όσον αφορά την αλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 8 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 529/2014, ενώ μπορούν επίσης να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις μεθόδους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό σύμφωνα με την παράγραφο 7, καθώς και οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους σύμφωνα με την παράγραφο 8.

5. Για τους σκοπούς της διαρκούς εξέτασης της χρήσης της προσέγγισης IRB, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις μεθόδους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό σύμφωνα με την παράγραφο 7, καθώς και οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους σύμφωνα με την παράγραφο 8.

6. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης των αιτήσεων επανόδου στη χρήση λιγότερο εξελιγμένων προσεγγίσεων, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις μεθόδους που ορίζονται στο κεφάλαιο 2 του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με την παράγραφο 7, καθώς και οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους σύμφωνα με την παράγραφο 8.

7. Όταν ο παρών κανονισμός προβλέπει την προαιρετική χρήση μεθόδων, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις μεθόδους αυτές είναι κατάλληλη και ενδείκνυται για τη φύση, το μέγεθος και τον βαθμό πολυπλοκότητας των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και της οργανωτικής δομής του ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:

α) τη σημαντικότητα των ειδών ανοιγμάτων που καλύπτονται από τα συστήματα διαβάθμισης·

β) την πολυπλοκότητα των υποδειγμάτων διαβάθμισης και των παραμέτρων κινδύνου, καθώς και της εφαρμογής τους.

8. Εκτός από τις μεθόδους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν άλλες μεθόδους, οι οποίες είναι κατάλληλες και ενδείκνυνται για τη φύση, το μέγεθος και τον βαθμό πολυπλοκότητας των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και της οργανωτικής δομής του ιδρύματος, όταν αυτό είναι αναγκαίο για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις χρήσης της προσέγγισης IRB.

9. Κατά την εφαρμογή των μεθόδων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα πρόσφατων αξιολογήσεων που διενήργησαν είτε οι ίδιες είτε άλλες αρμόδιες αρχές, εάν οι εν λόγω αξιολογήσεις πληρούν αμφότερες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η αξιολόγηση βασίστηκε, εν όλω ή εν μέρει, στις υποχρεωτικές μεθόδους·

β) το αντικείμενο της αξιολόγησης περιλάμβανε το ίδιο ή παρεμφερές σύστημα διαβάθμισης στην ίδια κατηγορία ανοιγμάτων.

Άρθρο 3

Ποιότητα της τεκμηρίωσης

1. Για την επαλήθευση της συμμόρφωσης του ιδρύματος με την απαίτηση τεκμηρίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η τεκμηρίωση των συστημάτων διαβάθμισης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 142 παράγραφος 1 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 («συστήματα διαβάθμισης»):

α) είναι επαρκώς λεπτομερής και ακριβής, ώστε να μπορεί να χρησιμοποιηθεί με αποδοτικό τρόπο·

β) έχει εγκριθεί στο κατάλληλο διοικητικό επίπεδο του ιδρύματος·

γ) περιέχει, όσον αφορά κάθε έγγραφο, τουλάχιστον καταχώριση σχετικά με το είδος του εγγράφου, τον συντάκτη, τον αναθεωρητή, τον υπάλληλο που έδωσε την έγκριση, τον κάτοχο, τις ημερομηνίες κατάρτισης και έγκρισης, τον αριθμό έκδοσης και το ιστορικό αλλαγών του εγγράφου·

δ) επιτρέπει σε τρίτους να εξετάζουν και να επιβεβαιώνουν τη λειτουργία των συστημάτων διαβάθμισης και, ειδικότερα, να εξετάζουν και να επιβεβαιώνουν ότι:

i) η τεκμηρίωση του σχεδιασμού του συστήματος διαβάθμισης είναι επαρκώς λεπτομερής, ώστε να δίνεται η δυνατότητα σε τρίτους να κατανοούν το σκεπτικό στο οποίο στηρίζονται όλες οι πτυχές του συστήματος διαβάθμισης, συμπεριλαμβανομένων των παραδοχών, των μαθηματικών τύπων και, όταν εμπλέκεται η ανθρώπινη κρίση, των αποφάσεων, καθώς και των διαδικασιών για την ανάπτυξη του συστήματος διαβάθμισης·

ii) η τεκμηρίωση του συστήματος διαβάθμισης είναι επαρκώς λεπτομερής, ώστε να δίνεται η δυνατότητα σε τρίτους να κατανοούν τη λειτουργία, τους περιορισμούς και τις βασικές παραδοχές κάθε υποδείγματος διαβάθμισης, καθώς και κάθε παραμέτρου κινδύνου, και να αναπαράγουν την ανάπτυξη του υποδείγματος·

iii) η τεκμηρίωση της διαδικασίας διαβάθμισης είναι επαρκώς λεπτομερής, ώστε να δίνεται η δυνατότητα σε τρίτους να κατανοούν τη μέθοδο ταξινόμησης των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες, καθώς και την πραγματική ταξινόμησή τους σε βαθμίδες ή ομάδες, και να αναπαράγουν την ταξινόμηση.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, η αρμόδια αρχή επαληθεύει ότι το ίδρυμα εφαρμόζει πολιτικές που περιγράφουν συγκεκριμένα πρότυπα τεκμηρίωσης, τα οποία διασφαλίζουν:

α) ότι η εσωτερική τεκμηρίωση είναι επαρκώς λεπτομερής και ακριβής·

β) ότι ανατίθεται σε συγκεκριμένα πρόσωπα ή μονάδες η ευθύνη να διασφαλίζουν ότι η τεκμηρίωση είναι πλήρης, συνεπής, ακριβής, επικαιροποιημένη, εγκεκριμένη, κατά περίπτωση, και ασφαλής·

γ) ότι το ίδρυμα τεκμηριώνει επαρκώς τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τις μεθοδολογίες του σχετικά με την εφαρμογή της προσέγγισης IRB.

Άρθρο 4

Συμμετοχή τρίτων

1. Για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με την απαίτηση που αφορά την αρτιότητα και την ακεραιότητα των συστημάτων διαβάθμισης που ορίζονται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σε περίπτωση που το ίδρυμα έχει αναθέσει καθήκοντα, δραστηριότητες ή λειτουργίες που αφορούν τον σχεδιασμό, την εφαρμογή και την επικύρωση των συστημάτων διαβάθμισής του σε τρίτο ή έχει αγοράσει σύστημα διαβάθμισης ή κοινά δεδομένα από τρίτο, η αρμόδια αρχή επαληθεύει ότι η εν λόγω ανάθεση ή αγορά δεν εμποδίζει την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και επαληθεύει ότι:

α) τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 σημείο 9 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ («ανώτερα διοικητικά στελέχη»), καθώς και το διοικητικό όργανο του ιδρύματος ή η επιτροπή που έχει διοριστεί από αυτό, συμμετέχουν ενεργά στην εποπτεία και τη λήψη αποφάσεων όσον αφορά τα καθήκοντα, τις δραστηριότητες ή τις λειτουργίες που ανατίθενται στο εν λόγω τρίτο ή όσον αφορά τα συστήματα διαβάθμισης που λαμβάνονται από τρίτους·

β) το προσωπικό του ιδρύματος διαθέτει επαρκή γνώση και αντίληψη των καθηκόντων, των δραστηριοτήτων ή των λειτουργιών που ανατίθενται σε τρίτους, καθώς και της δομής των δεδομένων και των συστημάτων διαβάθμισης που λαμβάνονται από τρίτους·

γ) διασφαλίζεται η συνέχεια των λειτουργιών ή των διαδικασιών που ανατίθενται σε εξωτερικούς συνεργάτες, μεταξύ άλλων μέσω κατάλληλου σχεδιασμού έκτακτης ανάγκης·

δ) ο εσωτερικός ή άλλος έλεγχος των καθηκόντων, των δραστηριοτήτων και των λειτουργιών που ανατίθενται σε τρίτους δεν περιορίζεται ούτε παρεμποδίζεται από τη συμμετοχή του τρίτου·

ε) χορηγείται στην αρμόδια αρχή πλήρης πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πληροφορίες.

2. Σε περίπτωση συμμετοχής τρίτου στα καθήκοντα ανάπτυξης συστήματος διαβάθμισης και εκτίμησης κινδύνου για ένα ίδρυμα, η αρμόδια αρχή επαληθεύει ότι:

α) πληρούνται τα στοιχεία α) έως ε) της παραγράφου 1·

β) οι δραστηριότητες επικύρωσης όσον αφορά τα εν λόγω συστήματα διαβάθμισης και τις εν λόγω εκτιμήσεις κινδύνου δεν ασκούνται από τον εν λόγω τρίτο·

γ) ο τρίτος παρέχει στο ίδρυμα τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων επικύρωσης.

3. Σε περίπτωση που, για τους σκοπούς της ανάπτυξης συστήματος διαβάθμισης και εκτίμησης παραμέτρων κινδύνου, το ίδρυμα χρησιμοποιεί δεδομένα που συγκεντρώνονται από διάφορα ιδρύματα και η ανάπτυξη του συστήματος διαβάθμισης πραγματοποιείται από τρίτο, ο εν λόγω τρίτος μπορεί να συνδράμει το ίδρυμα στις δραστηριότητες επικύρωσης εκτελώντας τα καθήκοντα επικύρωσης για τα οποία απαιτείται πρόσβαση στα κοινά δεδομένα.

4. Για τους σκοπούς της εφαρμογής των παραγράφων 1, 2 και 3, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) εξετάζουν τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί με τον τρίτο, καθώς και άλλα σχετικά έγγραφα που προσδιορίζουν τα καθήκοντα του τρίτου·

β) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις από ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό του ιδρύματος ή τον τρίτο στον οποίο έχει ανατεθεί το καθήκον, η δραστηριότητα ή η λειτουργία·

γ) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις από ή καλούν σε συνέντευξη τα ανώτερα διοικητικά στελέχη ή το διοικητικό όργανο του ιδρύματος ή τον τρίτο στον οποίο έχει ανατεθεί το καθήκον, η δραστηριότητα ή η λειτουργία ή την επιτροπή του ιδρύματος που έχει διοριστεί από το διοικητικό όργανο·

δ) εξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος ή του τρίτου, εάν αυτό κρίνεται αναγκαίο.

Άρθρο 5

Προσωρινή μη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις της προσέγγισης IRB

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 146 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, η αρμόδια αρχή:

α) εξετάζει αν το σχέδιο έγκαιρης επανόδου σε κατάσταση συμμόρφωσης του ιδρύματος επαρκεί για την αποκατάσταση της μη συμμόρφωσης και αν το χρονοδιάγραμμα είναι εύλογο, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ακόλουθα:

   i) τη σημαντικότητα της μη συμμόρφωσης·

   ii) την έκταση των μέτρων που απαιτούνται για την επάνοδο σε κατάσταση συμμόρφωσης·

   iii) τους πόρους που έχει στη διάθεσή του το ίδρυμα·

β) παρακολουθεί σε τακτική βάση την πρόοδο που σημειώνεται όσον αφορά την υλοποίηση του σχεδίου έγκαιρης επανόδου του ιδρύματος σε κατάσταση συμμόρφωσης·

γ) επαληθεύει τη συμμόρφωση του ιδρύματος με τις σχετικές απαιτήσεις μετά την υλοποίηση του σχεδίου, εφαρμόζοντας τις μεθοδολογίες αξιολόγησης που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑΔΟΧΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΟΝΙΜΗΣ ΜΕΡΙΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ

Άρθρο 6

Γενικά

1. Για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης ενός ιδρύματος με τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή της προσέγγισης IRB που ορίζονται στο άρθρο 148 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και με τις προϋποθέσεις μόνιμης μερικής χρήσης που ορίζονται στο άρθρο 150 του εν λόγω κανονισμού, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν αμφότερα τα ακόλουθα:

α) ότι η αρχική κάλυψη και το σχέδιο διαδοχικής εφαρμογής της προσέγγισης IRB από το ίδρυμα είναι επαρκή, σύμφωνα με το άρθρο 7·

β) ότι οι κατηγορίες ανοιγμάτων, τα είδη ανοιγμάτων ή οι επιχειρηματικές μονάδες στα οποία/στις οποίες εφαρμόζεται η τυποποιημένη προσέγγιση είναι επιλέξιμα/επιλέξιμες για μόνιμη εξαίρεση από την προσέγγιση IRB.

2. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) εξετάζουν το σχέδιο διαδοχικής εφαρμογής της προσέγγισης IRB που έχει καταρτίσει το ίδρυμα·

β) εξετάζουν τις σχετικές εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των μεθόδων υπολογισμού του μεριδίου των ανοιγμάτων που πρέπει να καλύπτονται από τη διαδοχική εφαρμογή της προσέγγισης IRB και τη μόνιμη εξαίρεση από την προσέγγιση IRB·

γ) εξετάζουν τους ρόλους και τις αρμοδιότητες των μονάδων και των διοικητικών οργάνων που συμμετέχουν στην ταξινόμηση μεμονωμένων ανοιγμάτων στην προσέγγιση IRB ή στην τυποποιημένη προσέγγιση·

δ) εξετάζουν τα σχετικά πρακτικά των συνεδριάσεων των εσωτερικών οργάνων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού οργάνου ή των επιτροπών·

ε) εξετάζουν τα σχετικά πορίσματα του τμήματος εσωτερικού ελέγχου ή άλλων τμημάτων ελέγχου του ιδρύματος·

στ) εξετάζουν τις σχετικές εκθέσεις προόδου όσον αφορά τις προσπάθειες που καταβάλλει το ίδρυμα για τη διόρθωση των ελλείψεων και τον μετριασμό των κινδύνων που εντοπίζονται κατά τη διάρκεια των ελέγχων·

ζ) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις από ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.

3. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης βάσει της παραγράφου 1 οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

α) να εξετάζουν την τεκμηρίωση της λειτουργίας των συστημάτων ΤΠ που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία ταξινόμησης μεμονωμένων ανοιγμάτων στην προσέγγιση IRB ή στην τυποποιημένη προσέγγιση·

β) να διενεργούν δειγματοληπτικούς ελέγχους και να εξετάζουν έγγραφα που αφορούν τα χαρακτηριστικά των πιστούχων και την έγκριση και διατήρηση των πιστοδοτήσεων που περιλαμβάνονται στο δείγμα·

γ) να εξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος.

Άρθρο 7

Διαδοχική εφαρμογή της προσέγγισης IRB

1. Κατά την αξιολόγηση της αρχικής κάλυψης και του σχεδίου διαδοχικής εφαρμογής της προσέγγισης IRB που έχει καταρτίσει το ίδρυμα σύμφωνα με το άρθρο 148 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το σχέδιο διαδοχικής εφαρμογής περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

i) προσδιορισμό του εύρους εφαρμογής κάθε συστήματος διαβάθμισης, καθώς και των ειδών ανοιγμάτων που διαβαθμίζονται με τη χρήση κάθε υποδείγματος διαβάθμισης·

ii) τις προγραμματισμένες ημερομηνίες εφαρμογής της προσέγγισης IRB για κάθε είδος ανοίγματος·

iii) πληροφορίες σχετικά με τις συνολικές αξίες των ανοιγμάτων κατά τον χρόνο της αξιολόγησης και τα ποσά των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο ανοιγμάτων, που υπολογίζονται σύμφωνα με την προσέγγιση που εφαρμόζεται κατά τον χρόνο της αξιολόγησης σε κάθε είδος ανοίγματος·

β) το σχέδιο διαδοχικής εφαρμογής περιλαμβάνει όλα τα ανοίγματα του ιδρύματος και, κατά περίπτωση, της μητρικής του επιχείρησης, καθώς και όλα τα ανοίγματα των θυγατρικών του ιδρύματος, εκτός εάν τα ανοίγματα αξιολογούνται σύμφωνα με το άρθρο 8·

γ) η εφαρμογή προβλέπεται να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 1 δεύτερο και τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

δ) σε περίπτωση που επιτρέπεται στο ίδρυμα να χρησιμοποιεί την προσέγγιση IRB για οποιαδήποτε κατηγορία ανοιγμάτων, αυτό χρησιμοποιεί την προσέγγιση IRB για ανοίγματα σε μετοχές εκτός από τις περιπτώσεις που προσδιορίζονται στο άρθρο 148 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

ε) η ακολουθία και οι χρονικές περίοδοι της εφαρμογής της προσέγγισης IRB καθορίζονται με βάση τις πραγματικές δυνατότητες του ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη τη διαθεσιμότητα των δεδομένων, των συστημάτων διαβάθμισης και των περιόδων εμπειρίας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 145 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και δεν χρησιμοποιούνται επιλεκτικά για τον σκοπό της επίτευξης μειωμένων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων·

στ) η ακολουθία της εφαρμογής της προσέγγισης IRB διασφαλίζει ότι δίνεται προτεραιότητα στην εφαρμογή όσον αφορά τα πιστωτικά ανοίγματα που σχετίζονται με την κύρια δραστηριότητα του ιδρύματος·

ζ) ορίζεται συγκεκριμένη προθεσμία για την εφαρμογή της προσέγγισης IRB για κάθε είδος ανοίγματος και επιχειρηματικής μονάδας και είναι εύλογη με βάση τη φύση και την κλίμακα των δραστηριοτήτων του ιδρύματος.

2. Οι αρμόδιες αρχές διαπιστώνουν αν η προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο ζ) είναι εύλογη με βάση όλα τα ακόλουθα:

α) την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων της μητρικής επιχείρησης και των θυγατρικών της·

β) τον αριθμό των επιχειρηματικών μονάδων και των επιχειρηματικών τομέων εντός του ιδρύματος και, κατά περίπτωση, της μητρικής του επιχείρησης και των θυγατρικών του ιδρύματος·

γ) τον αριθμό και την πολυπλοκότητα των συστημάτων διαβάθμισης που πρέπει να εφαρμόζουν όλες οι οντότητες που καλύπτονται από το σχέδιο διαδοχικής εφαρμογής·

δ) τα σχέδια για την εφαρμογή συστημάτων διαβάθμισης σε θυγατρικές που είναι εγκατεστημένες σε τρίτες χώρες στις οποίες υπάρχουν σημαντικές νομικές ή άλλες δυσκολίες για την έγκριση υποδειγμάτων IRB·

ε) τη διαθεσιμότητα ακριβών, κατάλληλων και πλήρων χρονοσειρών·

στ) την επιχειρησιακή ικανότητα του ιδρύματος όσον αφορά την ανάπτυξη και την εφαρμογή των συστημάτων διαβάθμισης·

ζ) προηγούμενη εμπειρία του ιδρύματος στη διαχείριση συγκεκριμένων ειδών ανοιγμάτων.

3. Κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του ιδρύματος με το σχέδιο διαδοχικής εφαρμογής της προσέγγισης IRB, το οποίο έχει υποβληθεί για έγκριση από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 148 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να θεωρούν κατάλληλες τις αλλαγές στην ακολουθία και τη χρονική περίοδο, μόνον εάν πληρούνται μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) υπάρχουν σημαντικές μεταβολές στο επιχειρηματικό περιβάλλον και ιδίως μεταβολές στη στρατηγική, τις συγχωνεύσεις και τις εξαγορές·

β) υπάρχουν σημαντικές μεταβολές στις σχετικές κανονιστικές απαιτήσεις·

γ) έχουν εντοπιστεί σημαντικές αδυναμίες στα συστήματα διαβάθμισης από την αρμόδια αρχή ή από το τμήμα εσωτερικού ελέγχου ή επικύρωσης·

δ) έχουν μεταβληθεί σημαντικά τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 ή οποιοδήποτε από τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 δεν είχε ληφθεί επαρκώς υπόψη στο σχέδιο διαδοχικής εφαρμογής της προσέγγισης IRB, το οποίο έχει εγκριθεί.

Άρθρο 8

Προϋποθέσεις μόνιμης μερικής χρήσης

1. Κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του ιδρύματος με τις προϋποθέσεις μόνιμης μερικής χρήσης της τυποποιημένης προσέγγισης σε σχέση με τα ανοίγματα που αναφέρονται στο άρθρο 150 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το ίδρυμα αξιολογεί και λαμβάνει υπόψη τη διαθεσιμότητα εξωτερικών δεδομένων για αντιπροσωπευτικούς αντισυμβαλλομένους·

β) το κόστος που συνεπάγεται για το ίδρυμα η ανάπτυξη ενός συστήματος διαβάθμισης για τους αντισυμβαλλομένους στη σχετική κατηγορία ανοιγμάτων αξιολογείται λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους του ιδρύματος, καθώς και της φύσης και της κλίμακας των δραστηριοτήτων του·

γ) η επιχειρησιακή ικανότητα του ιδρύματος όσον αφορά την ανάπτυξη και την εφαρμογή ενός συστήματος διαβάθμισης αξιολογείται λαμβανομένης υπόψη της φύσης και της κλίμακας της δραστηριότητας του ιδρύματος.

2. Κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του ιδρύματος με τις προϋποθέσεις μόνιμης μερικής χρήσης της τυποποιημένης προσέγγισης σε σχέση με τα ανοίγματα που αναφέρονται στο άρθρο 150 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι το ίδρυμα έχει επαληθεύσει και έχει λάβει υπόψη τουλάχιστον ένα από τα ακόλουθα:

α) ότι τα ανοίγματα, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού των χαρτοφυλακίων και των επιχειρηματικών τομέων που τελούν υπό χωριστή διαχείριση, δεν είναι αρκετά ομοιογενή ώστε να επιτρέπουν την ανάπτυξη ενός εύρωστου και αξιόπιστου συστήματος διαβάθμισης·

β) ότι το ποσό του σταθμισμένου ως προς τον κίνδυνο ανοίγματος που υπολογίζεται σύμφωνα με την τυποποιημένη προσέγγιση είναι σημαντικά υψηλότερο από το αναμενόμενο ποσό του σταθμισμένου ως προς τον κίνδυνο ανοίγματος που υπολογίζεται σύμφωνα με την προσέγγιση IRB·

γ) ότι τα ανοίγματα αφορούν επιχειρηματική μονάδα ή επιχειρηματικό τομέα του ιδρύματος που προγραμματίζεται να διακοπεί·

δ) ότι τα ανοίγματα περιλαμβάνουν χαρτοφυλάκια που υπόκεινται σε αναλογική ενοποίηση εν μέρει θυγατρικών, σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

3. Κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του ιδρύματος με τις προϋποθέσεις μόνιμης μερικής χρήσης της τυποποιημένης προσέγγισης, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι το ίδρυμα παρακολουθεί σε τακτική βάση τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του άρθρου 150 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙΚΥΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΕΝΟΣ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΤΜΗΜΑ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 9

Γενικά

1. Για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης ενός ιδρύματος με τις απαιτήσεις εσωτερικής διακυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων που αφορούν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και το διοικητικό όργανο, την εσωτερική διαδικασία υποβολής εκθέσεων, τον έλεγχο πιστωτικού κινδύνου και τον εσωτερικό έλεγχο, την εποπτεία και την επικύρωση, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν όλα τα ακόλουθα:

α) την ευρωστία των ρυθμίσεων, των μηχανισμών και των διαδικασιών επικύρωσης των συστημάτων διαβάθμισης ενός ιδρύματος, καθώς και την καταλληλότητα του προσωπικού που είναι υπεύθυνο για την εκτέλεση της επικύρωσης («τμήμα επικύρωσης»), όπως αναφέρεται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και στ), στο άρθρο 174 στοιχείο δ) και στα άρθρα 185 και 188 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όσον αφορά τα εξής:

i) την ανεξαρτησία του τμήματος επικύρωσης, σύμφωνα με το άρθρο 10·

ii) την πληρότητα και τη συχνότητα της εφαρμογής της διαδικασίας επικύρωσης, σύμφωνα με το άρθρο 11·

iii) την επάρκεια των μεθόδων και των διαδικασιών του τμήματος επικύρωσης, σύμφωνα με το άρθρο 12·

iv) την αρτιότητα της διαδικασίας υποβολής εκθέσεων και της διαδικασίας συνεκτίμησης των συμπερασμάτων, των πορισμάτων και των συστάσεων επικύρωσης σύμφωνα με το άρθρο 13·

β) την εσωτερική διακυβέρνηση και εποπτεία του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της μονάδας ελέγχου πιστωτικού κινδύνου και του εσωτερικού ελέγχου του ιδρύματος, όπως αναφέρεται στα άρθρα 189, 190 και 191 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά:

i) τον ρόλο των ανώτερων διοικητικών στελεχών και του διοικητικού οργάνου, σύμφωνα με το άρθρο 14·

ii) την υποβολή εκθέσεων διαχείρισης, σύμφωνα με το άρθρο 15·

iii) τη μονάδα ελέγχου πιστωτικού κινδύνου, σύμφωνα με το άρθρο 16·

iv) τον εσωτερικό έλεγχο, σύμφωνα με το άρθρο 17.

2. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) εξετάζουν τις σχετικές εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες του ιδρύματος·

β) εξετάζουν τα σχετικά πρακτικά των εσωτερικών οργάνων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού οργάνου ή των επιτροπών·

γ) εξετάζουν τις σχετικές εκθέσεις που αφορούν τα συστήματα διαβάθμισης, καθώς και τυχόν συμπεράσματα και αποφάσεις που λαμβάνονται βάσει των εν λόγω εκθέσεων·

δ) εξετάζουν τις σχετικές εκθέσεις για τις δραστηριότητες των τμημάτων ελέγχου πιστωτικού κινδύνου, εσωτερικού ελέγχου, εποπτείας και επικύρωσης που καταρτίζονται από το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για καθένα από τα εν λόγω τμήματα ή από οποιοδήποτε άλλο τμήμα ελέγχου του ιδρύματος, καθώς και τα συμπεράσματα, τα πορίσματα και τις συστάσεις των εν λόγω τμημάτων·

ε) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις από ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.

3. Για την αξιολόγηση του τμήματος επικύρωσης, εκτός από τις μεθόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 2, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) εξετάζουν τους ρόλους και τις αρμοδιότητες όλων των μελών του προσωπικού που εμπλέκονται στο τμήμα επικύρωσης·

β) εξετάζουν την επάρκεια και την καταλληλότητα του ετήσιου προγράμματος εργασιών επικύρωσης·

γ) εξετάζουν τα εγχειρίδια επικύρωσης που χρησιμοποιεί το τμήμα επικύρωσης·

δ) εξετάζουν τη διαδικασία κατηγοριοποίησης των πορισμάτων και των σχετικών συστάσεων σύμφωνα με τον βαθμό σημαντικότητάς τους·

ε) εξετάζουν τη συνέπεια των συμπερασμάτων, των πορισμάτων και των συστάσεων του τμήματος επικύρωσης·

στ) εξετάζουν τον ρόλο του τμήματος επικύρωσης στην εσωτερική διαδικασία έγκρισης των συστημάτων διαβάθμισης και όλων των σχετικών αλλαγών·

ζ) εξετάζουν το σχέδιο δράσης κάθε σχετικής σύστασης, μεταξύ άλλων όσον αφορά και τη συνέχεια που δόθηκε σε αυτήν, όπως εγκρίθηκε από το κατάλληλο διοικητικό επίπεδο.

4. Για την αξιολόγηση της μονάδας ελέγχου πιστωτικού κινδύνου, που αναφέρεται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και στο άρθρο 190 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, εκτός από τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) εξετάζουν τους ρόλους και τις αρμοδιότητες όλων των αρμόδιων μελών του προσωπικού και των ανώτερων διοικητικών στελεχών της μονάδας ελέγχου πιστωτικού κινδύνου·

β) εξετάζουν τις σχετικές εκθέσεις που υποβάλλουν η μονάδα ελέγχου πιστωτικού κινδύνου και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη προς το διοικητικό όργανο ή την επιτροπή που έχει διοριστεί από αυτό.

5. Για την αξιολόγηση της μονάδας εσωτερικού ελέγχου ή άλλης παρεμφερούς ανεξάρτητης μονάδας ελέγχου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 191 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, εκτός από τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) εξετάζουν τους ρόλους και τις αρμοδιότητες όλων των αρμόδιων μελών του προσωπικού που εμπλέκονται στον εσωτερικό έλεγχο·

β) εξετάζουν την επάρκεια και την καταλληλότητα του ετήσιου προγράμματος εργασιών εσωτερικού ελέγχου·

γ) εξετάζουν τα σχετικά εγχειρίδια ελέγχου και τα προγράμματα εργασιών, καθώς και τα πορίσματα και τις συστάσεις που περιλαμβάνονται στις σχετικές εκθέσεις ελέγχου·

δ) εξετάζουν το σχέδιο δράσης κάθε σχετικής σύστασης, μεταξύ άλλων όσον αφορά και τη συνέχεια που δόθηκε σε αυτήν, όπως εγκρίθηκε στο κατάλληλο διοικητικό επίπεδο.

6. Εκτός από τις μεθόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 2, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος για τους σκοπούς της επαλήθευσης βάσει της παραγράφου 1.

ΤΜΗΜΑ 2

Μεθοδολογία αξιολόγησης του τμήματος επικύρωσης

Άρθρο 10

Ανεξαρτησία του τμήματος επικύρωσης

1. Κατά την αξιολόγηση της ανεξαρτησίας του τμήματος επικύρωσης για τους σκοπούς του άρθρου 144 παράγραφος 1 στοιχείο στ), του άρθρου 174 στοιχείο δ) και των άρθρων 185 και 188 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η μονάδα που είναι υπεύθυνη για το τμήμα επικύρωσης ή, όταν δεν υπάρχει χωριστή μονάδα ειδικά για τη λειτουργία επικύρωσης, το προσωπικό που εκτελεί τη λειτουργία επικύρωσης πληροί όλα τα ακόλουθα:

α) το τμήμα επικύρωσης είναι ανεξάρτητο από το προσωπικό και από τα διοικητικά στελέχη που είναι επιφορτισμένα με την έγκριση ή ανανέωση των πιστοδοτήσεων, καθώς και με τον σχεδιασμό ή την ανάπτυξη του υποδείγματος·

β) το προσωπικό που εκτελεί τη λειτουργία επικύρωσης είναι διαφορετικό από το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για τον σχεδιασμό και την ανάπτυξη του συστήματος διαβάθμισης, καθώς και από το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για το τμήμα ελέγχου πιστωτικού κινδύνου·

γ) αναφέρεται απευθείας στα ανώτερα διοικητικά στελέχη.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, όταν η μονάδα που είναι υπεύθυνη για τη λειτουργία επικύρωσης είναι οργανωτικά χωριστή από τη μονάδα ελέγχου πιστωτικού κινδύνου και κάθε μονάδα αναφέρεται σε διαφορετικά ανώτερα διοικητικά στελέχη, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν αμφότερα τα ακόλουθα:

α) ότι το τμήμα επικύρωσης διαθέτει επαρκείς πόρους, συμπεριλαμβανομένου έμπειρου και ειδικευμένου προσωπικού, για την εκτέλεση των καθηκόντων του·

β) ότι οι αποδοχές του προσωπικού και των ανώτερων διοικητικών στελεχών που είναι υπεύθυνα για το τμήμα επικύρωσης δεν συνδέονται ούτε με την εκτέλεση των καθηκόντων που αφορούν τον έλεγχο πιστωτικού κινδύνου ούτε με την εκτέλεση των καθηκόντων που αφορούν την έγκριση ή ανανέωση των πιστοδοτήσεων.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, όταν η μονάδα που είναι υπεύθυνη για το τμήμα επικύρωσης είναι οργανωτικά χωριστή από τη μονάδα ελέγχου πιστωτικού κινδύνου και αμφότερες οι μονάδες αναφέρονται στο ίδιο ανώτερο διοικητικό στέλεχος, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν όλα τα ακόλουθα:

α) ότι το τμήμα επικύρωσης διαθέτει επαρκείς πόρους, συμπεριλαμβανομένου έμπειρου και ειδικευμένου προσωπικού, για την εκτέλεση των καθηκόντων του·

β) ότι οι αποδοχές του προσωπικού και των ανώτερων διοικητικών στελεχών που είναι υπεύθυνα για το τμήμα επικύρωσης δεν συνδέονται ούτε με την εκτέλεση των καθηκόντων που αφορούν τον έλεγχο πιστωτικού κινδύνου ούτε με την εκτέλεση των καθηκόντων που αφορούν την έγκριση ή την ανανέωση των πιστοδοτήσεων·

γ) ότι εφαρμόζεται διαδικασία λήψης αποφάσεων προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα συμπεράσματα, τα πορίσματα και τις συστάσεις του τμήματος επικύρωσης·

δ) ότι δεν ασκείται αθέμιτη επιρροή στα συμπεράσματα, τα πορίσματα και τις συστάσεις του τμήματος επικύρωσης·

ε) ότι αποφασίζονται και εφαρμόζονται εγκαίρως όλα τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα για τη συνεκτίμηση των συμπερασμάτων, των πορισμάτων και των συστάσεων του τμήματος επικύρωσης·

στ) ότι ο εσωτερικός έλεγχος αξιολογεί σε τακτική βάση την εκπλήρωση των προϋποθέσεων που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε).

4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, όταν δεν υπάρχει χωριστή μονάδα υπεύθυνη για τη λειτουργία επικύρωσης, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν όλα τα ακόλουθα:

α) ότι το τμήμα επικύρωσης διαθέτει επαρκείς πόρους, συμπεριλαμβανομένου έμπειρου και ειδικευμένου προσωπικού, για την εκτέλεση των καθηκόντων του·

β) ότι οι αποδοχές του προσωπικού και των ανώτερων διοικητικών στελεχών που είναι υπεύθυνα για το τμήμα επικύρωσης δεν συνδέονται ούτε με την εκτέλεση των καθηκόντων που αφορούν τον έλεγχο πιστωτικού κινδύνου ούτε με την εκτέλεση των καθηκόντων που αφορούν την έγκριση ή την ανανέωση των πιστοδοτήσεων·

γ) ότι εφαρμόζεται διαδικασία λήψης αποφάσεων προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα συμπεράσματα, τα πορίσματα και τις συστάσεις του τμήματος επικύρωσης·

δ) ότι δεν ασκείται αθέμιτη επιρροή στα συμπεράσματα, τα πορίσματα και τις συστάσεις του τμήματος επικύρωσης·

ε) ότι αποφασίζονται και εφαρμόζονται εγκαίρως όλα τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα για τη συνεκτίμηση των συμπερασμάτων, των πορισμάτων και των συστάσεων του τμήματος επικύρωσης·

στ) ότι ο εσωτερικός έλεγχος αξιολογεί σε τακτική βάση την εκπλήρωση των προϋποθέσεων που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε)·

ζ) ότι υπάρχει ουσιαστικός διαχωρισμός μεταξύ του προσωπικού που εκτελεί τη λειτουργία επικύρωσης και του προσωπικού που εκτελεί τα άλλα καθήκοντα·

η) ότι το ίδρυμα δεν αποτελεί παγκόσμιο ή άλλο συστημικά σημαντικό ίδρυμα κατά την έννοια του άρθρου 131 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

5. Κατά την αξιολόγηση της ανεξαρτησίας του τμήματος επικύρωσης, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν επίσης αν η επιλογή του ιδρύματος όσον αφορά την οργάνωση του τμήματος επικύρωσης, όπως αναφέρεται στις παραγράφους 2, 3 και 4, είναι επαρκής, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, το μέγεθος και την κλίμακα του ιδρύματος, καθώς και την πολυπλοκότητα των εγγενών κινδύνων του επιχειρηματικού του μοντέλου.

Άρθρο 11

Πληρότητα και συχνότητα της διαδικασίας επικύρωσης

1. Κατά την αξιολόγηση της πληρότητας του τμήματος επικύρωσης για τους σκοπούς των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο στ), στο άρθρο 174 στοιχείο δ) και στα άρθρα 185 και 188 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το ίδρυμα έχει ορίσει και έχει τεκμηριώσει πλήρη διαδικασία επικύρωσης για όλα τα συστήματα διαβάθμισης·

β) το ίδρυμα εκτελεί αρκετά συχνά τη διαδικασία επικύρωσης που αναφέρεται στο στοιχείο α).

2. Κατά την αξιολόγηση της πληρότητας της διαδικασίας επικύρωσης, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι το τμήμα επικύρωσης:

α) επανεξετάζει με κριτικό πνεύμα όλες τις πτυχές του ορισμού των εσωτερικών διαβαθμίσεων και των παραμέτρων κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών συλλογής και εκκαθάρισης δεδομένων, των επιλογών της μεθοδολογίας και της δομής του υποδείγματος, καθώς και της διαδικασίας επιλογής των μεταβλητών·

β) επαληθεύει την επάρκεια της εφαρμογής των εσωτερικών διαβαθμίσεων και των παραμέτρων κινδύνου στα συστήματα ΤΠ και ότι οι ορισμοί των βαθμίδων και των ομάδων εφαρμόζονται με συνέπεια στις διάφορες υπηρεσίες και γεωγραφικές περιοχές του ιδρύματος·

γ) επαληθεύει τις επιδόσεις των συστημάτων διαβάθμισης λαμβάνοντας υπόψη τουλάχιστον τη διαφοροποίηση και την ποσοτικοποίηση του κινδύνου, καθώς και τη σταθερότητα των εσωτερικών διαβαθμίσεων και των παραμέτρων κινδύνου και των προδιαγραφών του υποδείγματος·

δ) επαληθεύει όλες τις αλλαγές που σχετίζονται με τις εσωτερικές διαβαθμίσεις και τις παραμέτρους κινδύνου, καθώς και τη σημαντικότητά τους, σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 529/2014, και παρακολουθεί με συνέπεια τα συμπεράσματα, τα πορίσματα και τις συστάσεις που διατυπώνει το ίδιο.

3. Κατά την αξιολόγηση της επάρκειας της συχνότητας της διαδικασίας επικύρωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η διαδικασία επικύρωσης εκτελείται τακτικά για όλα τα συστήματα διαβάθμισης του ιδρύματος, σύμφωνα με ετήσιο πρόγραμμα εργασιών, και ότι:

α) για όλα τα συστήματα διαβάθμισης, οι διαδικασίες που απαιτούνται βάσει του άρθρου 185 στοιχείο β) και του άρθρου 188 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 («δοκιμαστικοί εκ των υστέρων έλεγχοι») διενεργούνται τουλάχιστον μία φορά ετησίως·

β) για τα συστήματα διαβάθμισης που καλύπτουν σημαντικά είδη ανοιγμάτων, η επαλήθευση των επιδόσεων των συστημάτων διαβάθμισης, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο γ), πραγματοποιείται τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

4. Όταν ένα ίδρυμα υποβάλλει αίτηση για τη χορήγηση άδειας χρήσης των εσωτερικών διαβαθμίσεων και των παραμέτρων κινδύνου ενός συστήματος διαβάθμισης ή για τυχόν ουσιώδεις αλλαγές των εσωτερικών διαβαθμίσεων και των παραμέτρων κινδύνου ενός συστήματος διαβάθμισης, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι το ίδρυμα διενεργεί την επικύρωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχεία α), β) και γ) πριν από τη χρήση του συστήματος διαβάθμισης για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και για σκοπούς εσωτερικής διαχείρισης κινδύνου.

Άρθρο 12

Επάρκεια των μεθόδων και των διαδικασιών του τμήματος επικύρωσης

Κατά την αξιολόγηση της επάρκειας των μεθόδων και των διαδικασιών επικύρωσης για τους σκοπούς των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο στ), στο άρθρο 174 στοιχείο δ) και στα άρθρα 185 και 188 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι οι εν λόγω μέθοδοι και διαδικασίες παρέχουν τη δυνατότητα συνεπούς και έγκυρης αξιολόγησης των επιδόσεων των συστημάτων εσωτερικών διαβαθμίσεων και εκτίμησης κινδύνου και επαληθεύουν ότι:

α) οι μέθοδοι και οι διαδικασίες επικύρωσης είναι κατάλληλες για την αξιολόγηση της ακρίβειας και της συνέπειας του συστήματος διαβάθμισης·

β) οι μέθοδοι και οι διαδικασίες επικύρωσης είναι κατάλληλες για τη φύση, τον βαθμό πολυπλοκότητας και το εύρος εφαρμογής των συστημάτων διαβάθμισης του ιδρύματος και τη διαθεσιμότητα των δεδομένων·

γ) οι μέθοδοι και οι διαδικασίες επικύρωσης προσδιορίζουν με σαφήνεια τους στόχους, τα πρότυπα και τους περιορισμούς επικύρωσης, περιέχουν περιγραφή όλων των ελέγχων επικύρωσης, των συνόλων δεδομένων και των διαδικασιών εκκαθάρισης δεδομένων, καθορίζουν τις πηγές δεδομένων και τις χρονικές περιόδους αναφοράς και θέτουν τους καθορισμένους στόχους και τα επίπεδα ανοχής για καθορισμένες μετρήσεις, για την αρχική και την τακτική επικύρωση αντίστοιχα·

δ) οι μέθοδοι επικύρωσης που χρησιμοποιούνται, και ιδίως οι έλεγχοι που εκτελούνται, το σύνολο δεδομένων αναφοράς που χρησιμοποιείται για την επικύρωση και την εκκαθάριση των αντίστοιχων δεδομένων, εφαρμόζονται διαχρονικά με συνέπεια·

ε) οι μέθοδοι επικύρωσης περιλαμβάνουν δοκιμαστικούς εκ των υστέρων ελέγχους και συγκριτική αξιολόγηση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 185 στοιχείο γ) και στο άρθρο 188 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

στ) οι μέθοδοι επικύρωσης λαμβάνουν υπόψη τον τρόπο με τον οποίο οι επιχειρηματικοί κύκλοι και η σχετική συστηματική μεταβλητότητα της εμπειρίας αθέτησης συνεκτιμώνται στις εσωτερικές διαβαθμίσεις και τις παραμέτρους κινδύνου, ιδίως όσον αφορά την εκτίμηση της PD.

Άρθρο 13

Αρτιότητα της διαδικασίας υποβολής εκθέσεων και της διαδικασίας συνεκτίμησης των συμπερασμάτων, των διαπιστώσεων και των συστάσεων επικύρωσης

Κατά την αξιολόγηση της αρτιότητας της διαδικασίας υποβολής εκθέσεων και της διαδικασίας συνεκτίμησης των συμπερασμάτων, των πορισμάτων και των συστάσεων επικύρωσης, για τους σκοπούς των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο στ), στο άρθρο 174 στοιχείο δ) και στα άρθρα 185 και 188 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) οι εκθέσεις επικύρωσης προσδιορίζουν και περιγράφουν τις μεθόδους επικύρωσης που χρησιμοποιούνται, τους ελέγχους που διενεργούνται, το σύνολο δεδομένων αναφοράς που χρησιμοποιείται, καθώς και τις αντίστοιχες διαδικασίες εκκαθάρισης δεδομένων, και περιλαμβάνουν τα αποτελέσματα των εν λόγω ελέγχων, τα συμπεράσματα της επικύρωσης, τα πορίσματα και τις αντίστοιχες συστάσεις·

β) τα συμπεράσματα, τα πορίσματα και οι συστάσεις των εκθέσεων επικύρωσης κοινοποιούνται απευθείας στα ανώτερα διοικητικά στελέχη και στο διοικητικό όργανο του ιδρύματος ή στην επιτροπή που έχει διοριστεί από αυτό·

γ) τα συμπεράσματα, τα πορίσματα και οι συστάσεις των εκθέσεων επικύρωσης αποτυπώνονται σε αλλαγές και βελτιώσεις του σχεδιασμού των εσωτερικών διαβαθμίσεων και των εκτιμήσεων κινδύνου, μεταξύ άλλων στις περιπτώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 185 στοιχείο ε) πρώτη περίοδος και στο άρθρο 188 στοιχείο ε) πρώτη περίοδος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

δ) η διαδικασία λήψης αποφάσεων του ιδρύματος εκτελείται στο κατάλληλο διοικητικό επίπεδο.

ΤΜΗΜΑ 3

Μεθοδολογία αξιολόγησης της εσωτερικής διακυβέρνησης και εποπτείας

Άρθρο 14

Ο ρόλος των ανώτερων διοικητικών στελεχών και του διοικητικού οργάνου

Κατά την αξιολόγηση της εταιρικής διακυβέρνησης του ιδρύματος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 189 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η διαδικασία λήψης αποφάσεων του ιδρύματος, η ιεραρχία του, οι δίαυλοι αναφοράς και τα επίπεδα ευθύνης καθορίζονται με σαφήνεια στην εσωτερική τεκμηρίωση του ιδρύματος και αντικατοπτρίζονται με συνέπεια στα πρακτικά των εσωτερικών οργάνων του·

β) τόσο το διοικητικό όργανο ή η επιτροπή που έχει διοριστεί από αυτό όσο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη εγκρίνουν τουλάχιστον τις ακόλουθες σημαντικές πτυχές των συστημάτων διαβάθμισης:

   i) όλες τις σχετικές πολιτικές που αφορούν τον σχεδιασμό και την εφαρμογή των συστημάτων διαβάθμισης και την εφαρμογή της προσέγγισης IRB, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών που αφορούν όλες τις σημαντικές πτυχές των διαδικασιών ταξινόμησης των διαβαθμίσεων, εκτίμησης των παραμέτρων κινδύνου και επικύρωσης·

   ii) όλες τις σχετικές πολιτικές διαχείρισης κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την υποδομή ΤΠ και τον σχεδιασμό έκτακτης ανάγκης·

   iii) τις παραμέτρους κινδύνου όλων των συστημάτων διαβάθμισης που χρησιμοποιούνται στις εσωτερικές διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου και στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων·

γ) το διοικητικό όργανο ή η επιτροπή που έχει διοριστεί από αυτό καθορίζει κατάλληλη οργανωτική δομή για την άρτια εφαρμογή των συστημάτων διαβάθμισης μέσω επίσημης απόφασης·

δ) το διοικητικό όργανο ή η επιτροπή που έχει διοριστεί από αυτό εγκρίνει, μέσω επίσημης απόφασης, τον προσδιορισμό του αποδεκτού επιπέδου κινδύνου, λαμβάνοντας υπόψη το καθεστώς του συστήματος εσωτερικών διαβαθμίσεων του ιδρύματος·

ε) τα ανώτερα διοικητικά στελέχη διαθέτουν ικανοποιητική γνώση όλων των συστημάτων διαβάθμισης του ιδρύματος, του σχεδιασμού και της λειτουργίας τους, των απαιτήσεων της προσέγγισης IRB, καθώς και της προσέγγισης του ιδρύματος όσον αφορά την εκπλήρωση των εν λόγω απαιτήσεων·

στ) τα ανώτερα διοικητικά στελέχη κοινοποιούν στο διοικητικό όργανο ή στην επιτροπή που έχει διοριστεί από αυτό τις ουσιώδεις αλλαγές των καθιερωμένων πολιτικών ή τις εξαιρέσεις από αυτές, που επηρεάζουν σημαντικά τις λειτουργίες των συστημάτων διαβάθμισης του ιδρύματος·

ζ) τα ανώτερα διοικητικά στελέχη είναι σε θέση να εξασφαλίζουν σε συνεχή βάση την άρτια λειτουργία των συστημάτων διαβάθμισης·

η) τα ανώτερα διοικητικά στελέχη λαμβάνουν σχετικά μέτρα όταν εντοπίζονται αδυναμίες των συστημάτων διαβάθμισης από το τμήμα ελέγχου πιστωτικού κινδύνου, επικύρωσης, εσωτερικού ελέγχου ή από οποιοδήποτε άλλο τμήμα ελέγχου.

Άρθρο 15

Υποβολή εκθέσεων διαχείρισης

Κατά την αξιολόγηση της επάρκειας της υποβολής εκθέσεων διαχείρισης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 189 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) οι εκθέσεις διαχείρισης περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με όλα τα ακόλουθα:

i) το προφίλ κινδύνου των πιστούχων ή των ανοιγμάτων, ανά βαθμίδα·

ii) τις μεταβολές μεταξύ βαθμίδων διαβάθμισης·

iii) εκτίμηση των σχετικών παραμέτρων κινδύνου ανά βαθμίδα·

iv) σύγκριση μεταξύ, αφενός, των πραγματικών ποσοστών αθέτησης και, όταν χρησιμοποιούνται εσωτερικές εκτιμήσεις, των πραγματικών τιμών της LGD και των πραγματικών συντελεστών μετατροπής, και, αφετέρου, των αντίστοιχων προσδοκιών·

v) παραδοχές και αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων·

vi) τις επιδόσεις της διαδικασίας διαβάθμισης, τις πτυχές που πρέπει να βελτιωθούν και την πρόοδο των προσπαθειών για τη βελτίωση των δυσλειτουργιών των συστημάτων διαβάθμισης που έχουν διαπιστωθεί·

vii) εκθέσεις επικύρωσης·

β) η μορφή και η συχνότητα υποβολής εκθέσεων διαχείρισης είναι επαρκείς, σε σχέση με τη σημασία και το είδος των πληροφοριών, καθώς και το επίπεδο που κατέχει ο αποδέκτης στην ιεραρχία, λαμβανομένης υπόψη της οργανωτικής δομής του ιδρύματος·

γ) η υποβολή εκθέσεων διαχείρισης διευκολύνει την παρακολούθηση, εκ μέρους των ανώτερων διοικητικών στελεχών, του πιστωτικού κινδύνου στο συνολικό χαρτοφυλάκιο ανοιγμάτων που καλύπτονται από την προσέγγιση IRB·

δ) η υποβολή εκθέσεων διαχείρισης είναι ανάλογη προς τη φύση, το μέγεθος και τον βαθμό πολυπλοκότητας των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και της οργανωτικής δομής του ιδρύματος.

Άρθρο 16

Μονάδα ελέγχου πιστωτικού κινδύνου

1. Κατά την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και της εποπτείας του ιδρύματος σε σχέση με τη μονάδα ελέγχου πιστωτικού κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 190 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η μονάδα ή οι μονάδες ελέγχου πιστωτικού κινδύνου είναι χωριστές και ανεξάρτητες από το προσωπικό και από τα διοικητικά στελέχη που είναι επιφορτισμένα με την έγκριση ή ανανέωση των πιστοδοτήσεων·

β) η μονάδα ή οι μονάδες ελέγχου πιστωτικού κινδύνου είναι λειτουργικές και επαρκείς για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

2. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η μονάδα ή οι μονάδες ελέγχου πιστωτικού κινδύνου αποτελούν χωριστές οργανωτικές δομές εντός του ιδρύματος·

β) ο προϊστάμενος της μονάδας ελέγχου πιστωτικού κινδύνου ή οι προϊστάμενοι των εν λόγω μονάδων είναι ανώτερα διοικητικά στελέχη·

γ) το τμήμα διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου είναι οργανωμένο σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στο άρθρο 76 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·

δ) το προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη που είναι υπεύθυνα για τη μονάδα ή για τις μονάδες ελέγχου πιστωτικού κινδύνου δεν είναι επιφορτισμένα με την έγκριση ή ανανέωση των πιστοδοτήσεων·

ε) τα ανώτερα διοικητικά στελέχη της μονάδας ή των μονάδων ελέγχου πιστωτικού κινδύνου και των μονάδων που είναι επιφορτισμένες με την έγκριση ή την ανανέωση των πιστοδοτήσεων αναφέρονται σε διαφορετικά μέλη του διοικητικού οργάνου του ιδρύματος ή της επιτροπής που έχει διοριστεί από αυτό·

στ) οι αποδοχές του προσωπικού και των ανώτερων διοικητικών στελεχών που είναι υπεύθυνα για τη μονάδα ή τις μονάδες ελέγχου πιστωτικού κινδύνου δεν συνδέονται με την εκτέλεση των καθηκόντων που αφορούν την έγκριση ή την ανανέωση των πιστοδοτήσεων.

3. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο β), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η μονάδα ή οι μονάδες ελέγχου πιστωτικού κινδύνου είναι ανάλογες προς τη φύση, το μέγεθος και τον βαθμό πολυπλοκότητας των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και της οργανωτικής δομής του ιδρύματος, και ειδικότερα προς την πολυπλοκότητα των συστημάτων διαβάθμισης και της εφαρμογής τους·

β) η μονάδα ή οι μονάδες ελέγχου πιστωτικού κινδύνου διαθέτουν επαρκείς πόρους, καθώς και έμπειρο και ειδικευμένο προσωπικό, για την άσκηση όλων των σχετικών δραστηριοτήτων·

γ) η μονάδα ή οι μονάδες ελέγχου πιστωτικού κινδύνου είναι υπεύθυνες για τον σχεδιασμό ή την επιλογή, την εφαρμογή και την εποπτεία, καθώς και τις επιδόσεις των συστημάτων διαβάθμισης, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 190 παράγραφος 1 δεύτερη περίοδος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και οι τομείς αρμοδιότητας της εν λόγω μονάδας ή των εν λόγω μονάδων περιλαμβάνουν τους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 190 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού·

δ) η μονάδα ή οι μονάδες ελέγχου πιστωτικού κινδύνου ενημερώνουν τακτικά τα ανώτερα διοικητικά στελέχη για τις επιδόσεις των συστημάτων διαβάθμισης, τις πτυχές που πρέπει να βελτιωθούν και την πρόοδο των προσπαθειών για τη βελτίωση των δυσλειτουργιών που έχουν διαπιστωθεί.

Άρθρο 17

Εσωτερικός έλεγχος

1. Κατά την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και της εποπτείας του ιδρύματος σε σχέση με τη μονάδα εσωτερικού ελέγχου ή άλλη παρεμφερή ανεξάρτητη μονάδα ελέγχου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 191 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η μονάδα εσωτερικού ελέγχου ή η άλλη παρεμφερής ανεξάρτητη μονάδα ελέγχου επανεξετάζει, τουλάχιστον ετησίως, τα ακόλουθα:

i) όλα τα συστήματα διαβάθμισης του ιδρύματος·

ii) τις λειτουργίες του τμήματος ελέγχου πιστωτικού κινδύνου·

iii) τις λειτουργίες της διαδικασίας έγκρισης πιστώσεων·

iv) τις λειτουργίες του τμήματος εσωτερικής επικύρωσης·

β) η επανεξέταση του στοιχείου α) διευκολύνει τον προσδιορισμό, στο ετήσιο πρόγραμμα εργασιών, των τομέων για τους οποίους απαιτείται λεπτομερής επανεξέταση της συμμόρφωσης με όλες τις απαιτήσεις που ισχύουν για την προσέγγιση IRB κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 142 έως 191 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

γ) η μονάδα εσωτερικού ελέγχου ή η άλλη παρεμφερής ανεξάρτητη μονάδα ελέγχου είναι λειτουργική και επαρκής για την εκτέλεση των καθηκόντων της.

2. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο γ), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η μονάδα εσωτερικού ελέγχου ή η άλλη παρεμφερής ανεξάρτητη μονάδα ελέγχου παρέχει στα ανώτερα διοικητικά στελέχη και στο διοικητικό όργανο του ιδρύματος επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τη συμμόρφωση των συστημάτων διαβάθμισης με όλες τις ισχύουσες απαιτήσεις της προσέγγισης IRB·

β) η μονάδα εσωτερικού ελέγχου ή η άλλη παρεμφερής ανεξάρτητη μονάδα ελέγχου είναι ανάλογη προς τη φύση, το μέγεθος και τον βαθμό πολυπλοκότητας των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και της οργανωτικής δομής του ιδρύματος, και ιδίως προς την πολυπλοκότητα των συστημάτων διαβάθμισης και της εφαρμογής τους·

γ) η μονάδα εσωτερικού ελέγχου ή η άλλη παρεμφερής ανεξάρτητη μονάδα ελέγχου διαθέτει επαρκείς πόρους, καθώς και έμπειρο και ειδικευμένο προσωπικό για την άσκηση όλων των σχετικών δραστηριοτήτων·

δ) η μονάδα εσωτερικού ελέγχου ή η άλλη παρεμφερής ανεξάρτητη μονάδα ελέγχου δεν εμπλέκεται σε καμία πτυχή της λειτουργίας των συστημάτων διαβάθμισης που εξετάζει σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α)·

ε) η μονάδα εσωτερικού ελέγχου ή η άλλη παρεμφερής ανεξάρτητη μονάδα ελέγχου είναι ανεξάρτητη από το προσωπικό και από τα διοικητικά στελέχη που είναι επιφορτισμένα με την έγκριση ή ανανέωση των πιστοδοτήσεων και αναφέρεται απευθείας στα ανώτερα διοικητικά στελέχη·

στ) οι αποδοχές του προσωπικού και των ανώτερων διοικητικών στελεχών που είναι υπεύθυνα για το τμήμα εσωτερικού ελέγχου δεν συνδέονται με την εκτέλεση των καθηκόντων που αφορούν την έγκριση ή την ανανέωση των πιστοδοτήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ

Άρθρο 18

Γενικά

1. Για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης ενός ιδρύματος με τις απαιτήσεις σχετικά με τη χρήση συστημάτων διαβάθμισης για τους σκοπούς του άρθρου 144 παράγραφος 1 στοιχείο β), του άρθρου 145, του άρθρου 171 παράγραφος 1 στοιχείο γ), του άρθρου 172 παράγραφος 1 στοιχείο α), του άρθρου 172 παράγραφος 1 στοιχείο γ), του άρθρου 172 παράγραφος 2 και του άρθρου 175 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) οι εσωτερικές διαβαθμίσεις και οι εκτιμήσεις αθέτησης υποχρέωσης και ζημίας των συστημάτων διαβάθμισης που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στη διαδικασία διαχείρισης κινδύνου, έγκρισης των πιστώσεων και λήψης αποφάσεων, σύμφωνα με το άρθρο 19·

β) οι εσωτερικές διαβαθμίσεις και οι εκτιμήσεις αθέτησης υποχρέωσης και ζημίας των συστημάτων διαβάθμισης που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στη διαδικασία κατανομής των εσωτερικών κεφαλαίων, σύμφωνα με το άρθρο 20·

γ) οι εσωτερικές διαβαθμίσεις και οι εκτιμήσεις αθέτησης υποχρέωσης και ζημίας των συστημάτων διαβάθμισης που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στις λειτουργίες εταιρικής διακυβέρνησης, σύμφωνα με το άρθρο 21·

δ) τα δεδομένα και οι εκτιμήσεις που χρησιμοποιεί το ίδρυμα για τον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων και τα δεδομένα και οι εκτιμήσεις που χρησιμοποιούνται για εσωτερικούς σκοπούς είναι συνεπή και, όπου υπάρχουν διαφορές, αυτές είναι πλήρως τεκμηριωμένες και εύλογες·

ε) τα συστήματα διαβάθμισης συνάδουν σε γενικές γραμμές με τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 169 έως 191 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και έχουν εφαρμοστεί από το ίδρυμα επί τουλάχιστον τρία έτη πριν από τη χρήση της προσέγγισης IRB, όπως ορίζεται στο άρθρο 145 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σύμφωνα με το άρθρο 22.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης βάσει της παραγράφου 1, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) εξετάζουν τις σχετικές εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες του ιδρύματος·

β) εξετάζουν τα σχετικά πρακτικά των εσωτερικών οργάνων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού οργάνου ή των επιτροπών που συμμετέχουν στη διακυβέρνηση της διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου·

γ) εξετάζουν την κατανομή αρμοδιοτήτων για τη λήψη πιστωτικών αποφάσεων, τα εγχειρίδια διαχείρισης των πιστώσεων και τα συστήματα εμπορικών διαύλων·

δ) εξετάζουν την ανάλυση που διενήργησε το ίδρυμα όσον αφορά τις εγκρίσεις πιστώσεων και τα δεδομένα σχετικά με τις απορριφθείσες αιτήσεις για τη χορήγηση πιστώσεων, συμπεριλαμβανομένων όλων των ακόλουθων στοιχείων:

i) πιστωτικές αποφάσεις που αποκλίνουν από την πιστωτική πολιτική του ιδρύματος («εξαιρέσεις»)·

ii) περιπτώσεις στις οποίες η ανθρώπινη κρίση οδηγεί σε απόκλιση από τις εισαγόμενες παραμέτρους ή τα αποτελέσματα των συστημάτων διαβάθμισης («παρεκκλίσεις») και αιτιολογήσεις των παρεκκλίσεων αυτών·

iii) μη διαβαθμισμένα ανοίγματα και αιτιολόγηση των διαβαθμίσεων που λείπουν·

iv) μη αυτοματοποιημένες αποφάσεις και οριακά σημεία·

ε) εξετάζουν τις πολιτικές του ιδρύματος όσον αφορά την αναδιάρθρωση των πιστώσεων·

στ) εξετάζουν την τεκμηριωμένη τακτική υποβολή εκθέσεων σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο·

ζ) εξετάζουν την τεκμηρίωση σχετικά με τον υπολογισμό των εσωτερικών κεφαλαίων του ιδρύματος και την κατανομή των εσωτερικών κεφαλαίων σε είδη κινδύνου, θυγατρικές και χαρτοφυλάκια·

η) εξετάζουν τα σχετικά πορίσματα του τμήματος εσωτερικού ελέγχου ή άλλων τμημάτων ελέγχου του ιδρύματος·

θ) εξετάζουν τις εκθέσεις προόδου σχετικά με τις προσπάθειες που καταβάλλει το ίδρυμα για τη βελτίωση των δυσλειτουργιών και τον μετριασμό των κινδύνων που έχουν διαπιστωθεί κατά τη διάρκεια των σχετικών ελέγχων·

ι) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις από ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.

3. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πρόσθετες μεθόδους:

α) να εξετάζουν την τεκμηρίωση των συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης·

β) να εξετάζουν τη μεθοδολογία των προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου και την τεκμηριωμένη ανάλυση της συνοχής της με τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων·

γ) να εξετάζουν την τεκμηριωμένη ανάλυση της προσαρμοσμένης ως προς τον κίνδυνο κερδοφορίας του ιδρύματος·

δ) να εξετάζουν τις πολιτικές τιμολόγησης του ιδρύματος·

ε) να εξετάζουν τις διαδικασίες σχετικά με την είσπραξη και την ανάκτηση οφειλών·

στ) να εξετάζουν τα εγχειρίδια σχεδιασμού και τις εκθέσεις σχετικά με την εγγραφή του κόστους κινδύνου στον προϋπολογισμό·

ζ) να εξετάζουν την πολιτική αποδοχών και τα πρακτικά της επιτροπής αποδοχών·

η) να εξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος.

Άρθρο 19

Δοκιμή χρήσης στη διαδικασία διαχείρισης κινδύνου, λήψης αποφάσεων και έγκρισης πιστώσεων

1. Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον οι εσωτερικές διαβαθμίσεις και εκτιμήσεις αθέτησης υποχρέωσης και ζημίας των συστημάτων διαβάθμισης που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στη διαδικασία διαχείρισης κινδύνου και λήψης αποφάσεων του ιδρύματος, καθώς και στη διαδικασία έγκρισης πιστώσεων, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 144 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όσον αφορά την ταξινόμηση σε βαθμίδες ή ομάδες σύμφωνα με το άρθρο 171 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και το άρθρο 171 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού, όσον αφορά την ταξινόμηση των ανοιγμάτων σύμφωνα με το άρθρο 172 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) του εν λόγω κανονισμού και όσον αφορά την τεκμηρίωση των συστημάτων διαβάθμισης σύμφωνα με το άρθρο 175 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) ο αριθμός των μη διαβαθμισμένων ανοιγμάτων και των παρωχημένων διαβαθμίσεων είναι επουσιώδης·

β) οι εν λόγω εσωτερικές διαβαθμίσεις και εκτιμήσεις αθέτησης υποχρέωσης και ζημίας διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο, ιδίως κατά:

i) τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την έγκριση, την απόρριψη, την αναδιάρθρωση και την ανανέωση μιας πιστωτικής διευκόλυνσης·

ii) την κατάρτιση των δανειοδοτικών πολιτικών, επηρεάζοντας είτε τα ανώτατα όρια των ανοιγμάτων, τις τεχνικές μείωσης κινδύνου και τις πιστωτικές ενισχύσεις που απαιτούνται είτε οποιαδήποτε άλλη πτυχή του συνολικού προφίλ πιστωτικού κινδύνου του ιδρύματος·

iii) τη διεξαγωγή της διαδικασίας παρακολούθησης των πιστούχων και των ανοιγμάτων.

2. Όταν τα ιδρύματα χρησιμοποιούν εσωτερικές διαβαθμίσεις και εκτιμήσεις αθέτησης υποχρέωσης και ζημίας σε οποιονδήποτε από τους τομείς που παρατίθενται κατωτέρω, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν τον τρόπο με τον οποίο η χρήση αυτή συμβάλλει στο να διαδραματίζουν οι εν λόγω διαβαθμίσεις και εκτιμήσεις ουσιαστικό ρόλο στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου και λήψης αποφάσεων του ιδρύματος, καθώς και στη διαδικασία έγκρισης πιστώσεων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1:

α) τιμολόγηση κάθε πιστωτικής διευκόλυνσης ή πιστούχου·

β) συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης που χρησιμοποιούνται για τη διαχείριση πιστωτικού κινδύνου·

γ) προσδιορισμός και εφαρμογή των πολιτικών και των διαδικασιών είσπραξης και ανάκτησης·

δ) υπολογισμός των προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου, εάν αυτό συνάδει με το εφαρμοστέο λογιστικό πλαίσιο·

ε) κατανομή ή ανάθεση αρμοδιοτήτων για τη διαδικασία έγκρισης πιστώσεων από το διοικητικό συμβούλιο σε εσωτερικές επιτροπές, στα ανώτερα διοικητικά στελέχη και στο προσωπικό.

Άρθρο 20

Δοκιμή χρήσης στην κατανομή των εσωτερικών κεφαλαίων

1. Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον οι εσωτερικές διαβαθμίσεις και εκτιμήσεις αθέτησης και ζημίας των συστημάτων διαβάθμισης που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στην κατανομή των εσωτερικών κεφαλαίων του ιδρύματος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν αν οι εν λόγω διαβαθμίσεις και εκτιμήσεις διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο:

α) στην εκτίμηση του ύψους των εσωτερικών κεφαλαίων που το ίδρυμα θεωρεί κατάλληλα για την κάλυψη της φύσης και του επιπέδου των κινδύνων τους οποίους έχει αναλάβει ή τους οποίους ενδέχεται να αναλάβει, όπως αναφέρεται στο άρθρο 73 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·

β) στην κατανομή των εσωτερικών κεφαλαίων μεταξύ των ειδών κινδύνου, των θυγατρικών και των χαρτοφυλακίων.

2. Όταν τα ιδρύματα λαμβάνουν υπόψη τις εσωτερικές διαβαθμίσεις και εκτιμήσεις αθέτησης και ζημίας για τους σκοπούς του υπολογισμού του κόστους κινδύνου για το ίδρυμα για δημοσιονομικούς σκοπούς, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν τον τρόπο με τον οποίο η συνεκτίμηση των στοιχείων αυτών συμβάλλει στο να διαδραματίζουν οι εν λόγω διαβαθμίσεις και εκτιμήσεις ουσιαστικό ρόλο στην κατανομή των εσωτερικών κεφαλαίων του ιδρύματος.

Άρθρο 21

Δοκιμή χρήσης στις λειτουργίες εταιρικής διακυβέρνησης

1. Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον οι εσωτερικές διαβαθμίσεις και εκτιμήσεις αθέτησης υποχρέωσης και ζημίας των συστημάτων διαβάθμισης που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στις λειτουργίες εταιρικής διακυβέρνησης του ιδρύματος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν αν οι εν λόγω διαβαθμίσεις και εκτιμήσεις αθέτησης υποχρέωσης και ζημίας διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο:

α) στην υποβολή εκθέσεων διαχείρισης·

β) στην παρακολούθηση του πιστωτικού κινδύνου σε επίπεδο χαρτοφυλακίου.

2. Όταν τα ιδρύματα λαμβάνουν υπόψη εσωτερικές διαβαθμίσεις και εκτιμήσεις αθέτησης και ζημίας σε οποιονδήποτε από τους τομείς που παρατίθενται κατωτέρω, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν τον τρόπο με τον οποίο η συνεκτίμηση των στοιχείων αυτών συμβάλλει στο να διαδραματίζουν οι εν λόγω διαβαθμίσεις και εκτιμήσεις ουσιαστικό ρόλο στις λειτουργίες εταιρικής διακυβέρνησης του ιδρύματος που αναφέρονται στην παράγραφο 1:

α) σχεδιασμός του εσωτερικού ελέγχου·

β) σχεδιασμός των πολιτικών αποδοχών.

Άρθρο 22

Δοκιμή εμπειρίας

1. Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσο τα συστήματα διαβάθμισης που συνάδουν σε γενικές γραμμές με τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 169 έως 191 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 έχουν εφαρμοστεί επί τουλάχιστον τρία έτη πριν από τη χρήση της προσέγγισης IRB για τους σκοπούς του υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 145 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) τα εν λόγω συστήματα διαβάθμισης έχουν χρησιμοποιηθεί στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου και λήψης αποφάσεων του ιδρύματος, καθώς και στις διαδικασίες έγκρισης πιστώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β)·

β) διατίθεται επαρκής τεκμηρίωση της αποτελεσματικής λειτουργίας των συστημάτων διαβάθμισης για την εν λόγω τριετία, ειδικότερα όσον αφορά τις αντίστοιχες εκθέσεις παρακολούθησης, επικύρωσης και ελέγχου.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης αίτησης για τη χορήγηση άδειας επέκτασης της προσέγγισης IRB σύμφωνα με το σχέδιο διαδοχικής εφαρμογής, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης όταν η επέκταση αφορά ανοίγματα τα οποία διαφέρουν σημαντικά από το πεδίο εφαρμογής της υφιστάμενης κάλυψης, κατά τέτοιον τρόπο ώστε η υφιστάμενη εμπειρία να μη μπορεί να θεωρηθεί εύλογα επαρκής για την εκπλήρωση των απαιτήσεων του άρθρου 145 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά τα πρόσθετα ανοίγματα, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 145 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΝΟΙΓΜΑΤΩΝ ΣΕ ΒΑΘΜΙΔΕΣ Ή ΟΜΑΔΕΣ ΑΝΟΙΓΜΑΤΩΝ

Άρθρο 23

Γενικά

1. Για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του ιδρύματος με τις απαιτήσεις σχετικά με την ταξινόμηση των πιστούχων ή των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 169, 171, 172 και 173 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν αμφότερα τα ακόλουθα:

α) την επάρκεια των ορισμών, των διαδικασιών και των κριτηρίων που χρησιμοποιεί το ίδρυμα για την ταξινόμηση ή την επανεξέταση της ταξινόμησης των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες, συμπεριλαμβανομένης της αντιμετώπισης των παρεκκλίσεων, σύμφωνα με το άρθρο 24·

β) την ακεραιότητα της διαδικασίας ταξινόμησης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 173 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, συμπεριλαμβανομένης της ανεξαρτησίας της διαδικασίας ταξινόμησης, καθώς και την επανεξέταση της ταξινόμησης, σύμφωνα με το άρθρο 25.

2. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) εξετάζουν τις σχετικές εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες του ιδρύματος·

β) εξετάζουν τους ρόλους και τις αρμοδιότητες των μονάδων που είναι επιφορτισμένες με την έγκριση και ανανέωση των πιστοδοτήσεων, καθώς και των μονάδων που είναι υπεύθυνες για την ταξινόμηση των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες·

γ) εξετάζουν τα σχετικά πρακτικά των εσωτερικών οργάνων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού οργάνου, ή των επιτροπών·

δ) εξετάζουν τις εσωτερικές εκθέσεις του ιδρύματος όσον αφορά τις επιδόσεις της διαδικασίας ταξινόμησης·

ε) εξετάζουν τα σχετικά πορίσματα του τμήματος εσωτερικού ελέγχου ή άλλων τμημάτων ελέγχου του ιδρύματος·

στ) εξετάζουν τις εκθέσεις προόδου σχετικά με τις προσπάθειες που καταβάλλει το ίδρυμα για τη βελτίωση των δυσλειτουργιών στη διαδικασία ταξινόμησης ή επανεξέτασης και για τον μετριασμό των κινδύνων που έχουν διαπιστωθεί κατά τη διάρκεια των σχετικών ελέγχων·

ζ) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος·

η) εξετάζουν τα κριτήρια που χρησιμοποιεί το προσωπικό που είναι αρμόδιο για τη χρήση της ανθρώπινης κρίσης κατά την ταξινόμηση των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες.

3. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης βάσει της παραγράφου 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πρόσθετες μεθόδους:

α) να εξετάζουν την τεκμηρίωση της λειτουργίας των σχετικών συστημάτων ΤΠ·

β) να διενεργούν δειγματοληπτικούς ελέγχους και να εξετάζουν έγγραφα σχετικά με τα χαρακτηριστικά ενός πιστούχου και τη δημιουργία και διατήρηση των ανοιγμάτων·

γ) να διενεργούν τους δικούς τους ελέγχους των δεδομένων του ιδρύματος ή να ζητούν από το ίδρυμα να διενεργήσει συγκεκριμένους ελέγχους·

δ) να εξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος.

Άρθρο 24

Ορισμοί, διαδικασίες και κριτήρια ταξινόμησης

1. Κατά την αξιολόγηση της επάρκειας των ορισμών, των διαδικασιών και των κριτηρίων που χρησιμοποιεί το ίδρυμα για την ταξινόμηση ή την επανεξέταση της ταξινόμησης των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες σύμφωνα με τα άρθρα 169, 171, 172 και 173 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) εφαρμόζονται κατάλληλες διαδικασίες και μηχανισμοί που διασφαλίζουν τη συνεπή ταξινόμηση των πιστούχων ή των πιστωτικών διευκολύνσεων σε κατάλληλο σύστημα διαβάθμισης·

β) εφαρμόζονται κατάλληλες διαδικασίες και μηχανισμοί που διασφαλίζουν ότι κάθε άνοιγμα που κατέχει το ίδρυμα ταξινομείται σε βαθμίδα ή ομάδα σύμφωνα με το σύστημα διαβάθμισης·

γ) για ανοίγματα έναντι επιχειρήσεων, ιδρυμάτων, κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών, καθώς και για ανοίγματα σε μετοχές, όταν το ίδρυμα χρησιμοποιεί την προσέγγιση της PD/LGD που ορίζεται στο άρθρο 155 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, εφαρμόζονται κατάλληλες διαδικασίες και μηχανισμοί, ώστε να διασφαλίζεται ότι όλα τα ανοίγματα έναντι του ίδιου πιστούχου ταξινομούνται στην ίδια βαθμίδα οφειλετών, συμπεριλαμβανομένων των ανοιγμάτων στους διάφορους επιχειρηματικούς τομείς, τις υπηρεσίες, τις γεωγραφικές περιοχές, τις νομικές οντότητες εντός του ομίλου και τα συστήματα ΤΠ, και να διασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή της εξαίρεσης από την απαίτηση ύπαρξης κλίμακας διαβάθμισης πιστούχων που αντικατοπτρίζει αποκλειστικά την ποσοτικοποίηση του κινδύνου αθέτησης του πιστούχου για την υποκατηγορία ειδικού δανεισμού, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 170 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και της εξαίρεσης από την υποχρέωση ταξινόμησης χωριστών ανοιγμάτων έναντι του ίδιου πιστούχου στην ίδια βαθμίδα πιστούχων, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 172 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του εν λόγω κανονισμού·

δ) οι ορισμοί και τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για την ταξινόμηση είναι επαρκώς λεπτομερή, ώστε να εξασφαλίζεται η διαμόρφωση κοινής αντίληψης και η συνεπής ταξινόμηση σε βαθμίδες ή ομάδες από όλα τα μέλη του αρμόδιου προσωπικού σε όλους τους επιχειρηματικούς τομείς, τις υπηρεσίες, τις γεωγραφικές περιοχές, τις νομικές οντότητες εντός του ομίλου, ανεξάρτητα από το σύστημα ΤΠ που χρησιμοποιείται·

ε) εφαρμόζονται κατάλληλες διαδικασίες και μηχανισμοί για τη λήψη όλων των σχετικών πληροφοριών όσον αφορά τους πιστούχους και τις πιστωτικές διευκολύνσεις·

στ) λαμβάνονται υπόψη όλες οι σχετικές, επί του παρόντος διαθέσιμες και πλέον επικαιροποιημένες πληροφορίες·

ζ) στην περίπτωση ανοιγμάτων έναντι επιχειρήσεων, ιδρυμάτων, κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών, καθώς και για ανοίγματα σε μετοχές όταν ένα ίδρυμα χρησιμοποιεί την προσέγγιση της PD/LGD, λαμβάνονται υπόψη τόσο χρηματοοικονομικές όσο και μη χρηματοοικονομικές πληροφορίες·

η) όταν οι πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την ταξινόμηση των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες λείπουν ή δεν είναι επικαιροποιημένες, το ίδρυμα έχει καθορίσει επίπεδα ανοχής για καθορισμένες μετρήσεις και έχει θεσπίσει κανόνες, ώστε να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός αυτό με κατάλληλο και συντηρητικό τρόπο·

θ) οι οικονομικές καταστάσεις που είναι παλαιότερες των 24 μηνών θεωρούνται παρωχημένες και αντιμετωπίζονται με συντηρητικό τρόπο·

ι) η ταξινόμηση σε βαθμίδες ή ομάδες αποτελεί μέρος της διαδικασίας έγκρισης πιστώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 19·

ια) τα χρησιμοποιούμενα κριτήρια ταξινόμησης σε βαθμίδες ή ομάδες είναι συνεπή με τα πιστοδοτικά πρότυπα του ιδρύματος και με τις πολιτικές του για τη διαχείριση των προβληματικών πιστούχων και πιστωτικών διευκολύνσεων.

2. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης βάσει της παραγράφου 1, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν τις περιπτώσεις στις οποίες χρησιμοποιείται η ανθρώπινη κρίση για να αγνοήσει τυχόν εισαγόμενες παραμέτρους και αποτελέσματα του συστήματος διαβάθμισης σύμφωνα με το άρθρο 172 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Επαληθεύουν ότι:

α) υπάρχουν τεκμηριωμένες πολιτικές που καθορίζουν τους λόγους και τη μέγιστη έκταση των παρεκκλίσεων και προσδιορίζουν τα στάδια της διαδικασίας ταξινόμησης στα οποία επιτρέπονται οι παρεκκλίσεις·

β) οι παρεκκλίσεις αιτιολογούνται επαρκώς με αναφορά στους λόγους που προβλέπονται στις πολιτικές που αναφέρονται στο στοιχείο α) και η αιτιολόγηση αυτή τεκμηριώνεται·

γ) το ίδρυμα διενεργεί τακτικά ανάλυση των επιδόσεων των ανοιγμάτων των οποίων η διαβάθμιση δεν έχει ληφθεί υπόψη, περιλαμβανομένης ανάλυσης των παρεκκλίσεων που διενήργησε κάθε μέλος του προσωπικού που εφαρμόζει τις παρεκκλίσεις, και τα αποτελέσματα της ανάλυσης αυτής λαμβάνονται υπόψη στη διαδικασία λήψης αποφάσεων σε κατάλληλο διοικητικό επίπεδο·

δ) το ίδρυμα συλλέγει πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τις παρεκκλίσεις, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών τόσο πριν όσο και μετά τις παρεκκλίσεις, παρακολουθεί τον αριθμό και τις αιτιολογήσεις των παρεκκλίσεων σε τακτική βάση και αναλύει τις επιπτώσεις των παρεκκλίσεων στις επιδόσεις του υποδείγματος·

ε) ο αριθμός και οι αιτιολογήσεις των παρεκκλίσεων δεν υποδηλώνουν σημαντικές αδυναμίες του υποδείγματος διαβάθμισης.

3. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης βάσει της παραγράφου 1, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι οι ορισμοί, οι διαδικασίες και τα κριτήρια ταξινόμησης επιτυγχάνουν όλα τα ακόλουθα:

α) προσδιορίζονται οι ομάδες συνδεδεμένων πελατών, κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

β) οι πληροφορίες σχετικά με τις διαβαθμίσεις και τις αθετήσεις άλλων σχετικών οντοτήτων εντός της ομάδας συνδεδεμένων πελατών λαμβάνονται υπόψη κατά την ταξινόμηση βαθμίδας πιστούχου κατά τρόπο ώστε οι βαθμίδες διαβάθμισης κάθε σχετικής οντότητας εντός του ομίλου να αντικατοπτρίζουν τη διαφορετική κατάσταση κάθε σχετικής οντότητας, καθώς και τις σχέσεις της με τις άλλες σχετικές οντότητες του ομίλου·

γ) οι περιπτώσεις στις οποίες οι πιστούχοι ταξινομούνται σε καλύτερη βαθμίδα από τις μητρικές τους οντότητες τεκμηριώνονται και αιτιολογούνται.

Άρθρο 25

Αρτιότητα της διαδικασίας ταξινόμησης

1. Κατά την αξιολόγηση της ανεξαρτησίας της διαδικασίας ταξινόμησης σύμφωνα με το άρθρο 173 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το προσωπικό και τα διοικητικά στελέχη που είναι υπεύθυνα για την τελική έγκριση της ταξινόμησης ή της επανεξέτασης της ταξινόμησης των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες δεν εμπλέκονται στην έγκριση ή ανανέωση των πιστοδοτήσεων ούτε είναι επιφορτισμένα με αυτές·

β) τα ανώτερα διοικητικά στελέχη των μονάδων που είναι υπεύθυνες για την τελική έγκριση της ταξινόμησης ή της επανεξέτασης της ταξινόμησης των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες, καθώς και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη των μονάδων που είναι επιφορτισμένες με την έγκριση ή ανανέωση των πιστοδοτήσεων, αναφέρονται σε διαφορετικά μέλη του διοικητικού οργάνου ή της αρμόδιας επιτροπής του ιδρύματος που έχει διοριστεί από αυτό·

γ) οι αποδοχές του προσωπικού και των διοικητικών στελεχών που είναι υπεύθυνα για την τελική έγκριση της ταξινόμησης ή της επανεξέτασης της ταξινόμησης των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες δεν συνδέονται με την εκτέλεση των καθηκόντων που αφορούν την έγκριση ή ανανέωση των πιστοδοτήσεων·

δ) οι ίδιες πρακτικές με εκείνες που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ) εφαρμόζονται και για τις παρεκκλίσεις στην κατηγορία των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής.

2. Κατά την αξιολόγηση της επάρκειας και της συχνότητας της διαδικασίας ταξινόμησης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 173 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) κατάλληλες και λεπτομερείς πολιτικές καθορίζουν τη συχνότητα της επανεξέτασης, καθώς και τα κριτήρια για την ανάγκη συχνότερης επανεξέτασης, λαμβανομένου υπόψη του υψηλότερου κινδύνου των πιστούχων ή των προβληματικών πιστοδοτήσεων, και οι εν λόγω πολιτικές εφαρμόζονται διαχρονικά με συνέπεια·

β) διενεργείται επανεξέταση της ταξινόμησης το αργότερο εντός δώδεκα μηνών από την έγκριση της ταξινόμησης και τυχόν προσαρμογές της που κρίνονται αναγκαίες κατά τη διάρκεια της επανεξέτασης πραγματοποιούνται εντός της εν λόγω προθεσμίας·

γ) διενεργείται επανεξέταση της ταξινόμησης, όταν καθίστανται διαθέσιμες νέες σημαντικές πληροφορίες σχετικά με τον πιστούχο ή την πιστοδότηση και τυχόν προσαρμογές της που κρίνονται αναγκαίες κατά τη διάρκεια της επανεξέτασης πραγματοποιούνται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση·

δ) το ίδρυμα έχει καθορίσει κριτήρια και διαδικασίες για την αξιολόγηση της σημαντικότητας των νέων πληροφοριών και της επακόλουθης ανάγκης για αναταξινόμηση και τα εν λόγω κριτήρια και οι διαδικασίες εφαρμόζονται με συνέπεια·

ε) κατά την επανεξέταση της ταξινόμησης χρησιμοποιούνται οι πλέον πρόσφατες διαθέσιμες πληροφορίες·

στ) σε περίπτωση που, για πρακτικούς λόγους, η ταξινόμηση δεν έχει επανεξεταστεί κατά τα οριζόμενα στα στοιχεία α) έως ε), εφαρμόζονται κατάλληλες πολιτικές για τον εντοπισμό, την παρακολούθηση και τη διόρθωση της κατάστασης και λαμβάνονται μέτρα, ώστε να διασφαλιστεί η επάνοδος σε κατάσταση συμμόρφωσης με τα στοιχεία α) έως ε)·

ζ) τα ανώτερα διοικητικά στελέχη ενημερώνονται τακτικά για την επανεξέταση της ταξινόμησης των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες, καθώς και για τυχόν καθυστερήσεις στην επανεξέταση της ταξινόμησης που αναφέρεται στο στοιχείο στ)·

η) υπάρχουν κατάλληλες πολιτικές για την αποτελεσματική λήψη και τακτική επικαιροποίηση των σχετικών πληροφοριών, και αυτό αποτυπώνεται δεόντως στους όρους των συμβάσεων με τους πιστούχους.

3. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης βάσει της παραγράφου 2, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν την αξία και τον αριθμό των ανοιγμάτων που δεν έχουν επανεξεταστεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχεία α) έως ε) και επαληθεύουν ότι τα ανοίγματα αυτά αντιμετωπίζονται συντηρητικά κατά τον υπολογισμό των ποσών των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο ανοιγμάτων. Η αξιολόγηση και η επαλήθευση διενεργούνται χωριστά για κάθε σύστημα διαβάθμισης και κάθε παράμετρο κινδύνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΝΤΟΠΙΣΜΟ ΑΘΕΤΗΣΕΩΝ

Άρθρο 26

Γενικά

1. Για να αξιολογηθεί αν το ίδρυμα εντοπίζει όλες τις καταστάσεις που πρέπει να θεωρούνται αθετήσεις σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφοι 1 έως 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/171 της Επιτροπής ([5]), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν όλα τα ακόλουθα:

α) τις λεπτομερείς προδιαγραφές και την πρακτική εφαρμογή των σημείων ενεργοποίησης για τον εντοπισμό της αθέτησης ενός πιστούχου, σύμφωνα με το άρθρο 27·

β) την αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας που χρησιμοποιεί ένα ίδρυμα για τον εντοπισμό της αθέτησης ενός πιστούχου, σύμφωνα με το άρθρο 28·

γ) τα σημεία ενεργοποίησης και τη διαδικασία που χρησιμοποιεί ένα ίδρυμα για την αναταξινόμηση ενός πιστούχου σε αθέτηση σε καθεστώς μη αθέτησης, σύμφωνα με το άρθρο 29.

2. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) επανεξετάζουν τα εσωτερικά κριτήρια και τις εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες του ιδρύματος για τη διαπίστωση ενδεχόμενης αθέτησης (στο εξής: ορισμός της αθέτησης) και για την αντιμετώπιση των ανοιγμάτων σε αθέτηση·

β) επανεξετάζουν τους ρόλους και τις αρμοδιότητες των μονάδων και των διοικητικών οργάνων που συμμετέχουν στον εντοπισμό της αθέτησης ενός πιστούχου και στη διαχείριση ανοιγμάτων σε αθέτηση·

([5]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2018/171 της Επιτροπής, της 19ης Οκτωβρίου 2017, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για το όριο σημαντικότητας για καθυστερημένες πιστωτικές υποχρεώσεις (ΕΕ L 32 της 6.2.2018, σ. 1).

γ) επανεξετάζουν τα σχετικά πρακτικά των εσωτερικών οργάνων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού οργάνου ή των επιτροπών·

δ) επανεξετάζουν τα σχετικά πορίσματα του τμήματος εσωτερικού ελέγχου ή άλλων ελεγκτικών τμημάτων του ιδρύματος·

ε) επανεξετάζουν τις εκθέσεις προόδου σχετικά με τις προσπάθειες που καταβάλλει το ίδρυμα για τη διόρθωση των ελλείψεων και τον μετριασμό των κινδύνων που εντοπίστηκαν κατά τη διάρκεια των σχετικών ελέγχων·

στ) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος·

ζ) επανεξετάζουν τα κριτήρια που χρησιμοποιεί το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για τη μη αυτόματη απόδοση της κατάστασης αθέτησης σε πιστούχο ή άνοιγμα και για την επιστροφή σε καθεστώς μη αθέτησης.

3. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης βάσει της παραγράφου 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πρόσθετες μεθόδους:

α) επανεξετάζουν την τεκμηρίωση της λειτουργίας των συστημάτων ΤΠ που χρησιμοποιούνται κατά τη διαδικασία εντοπισμού της αθέτησης ενός πιστούχου·

β) διενεργούν δειγματοληπτικούς ελέγχους και επανεξετάζουν έγγραφα σχετικά με τα χαρακτηριστικά ενός πιστούχου και τη δημιουργία και διατήρηση των ανοιγμάτων·

γ) διενεργούν τους δικούς τους ελέγχους στα δεδομένα του ιδρύματος ή απαιτούν από το ίδρυμα να διενεργήσει συγκεκριμένους ελέγχους·

δ) εξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος.

Άρθρο 27

Σημεία ενεργοποίησης για τον εντοπισμό της αθέτησης πιστούχου

1. Κατά την αξιολόγηση των λεπτομερών προδιαγραφών και της πρακτικής εφαρμογής των σημείων ενεργοποίησης για τον εντοπισμό της αθέτησης πιστούχου που εφαρμόζει το ίδρυμα και της συμμόρφωσής τους με το άρθρο 178 παράγραφοι 1 έως 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/171, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) εφαρμόζεται κατάλληλη πολιτική όσον αφορά τη μέτρηση των ημερών καθυστέρησης, συμπεριλαμβανομένης της χρονικής αναπροσαρμογής των πιστοδοτήσεων, της παραχώρησης παρατάσεων, τροποποιήσεων ή αναβολών, των ανανεώσεων και του συμψηφισμού των υφιστάμενων λογαριασμών·

β) ο ορισμός της αθέτησης που εφαρμόζει το ίδρυμα περιλαμβάνει τουλάχιστον όλα τα σημεία ενεργοποίησης που προβλέπονται στο άρθρο 178 παράγραφοι 1 και 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

γ) όταν ένα ίδρυμα χρησιμοποιεί περισσότερους από έναν ορισμούς της αθέτησης στις νομικές του οντότητες, το πεδίο εφαρμογής κάθε ορισμού της αθέτησης προσδιορίζεται σαφώς και οι διαφορές μεταξύ των ορισμών είναι δικαιολογημένες.

2. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν αν ο ορισμός της αθέτησης εφαρμόζεται στην πράξη και είναι αρκετά λεπτομερής ώστε να εφαρμόζεται με συνέπεια από όλα τα μέλη του προσωπικού για όλα τα είδη ανοιγμάτων, καθώς και αν προσδιορίζονται επαρκώς όλοι οι ακόλουθοι δυνητικοί δείκτες πιθανής αδυναμίας πληρωμής:

α) ο χαρακτηρισμός μιας υποχρέωσης ως μη εκτοκιζόμενης·

β) γεγονότα που συνιστούν ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου που δικαιολογούνται από τη διαπίστωση σημαντικής επιδείνωσης της ποιότητας της πίστωσης·

γ) πωλήσεις πιστωτικών υποχρεώσεων που συνιστούν σημαντική οικονομική ζημία λόγω της επιδείνωσης της ποιότητας της πίστωσης·

δ) γεγονότα που συνιστούν επείγουσα αναδιάρθρωση·

ε) γεγονότα που συνιστούν καθεστώς προστασίας παρόμοιο με εκείνο της πτώχευσης·

στ) άλλες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής.

3. Οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι οι πολιτικές και οι διαδικασίες διασφαλίζουν ότι οι πιστούχοι δεν ταξινομούνται ως πιστούχοι που δεν είναι σε αθέτηση, όταν εφαρμόζεται οποιοδήποτε από τα σημεία ενεργοποίησης της αθέτησης.

Άρθρο 28

Αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα της διαδικασίας εντοπισμού αθέτησης πιστούχου

1. Κατά την αξιολόγηση της αξιοπιστίας και της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας εντοπισμού αθέτησης πιστούχου σύμφωνα με το άρθρο 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) υπάρχουν επαρκείς διαδικασίες και μηχανισμοί που διασφαλίζουν ότι όλες οι αθετήσεις εντοπίζονται εγκαίρως και, ειδικότερα, ότι η συλλογή και η επικαιροποίηση των σχετικών πληροφοριών είναι αποτελεσματικές και πραγματοποιούνται με επαρκή συχνότητα·

β) όταν ο εντοπισμός μιας αθέτησης πιστούχου βασίζεται σε αυτόματες διαδικασίες, διενεργούνται δοκιμές για να επαληθευθεί ότι οι αθετήσεις εντοπίζονται σωστά από το σύστημα ΤΠ·

γ) για τους σκοπούς του εντοπισμού της αθέτησης ενός πιστούχου με βάση ανθρώπινη κρίση, τα κριτήρια για την αξιολόγηση των πιστούχων και τα σημεία ενεργοποίησης της αθέτησης καθορίζονται με επαρκείς λεπτομέρειες στην εσωτερική τεκμηρίωση, ώστε να διασφαλίζεται η συνέπεια στον εντοπισμό των αθετήσεων από όλα τα μέλη του προσωπικού που εμπλέκονται στον εν λόγω εντοπισμό·

δ) όταν το ίδρυμα εφαρμόζει τον ορισμό της αθέτησης σε επίπεδο πιστούχου, υπάρχουν κατάλληλες διαδικασίες και μηχανισμοί που διασφαλίζουν ότι, μόλις εντοπιστεί αθέτηση ενός πιστούχου, όλα τα ανοίγματα έναντι του εν λόγω πιστούχου καταχωρίζονται ως ανοίγματα σε αθέτηση σε όλα τα σχετικά συστήματα, επιχειρηματικούς τομείς και γεωγραφικές τοποθεσίες εντός του ιδρύματος και των θυγατρικών του και, κατά περίπτωση, εντός της οικείας μητρικής επιχείρησης και των θυγατρικών της·

ε) όταν η απόδοση του καθεστώτος αθέτησης σε όλα τα ανοίγματα έναντι ενός πιστούχου, όπως αναφέρεται στο στοιχείο δ), καθυστερεί λόγω αθέτησης ενός ή περισσότερων ανοιγμάτων του πιστούχου, η εν λόγω καθυστέρηση δεν οδηγεί σε σφάλματα ή ανακολουθίες στη διαχείριση των κινδύνων, στην αναφορά των κινδύνων, στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων ή στη χρήση δεδομένων για την ποσοτικοποίηση του κινδύνου.

2. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν την εφαρμογή του ορίου σημαντικότητας, που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 στον ορισμό της αθέτησης και τη συνέπεια του εν λόγω ορίου σημαντικότητας με το όριο σημαντικότητας μιας καθυστερημένης πιστωτικής υποχρέωσης που καθορίζεται από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/171, και επαληθεύουν ότι:

α) υπάρχουν κατάλληλες διαδικασίες και μηχανισμοί που διασφαλίζουν ότι το καθεστώς αθέτησης αποδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 με βάση την αξιολόγηση που προβλέπεται στο άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του εν λόγω κανονισμού και συμμορφώνεται με το όριο σημαντικότητας που αφορά μια καθυστερημένη πιστωτική υποχρέωση, όπως αυτό ορίζεται από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/171·

β) η διαδικασία μέτρησης των ημερών καθυστέρησης συνάδει με τις συμβατικές ή νομικές υποχρεώσεις του πιστούχου, αντικατοπτρίζει επαρκώς τις μερικές πληρωμές και εφαρμόζεται με συνέπεια.

3. Στην περίπτωση ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, εκτός από την επαλήθευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 και την αξιολόγηση που προβλέπεται στην παράγραφο 2, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το ίδρυμα διαθέτει σαφή πολιτική όσον αφορά την εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής είτε στο επίπεδο του πιστούχου είτε στο επίπεδο της μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης·

β) η πολιτική που αναφέρεται στο στοιχείο α) εναρμονίζεται με τη διαχείριση κινδύνου του ιδρύματος και εφαρμόζεται με συνέπεια·

γ) όταν το ίδρυμα εφαρμόζει τον ορισμό της αθέτησης στο επίπεδο της μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης:

i) υπάρχουν επαρκείς διαδικασίες και μηχανισμοί που διασφαλίζουν ότι, όταν μια πιστωτική διευκόλυνση προσδιοριστεί ότι βρίσκεται σε αθέτηση, η εν λόγω πιστωτική διευκόλυνση χαρακτηρίζεται ως σε αθέτηση σε όλα τα σχετικά συστήματα εντός του ιδρύματος·

ii) όταν υπάρχει χρονική καθυστέρηση όσον αφορά την απόδοση της κατάστασης αθέτησης μιας πιστωτικής διευκόλυνσης σε όλα τα σχετικά συστήματα, όπως αναφέρεται στο σημείο i), η εν λόγω χρονική καθυστέρηση δεν επιφέρει σφάλματα ή ασυνέπειες στη διαχείριση των κινδύνων, στην αναφορά των κινδύνων, στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων ή στη χρήση δεδομένων για την ποσοτικοποίηση του κινδύνου.

Άρθρο 29

Αναταξινόμηση σε κατάσταση μη αθέτησης

1. Κατά την αξιολόγηση της αξιοπιστίας των σημείων ενεργοποίησης και της διαδικασίας αναταξινόμησης ενός πιστούχου σε αθέτηση σε κατάσταση μη αθέτησης σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) καθορίζονται τα σημεία ενεργοποίησης της αναταξινόμησης για κάθε σημείο ενεργοποίησης της αθέτησης και προσδιορίζονται σαφώς ο εντοπισμός και η αντιμετώπιση των πιστωτικών υποχρεώσεων που υπόκεινται σε επείγουσα αναδιάρθρωση·

β) η αναταξινόμηση είναι δυνατή μόνον αφού παύσουν να ισχύουν όλα τα σημεία ενεργοποίησης της αθέτησης και πληρούνται όλες οι σχετικές προϋποθέσεις αναταξινόμησης·

γ) τα σημεία ενεργοποίησης και η διαδικασία αναταξινόμησης καθορίζονται με συνετό τρόπο, ειδικότερα δε διασφαλίζουν ότι η αναταξινόμηση σε κατάσταση μη αθέτησης δεν πραγματοποιείται όταν το ίδρυμα αναμένει ότι η πιστωτική υποχρέωση δεν θα εκπληρωθεί πλήρως, χωρίς να προσφύγει το ίδρυμα σε μέτρα όπως η ρευστοποίηση της εξασφάλισης.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι οι πολιτικές και οι διαδικασίες του ιδρύματος δεν επιτρέπουν την αναταξινόμηση ενός οφειλέτη σε αθέτηση σε κατάσταση μη αθέτησης απλώς και μόνο λόγω αλλαγών στους όρους ή τις προϋποθέσεις των πιστωτικών υποχρεώσεων, εκτός εάν το ίδρυμα έχει διαπιστώσει ότι οι εν λόγω αλλαγές επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι ο πιστούχος δεν είναι πλέον πιθανό να μη πληρώσει.

3. Οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν την ανάλυση στην οποία το ίδρυμα βάσισε τα οικεία κριτήρια αναταξινόμησης. Επαληθεύουν ότι η ανάλυση λαμβάνει υπόψη το ιστορικό αθετήσεων του ιδρύματος και το ποσοστό των πιστούχων σε αθέτηση που, αφού αναταξινομήθηκαν σε καθεστώς μη αθέτησης, χαρακτηρίστηκαν εκ νέου σε αθέτηση εντός σύντομου χρονικού διαστήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ, ΤΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ 1

Γενικά

Άρθρο 30

Γενικά

1. Για να αξιολογηθεί η συμμόρφωση ενός ιδρύματος με τις απαιτήσεις που αφορούν τον σχεδιασμό, τη διαχείριση και την τεκμηρίωση των συστημάτων διαβάθμισης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν όλα τα ακόλουθα:

α) την επάρκεια της τεκμηρίωσης σχετικά με το σκεπτικό, τον σχεδιασμό και τα λειτουργικά χαρακτηριστικά των συστημάτων διαβάθμισης, όπως ορίζεται στο άρθρο 175 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σύμφωνα με τα άρθρα 31 και 32·

β) την καταλληλότητα της διάρθρωσης των συστημάτων διαβάθμισης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 170 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σύμφωνα με τα άρθρα 33 έως 36·

γ) την εφαρμογή από το ίδρυμα των ειδικών απαιτήσεων για τα στατιστικά υποδείγματα ή άλλες αυτοματοποιημένες μεθόδους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 174 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σύμφωνα με τα άρθρα 37 έως 40.

2. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) επανεξετάζουν τις σχετικές εσωτερικές πολιτικές του ιδρύματος·

β) επανεξετάζουν τα τεχνικά έγγραφα τεκμηρίωσης του ιδρύματος σχετικά με τη μεθοδολογία και τη διαδικασία ανάπτυξης των συστημάτων διαβάθμισης·

γ) επανεξετάζουν τα εγχειρίδια, τις μεθοδολογίες και τις διαδικασίες ανάπτυξης στις οποίες βασίζονται τα συστήματα διαβάθμισης·

δ) επανεξετάζουν τα πρακτικά των εσωτερικών οργάνων του ιδρύματος που είναι αρμόδια για την έγκριση των συστημάτων διαβάθμισης, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού οργάνου ή των επιτροπών που έχουν οριστεί από αυτό·

ε) επανεξετάζουν τις εκθέσεις σχετικά με τις επιδόσεις των συστημάτων διαβάθμισης και τις συστάσεις της μονάδας ελέγχου του πιστωτικού κινδύνου, του τμήματος επικύρωσης, του τμήματος εσωτερικού ελέγχου ή οποιωνδήποτε άλλων ελεγκτικών τμημάτων του ιδρύματος·

στ) επανεξετάζουν τις εκθέσεις προόδου σχετικά με τις προσπάθειες που καταβάλλει το ίδρυμα για τη διόρθωση των ελλείψεων και τον μετριασμό των κινδύνων που εντοπίζονται κατά τη διάρκεια της παρακολούθησης, των επικυρώσεων και των σχετικών ελέγχων·

ζ) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις από ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.

3. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πρόσθετες μεθόδους:

α) ζητούν και αναλύουν τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν στη διαδικασία ανάπτυξης των συστημάτων διαβάθμισης·

β) προβαίνουν σε δικές τους εκτιμήσεις ή αναπαράγουν τις εκτιμήσεις του ιδρύματος κατά την ανάπτυξη και την παρακολούθηση των συστημάτων διαβάθμισης χρησιμοποιώντας σχετικά δεδομένα που παρέχει το ίδρυμα·

γ) ζητούν πρόσθετη τεκμηρίωση από το ίδρυμα ή του ζητούν να υποβάλει ανάλυση σχετικά με την επιλογή της μεθοδολογίας για τον σχεδιασμό του συστήματος διαβάθμισης και να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τα επιτευχθέντα αποτελέσματα·

δ) επανεξετάζουν την τεκμηρίωση της λειτουργίας των συστημάτων ΤΠ σχετικά με το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης του σχεδιασμού, των λειτουργικών χαρακτηριστικών και της τεκμηρίωσης των συστημάτων διαβάθμισης·

ε) διενεργούν τις δοκιμές της αρμόδιας αρχής σχετικά με τα δεδομένα του ιδρύματος ή ζητούν από το ίδρυμα να διενεργήσει τις δοκιμές που προτείνει η αρμόδια αρχή·

στ) επανεξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος.

ΤΜΗΜΑ 2

Μεθοδολογία για την αξιολόγηση της τεκμηρίωσης σχετικά με το σκεπτικό, τον σχεδιασμό και τα λειτουργικά χαρακτηριστικά των συστημάτων διαβάθμισης

Άρθρο 31

Πληρότητα της τεκμηρίωσης των συστημάτων διαβάθμισης

1. Κατά την αξιολόγηση της πληρότητας της τεκμηρίωσης σχετικά με τον σχεδιασμό, τα λειτουργικά χαρακτηριστικά και το σκεπτικό των συστημάτων διαβάθμισης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και ορίζεται στο άρθρο 175 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η τεκμηρίωση είναι πλήρης και περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

α) την καταλληλότητα του συστήματος διαβάθμισης και των υποδειγμάτων που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του συστήματος διαβάθμισης, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών του χαρτοφυλακίου·

β) περιγραφή των πηγών δεδομένων και των πρακτικών εκκαθάρισης δεδομένων·

γ) τους ορισμούς της αθέτησης και της ζημίας·

δ) τις μεθοδολογικές επιλογές·

ε) τις τεχνικές προδιαγραφές των υποδειγμάτων·

στ) τις αδυναμίες και τους περιορισμούς των υποδειγμάτων και τους πιθανούς παράγοντες μετριασμού τους·

ζ) τα αποτελέσματα των δοκιμών εφαρμογής των υποδειγμάτων στα συστήματα ΤΠ και, ειδικότερα, πληροφορίες σχετικά με το κατά πόσον η εφαρμογή ήταν επιτυχής και απαλλαγμένη από σφάλματα·

η) αυτοαξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις κανονιστικές απαιτήσεις για την προσέγγιση των εσωτερικών διαβαθμίσεων, όπως αναφέρεται στα άρθρα 169 έως 191 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

2. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η τεκμηρίωση περιγράφει σαφώς τον σκοπό του συστήματος διαβάθμισης και των υποδειγμάτων·

β) η τεκμηρίωση περιλαμβάνει περιγραφή του εύρους εφαρμογής του συστήματος διαβάθμισης και του πεδίου εφαρμογής των υποδειγμάτων που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του συστήματος διαβάθμισης, δηλαδή προσδιορισμό του είδους των ανοιγμάτων που καλύπτονται από κάθε υπόδειγμα στο πλαίσιο του συστήματος διαβάθμισης τόσο με ποιοτικό όσο και με ποσοτικό τρόπο, του είδους των αποτελεσμάτων κάθε υποδείγματος και της χρήσης των αποτελεσμάτων·

γ) η τεκμηρίωση περιλαμβάνει επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο λαμβάνονται υπόψη οι πληροφορίες που προκύπτουν μέσω του συστήματος διαβάθμισης και τα αποτελέσματα των υποδειγμάτων για τους σκοπούς των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου, λήψης αποφάσεων και έγκρισης πιστώσεων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 19.

3. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η τεκμηρίωση περιλαμβάνει:

α) λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με όλα τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν για την ανάπτυξη του υποδείγματος, συμπεριλαμβανομένου επακριβούς ορισμού του περιεχομένου του υποδείγματος, της πηγής, του μορφοτύπου και της κωδικοποίησής του και, κατά περίπτωση, της εξαίρεσης δεδομένων από αυτό·

β) οποιεσδήποτε διαδικασίες εκκαθάρισης δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών για εξαιρέσεις δεδομένων, για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση ακραίων τιμών και για προσαρμογές των δεδομένων, καθώς και ρητή αιτιολόγηση της χρήσης τους και αξιολόγηση του αντικτύπου τους.

4. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο γ), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν αν οι ορισμοί της αθέτησης και της ζημίας που χρησιμοποιήθηκαν για την ανάπτυξη του υποδείγματος τεκμηριώνονται επαρκώς, ειδικότερα όταν για τον προσδιορισμό του υποδείγματος χρησιμοποιούνται ορισμοί της αθέτησης διαφορετικοί από αυτούς που χρησιμοποιούνται από το ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

5. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο δ), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η τεκμηρίωση περιλαμβάνει:

α) λεπτομέρειες σχετικά με τον σχεδιασμό, τη θεωρία, τις παραδοχές και τη λογική στις οποίες βασίζεται το υπόδειγμα·

β) λεπτομερείς περιγραφές των μεθοδολογιών του υποδείγματος και το σκεπτικό, τις στατιστικές τεχνικές και τις προσεγγίσεις τους και, κατά περίπτωση, το σκεπτικό και τις λεπτομέρειες σχετικά με τις μεθόδους κατάτμησης, τα αποτελέσματα των στατιστικών διαδικασιών και τη διάγνωση και τα μέτρα προβλεπτικής ικανότητας των υποδειγμάτων·

γ) τον ρόλο των εμπειρογνωμόνων από τους σχετικούς επιχειρηματικούς τομείς στην ανάπτυξη του συστήματος διαβάθμισης και των υποδειγμάτων, συμπεριλαμβανομένης λεπτομερούς περιγραφής της διαδικασίας διαβούλευσης με εμπειρογνώμονες από τους σχετικούς επιχειρηματικούς τομείς στον σχεδιασμό του συστήματος διαβάθμισης και των υποδειγμάτων, καθώς και τα αποτελέσματα και το σκεπτικό των εν λόγω εμπειρογνωμόνων από τους σχετικούς επιχειρηματικούς τομείς·

δ) επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο συνδυάζονται το στατιστικό υπόδειγμα με την ανθρώπινη κρίση για να εξαχθεί το τελικό αποτέλεσμα του υποδείγματος·

ε) επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο το ίδρυμα λαμβάνει υπόψη τη μη ικανοποιητική ποιότητα των δεδομένων, την έλλειψη ομοιογενών ομάδων ανοιγμάτων, αλλαγές στις επιχειρηματικές διαδικασίες, το οικονομικό ή νομικό περιβάλλον και άλλους παράγοντες που σχετίζονται με την ποιότητα των δεδομένων, οι οποίοι ενδέχεται να επηρεάσουν τις επιδόσεις του συστήματος διαβάθμισης ή του υποδείγματος·

στ) περιγραφή των αναλύσεων που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς των στατιστικών υποδειγμάτων ή άλλων αυτοματοποιημένων μεθόδων, κατά περίπτωση:

i) της μονομεταβλητής ανάλυσης των μεταβλητών που ελήφθησαν υπόψη και των αντίστοιχων κριτηρίων επιλογής των μεταβλητών·

ii) της πολυμεταβλητής ανάλυσης των μεταβλητών που επιλέχθηκαν και των αντίστοιχων κριτηρίων επιλογής μεταβλητών·

iii) της διαδικασίας σχεδιασμού του τελικού υποδείγματος, η οποία περιλαμβάνει:

— την τελική επιλογή μεταβλητών·

— προσαρμογές με βάση την ανθρώπινη κρίση στις μεταβλητές που προκύπτουν από την πολυμεταβλητή ανάλυση·

— μετασχηματισμούς των μεταβλητών·

— απόδοση συντελεστών στάθμισης στις μεταβλητές·

— τη μέθοδο σύνθεσης των συνιστωσών του υποδείγματος, ιδίως όταν συνδυάζεται η συμβολή ποιοτικών και ποσοτικών συνιστωσών.

6. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο ε), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η τεκμηρίωση περιλαμβάνει:

α) τις τεχνικές προδιαγραφές της διάρθρωσης του τελικού υποδείγματος, συμπεριλαμβανομένων των προδιαγραφών του τελικού υποδείγματος, τις συνιστώσες εισόδου, συμπεριλαμβανομένου του τύπου και της μορφής των επιλεγμένων μεταβλητών, τους συντελεστές στάθμισης που εφαρμόστηκαν για τις μεταβλητές και τις συνιστώσες εξόδου, συμπεριλαμβανομένου του τύπου και του μορφοτύπου των δεδομένων εξόδου·

β) παραπομπές στους υπολογιστικούς κώδικες και τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται όσον αφορά τις γλώσσες και τα προγράμματα ΤΠ, οι οποίες δίνουν τη δυνατότητα σε τρίτους να αναπαράγουν τα τελικά αποτελέσματα.

Για τους σκοπούς του στοιχείου β), τρίτο μέρος μπορεί να είναι ο πωλητής στην περίπτωση υποδειγμάτων πωλητή.

7. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο στ), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η τεκμηρίωση περιλαμβάνει περιγραφή των αδυναμιών και των περιορισμών του υποδείγματος, αξιολόγηση του κατά πόσο πληρούνται οι βασικές παραδοχές του υποδείγματος και πρόβλεψη καταστάσεων στις οποίες το υπόδειγμα μπορεί να μην ανταποκριθεί στις προσδοκίες ή να καταστεί ανεπαρκές, καθώς και αξιολόγηση της σημασίας των αδυναμιών του υποδείγματος και πιθανούς παράγοντες μετριασμού τους.

8. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο ζ), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η τεκμηρίωση προσδιορίζει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται όταν εφαρμόζεται στο περιβάλλον παραγωγής ένα νέο ή τροποποιημένο υπόδειγμα·

β) η τεκμηρίωση καλύπτει τα αποτελέσματα των δοκιμών εφαρμογής των υποδειγμάτων διαβάθμισης στα συστήματα ΤΠ, συμπεριλαμβανομένης της επιβεβαίωσης ότι το υπόδειγμα διαβάθμισης που εφαρμόζεται στο σύστημα παραγωγής είναι το ίδιο με εκείνο που περιγράφεται στην τεκμηρίωση και λειτουργεί όπως προβλέπεται.

9. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο η), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η αυτοαξιολόγηση της συμμόρφωσης του ιδρύματος με τις κανονιστικές απαιτήσεις για την προσέγγιση IRB διενεργείται χωριστά για κάθε σύστημα διαβάθμισης και ελέγχεται από τη μονάδα εσωτερικού ελέγχου ή άλλη παρεμφερή ανεξάρτητη μονάδα ελέγχου.

Άρθρο 32

Μητρώο συστημάτων διαβάθμισης

1. Κατά την αξιολόγηση του συστήματος τεκμηρίωσης και των διαδικασιών συλλογής και αποθήκευσης των πληροφοριών σχετικά με τα συστήματα διαβάθμισης που αναφέρονται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και στο άρθρο 175 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι το ίδρυμα έχει εφαρμόσει και τηρεί μητρώο όλων των τρεχουσών και των προηγούμενων εκδόσεων των συστημάτων διαβάθμισης για τουλάχιστον τα τρία τελευταία έτη (στο εξής: μητρώο συστημάτων διαβάθμισης).

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι οι διαδικασίες τήρησης του μητρώου συστημάτων διαβάθμισης περιλαμβάνουν καταγραφή των ακόλουθων πληροφοριών για κάθε έκδοση:

α) του εύρους εφαρμογής του συστήματος διαβάθμισης, με προσδιορισμό του είδους των ανοιγμάτων που πρέπει να διαβαθμιστούν από κάθε υπόδειγμα διαβάθμισης·

β) των διοικητικών στελεχών που είναι υπεύθυνα για την έγκριση και της ημερομηνίας εσωτερικής έγκρισης, της ημερομηνίας κοινοποίησης στις αρμόδιες αρχές, της ημερομηνίας έγκρισης από τις αρμόδιες αρχές, κατά περίπτωση, και της ημερομηνίας εφαρμογής της έκδοσης·

γ) σύντομης περιγραφής οποιωνδήποτε αλλαγών σε σχέση με την προηγούμενη έκδοση που έχει ληφθεί υπόψη στο μητρώο, συμπεριλαμβανομένης περιγραφής των πτυχών του συστήματος διαβάθμισης που έχουν τροποποιηθεί και παραπομπής στην τεκμηρίωση του υποδείγματος·

δ) της κατηγορίας μεταβολής που αποδόθηκε σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 529/2014 και αναφοράς στα κριτήρια για την υπαγωγή σε κατηγορία μεταβολής.

ΤΜΗΜΑ 3

Μεθοδολογία αξιολόγησης της διάρθρωσης των συστημάτων διαβάθμισης

Άρθρο 33

Παράγοντες κινδύνου και κριτήρια διαβάθμισης

1. Κατά την αξιολόγηση των παραγόντων κινδύνου και των κριτηρίων διαβάθμισης που χρησιμοποιούνται στο σύστημα διαβάθμισης για τους σκοπούς του άρθρου 170 παράγραφος 1 στοιχεία α), γ) και ε), παράγραφος 3 στοιχείο α) και παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν όλα τα ακόλουθα:

α) τη διαδικασία επιλογής των σχετικών παραγόντων κινδύνου και κριτηρίων διαβάθμισης, συμπεριλαμβανομένου του ορισμού των πιθανών παραγόντων κινδύνου, των κριτηρίων επιλογής των παραγόντων κινδύνου και των αποφάσεων που ελήφθησαν όσον αφορά τους σχετικούς παράγοντες κινδύνου·

β) τη συνέπεια των επιλεγμένων παραγόντων κινδύνου και κριτηρίων διαβάθμισης και της συμβολής τους στην αξιολόγηση του κινδύνου με τις προσδοκίες των επιχειρηματικών χρηστών του συστήματος διαβάθμισης·

γ) τη συνέπεια των παραγόντων κινδύνου και κριτηρίων διαβάθμισης που επιλέχθηκαν βάσει στατιστικών μεθόδων με τα στατιστικά στοιχεία για τη διαφοροποίηση του κινδύνου που συνδέονται με κάθε βαθμίδα ή ομάδα.

2. Οι πιθανοί παράγοντες κινδύνου και τα πιθανά κριτήρια διαβάθμισης που πρέπει να αναλύονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α) περιλαμβάνουν τα ακόλουθα, εάν υπάρχουν για το αντίστοιχο είδος ανοίγματος:

α) τα χαρακτηριστικά κινδύνου του πιστούχου, συμπεριλαμβανομένων των εξής:

   i) για ανοίγματα έναντι επιχειρήσεων και ιδρυμάτων: οικονομικών καταστάσεων, ποιοτικών πληροφοριών, κινδύνου κλάδου, κινδύνου χώρας, στήριξης από τη μητρική οντότητα·

   ii) για ανοίγματα λιανικής τραπεζικής: οικονομικών καταστάσεων ή προσωπικών στοιχείων εισοδήματος, ποιοτικών πληροφοριών, πληροφοριών συμπεριφοράς, κοινωνικο-δημογραφικών πληροφοριών·

β) τα χαρακτηριστικά κινδύνου της συναλλαγής, συμπεριλαμβανομένου του είδους του προϊόντος, του είδους της εξασφάλισης, της εξοφλητικής προτεραιότητας, του δείκτη δανείου-αξίας·

γ) πληροφορίες σχετικά με καθυστερήσεις: εσωτερικές πληροφορίες ή πληροφορίες που προέρχονται από εξωτερικές πηγές, όπως γραφεία πιστώσεων.

Άρθρο 34

Κατανομή πιστούχων και ανοιγμάτων στις βαθμίδες ή ομάδες

1. Κατά την αξιολόγηση της κατανομής πιστούχων και ανοιγμάτων εντός των βαθμίδων ή των ομάδων κάθε συστήματος διαβάθμισης για τους σκοπούς του άρθρου 170 παράγραφος 1 στοιχεία β), δ) και στ), παράγραφος 2 και παράγραφος 3 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) ο αριθμός των βαθμίδων και ομάδων διαβάθμισης είναι επαρκής, ώστε να διασφαλίζεται ουσιαστική διαφοροποίηση του κινδύνου και ποσοτικοποίηση των χαρακτηριστικών ζημίας σε επίπεδο βαθμίδας ή ομάδας και ότι:

   i) για ανοίγματα έναντι επιχειρήσεων, ιδρυμάτων, κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών και ανοίγματα ειδικού δανεισμού, η κλίμακα διαβάθμισης πιστούχων έχει τουλάχιστον τον αριθμό των βαθμίδων που ορίζονται στο άρθρο 170 παράγραφος 1 στοιχείο β) και παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, αντίστοιχα·

   ii) για τις αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις που κατατάσσονται στα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, η ομαδοποίηση αντικατοπτρίζει τις πρακτικές αναδοχής των πωλητών και την ανομοιογένεια των πελατών τους·

β) ο συνολικός αριθμός ανοιγμάτων ή πιστούχων δεν είναι υπερβολικός σε καμία βαθμίδα ή ομάδα, εκτός εάν η εν λόγω κατανομή υποστηρίζεται από πειστικά εμπειρικά στοιχεία που αποδεικνύουν την ομοιογένεια του κινδύνου των εν λόγω ανοιγμάτων ή πιστούχων·

γ) οι βαθμίδες ή ομάδες διαβάθμισης και πιστοδοτήσεων για ανοίγματα λιανικής τραπεζικής διαθέτουν επαρκή αριθμό ανοιγμάτων ή πιστούχων σε μια μεμονωμένη βαθμίδα ή ομάδα, εκτός εάν η εν λόγω κατανομή υποστηρίζεται από πειστικά εμπειρικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η ομαδοποίηση των εν λόγω ανοιγμάτων ή πιστούχων είναι κατάλληλη ή ότι χρησιμοποιούνται άμεσες εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου για μεμονωμένους πιστούχους ή ανοίγματα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 169 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

δ) οι βαθμίδες ή ομάδες διαβάθμισης και πιστοδοτήσεων για ανοίγματα έναντι επιχειρήσεων, ιδρυμάτων, κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών, εάν υπάρχουν επαρκή δεδομένα, δεν περιλαμβάνουν υπερβολικά λίγα ανοίγματα ή πιστούχους σε μια μεμονωμένη βαθμίδα ή ομάδα, εκτός εάν η κατανομή των ανοιγμάτων ή των πιστούχων υποστηρίζεται από πειστικά εμπειρικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η ομαδοποίηση των εν λόγω ανοιγμάτων ή πιστούχων είναι κατάλληλη ή ότι χρησιμοποιούνται άμεσες εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου για μεμονωμένους πιστούχους ή ανοίγματα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 169 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

2. Εκτός από την επαλήθευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν, κατά περίπτωση, τα κριτήρια που εφαρμόζει το ίδρυμα κατά τον προσδιορισμό:

α) του μέγιστου και του ελάχιστου συνολικού αριθμού βαθμίδων ή ομάδων·

β) του ποσοστού των ανοιγμάτων και των πιστούχων που ταξινομούνται σε κάθε βαθμίδα ή ομάδα.

3. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τις τρέχουσες και προηγούμενες παρατηρηθείσες κατανομές του αριθμού των ανοιγμάτων και των πιστούχων και της αξίας των ανοιγμάτων, συμπεριλαμβανομένης της μετακίνησης ανοιγμάτων και πιστούχων μεταξύ διαφορετικών βαθμίδων ή ομάδων.

Άρθρο 35

Διαφοροποίηση των κινδύνων

1. Κατά την αξιολόγηση της διαφοροποίησης των κινδύνων κάθε συστήματος διαβάθμισης για τους σκοπούς του άρθρου 170 παράγραφος 3 στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν όλα τα ακόλουθα:

α) ότι τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση της διαφοροποίησης των κινδύνων είναι αξιόπιστα και κατάλληλα, λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων δεδομένων, και ότι η κατάλληλη διαφοροποίηση των κινδύνων αποδεικνύεται με αρχεία χρονοσειράς πραγματικών ποσοστών αθέτησης ή ποσοστών ζημίας για βαθμίδες ή ομάδες υπό διάφορες οικονομικές συνθήκες·

β) ότι οι αναμενόμενες επιδόσεις του συστήματος διαβάθμισης όσον αφορά τη διαφοροποίηση των κινδύνων ορίζονται από το ίδρυμα μέσω σαφώς καθορισμένων σταθερών στόχων και ορίων ανοχής για καθορισμένες μετρήσεις και εργαλεία, καθώς και μέσω ενεργειών για τη διόρθωση αποκλίσεων από τους εν λόγω στόχους ή όρια ανοχής· μπορούν να καθοριστούν χωριστοί στόχοι και όρια ανοχής για την αρχική ανάπτυξη και τις τρέχουσες επιδόσεις·

γ) ότι οι στόχοι και τα όρια ανοχής για καθορισμένες μετρήσεις και εργαλεία και οι μηχανισμοί που εφαρμόζονται για την επίτευξη των εν λόγω στόχων και ορίων ανοχής εξασφαλίζουν επαρκή διαφοροποίηση του κινδύνου.

2. Οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν επίσης την παράγραφο 1 στην αξιολόγηση της διαφοροποίησης των κινδύνων για άλλα ανοίγματα εκτός των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής σύμφωνα με το άρθρο 170 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, εάν υπάρχει επαρκής ποσότητα δεδομένων για να καταστεί αυτό δυνατό.

Άρθρο 36

Ομοιογένεια

1. Κατά την αξιολόγηση της ομοιογένειας των πιστούχων ή των ανοιγμάτων που ταξινομούνται στην ίδια βαθμίδα ή ομάδα για τους σκοπούς του άρθρου 170 παράγραφος 1 και παράγραφος 3 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν την ομοιότητα των πιστούχων και των χαρακτηριστικών ζημίας από τη συναλλαγή, που περιλαμβάνονται σε κάθε βαθμίδα ή ομάδα όσον αφορά όλους τους ακόλουθους παράγοντες:

α) εσωτερικές διαβαθμίσεις·

β) εκτιμήσεις της PD·

γ) κατά περίπτωση, εσωτερικές εκτιμήσεις της LGD·

δ) κατά περίπτωση, εσωτερικές εκτιμήσεις των συντελεστών μετατροπής·

ε) κατά περίπτωση, εσωτερικές εκτιμήσεις των συνολικών ζημιών.

Για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν τους εν λόγω παράγοντες για κάθε σύστημα διαβάθμισης. Για ανοίγματα εκτός των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, οι αρμόδιες αρχές τους αξιολογούν μόνο για τα συστήματα διαβάθμισης για τα οποία υπάρχει διαθέσιμη επαρκής ποσότητα δεδομένων.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης βάσει της παραγράφου 1, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν το εύρος αξιών και τις κατανομές των χαρακτηριστικών πιστούχου και ζημίας από τη συναλλαγή, που περιλαμβάνονται σε κάθε βαθμίδα ή ομάδα.

ΤΜΗΜΑ 4

Μεθοδολογία αξιολόγησης ειδικών απαιτήσεων για στατιστικά υποδείγματα ή άλλες αυτοματοποιημένες μεθόδους

Άρθρο 37

Απαιτήσεις δεδομένων

1. Κατά την αξιολόγηση της διαδικασίας για την εξακρίβωση των δεδομένων που εισάγονται στο υπόδειγμα σύμφωνα με το άρθρο 174 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν:

α) την αξιοπιστία και την ποιότητα των εσωτερικών και εξωτερικών πηγών δεδομένων και το εύρος των δεδομένων που λαμβάνονται από τις εν λόγω πηγές, καθώς και τη χρονική περίοδο που καλύπτουν οι πηγές·

β) τη διαδικασία συγχώνευσης δεδομένων, όταν το υπόδειγμα τροφοδοτείται με δεδομένα από πολλές πηγές δεδομένων·

γ) το σκεπτικό και την κλίμακα εξαίρεσης δεδομένων με κατανομή ανά λόγο εξαίρεσης, με τη χρήση στατιστικών στοιχείων σχετικά με το ποσοστό των συνολικών δεδομένων που καλύπτει κάθε εξαίρεση, όταν συγκεκριμένα δεδομένα έχουν εξαιρεθεί από το δείγμα ανάπτυξης του υποδείγματος·

δ) τις διαδικασίες για την αντιμετώπιση εσφαλμένων δεδομένων και δεδομένων που λείπουν και για την αντιμετώπιση ακραίων τιμών και κατηγορικών δεδομένων, και επαληθεύουν ότι, σε περίπτωση αλλαγής στον τύπο κατηγοριοποίησης, αυτή δεν επιφέρει υποβάθμιση της ποιότητας των δεδομένων ή διαρθρωτικές διακοπές στα δεδομένα·

ε) τις διαδικασίες μετασχηματισμού δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της τυποποίησης και άλλων λειτουργικών μετασχηματισμών, και την καταλληλότητα των εν λόγω μετασχηματισμών, λαμβάνοντας υπόψη τον κίνδυνο υπερπροσαρμογής του μοντέλου.

2. Κατά την αξιολόγηση της αντιπροσωπευτικότητας των δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν για την ανάπτυξη του υποδείγματος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 174 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν:

α) τη συγκρισιμότητα των χαρακτηριστικών κινδύνου των πιστούχων ή των πιστοδοτήσεων που αντικατοπτρίζονται στα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν για την ανάπτυξη του υποδείγματος με εκείνα των ανοιγμάτων τα οποία καλύπτονται από συγκεκριμένο υπόδειγμα διαβάθμισης·

β) τη συγκρισιμότητα των τρεχόντων προτύπων αναδοχής και ανάκτησης με εκείνα που εφαρμόζονταν κατά τη χρονική στιγμή την οποία αφορά το σύνολο δεδομένων αναφοράς που χρησιμοποιήθηκε για την ανάπτυξη υποδειγμάτων·

γ) τη συνέπεια του ορισμού της αθέτησης διαχρονικά στα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν για την ανάπτυξη υποδειγμάτων και επαληθεύουν:

i) ότι έχουν γίνει προσαρμογές για να επιτευχθεί συνέπεια με τον τρέχοντα ορισμό της αθέτησης, στις περιπτώσεις που ο ορισμός της αθέτησης μεταβλήθηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου παρατήρησης·

ii) ότι έχουν ληφθεί από το ίδρυμα κατάλληλα μέτρα που διασφαλίζουν την αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων, στην περίπτωση που το ίδρυμα δραστηριοποιείται σε διάφορες δικαιοδοσίες με διαφορετικούς ορισμούς της αθέτησης·

iii) ότι ο ορισμός της αθέτησης που χρησιμοποιείται με σκοπό τον προσδιορισμό του υποδείγματος δεν έχει αρνητικό αντίκτυπο στη διάρθρωση και στις επιδόσεις του υποδείγματος διαβάθμισης, όταν ο ορισμός αυτός διαφέρει από τον ορισμό της αθέτησης που προβλέπεται στο άρθρο 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

δ) όταν για την ανάπτυξη του υποδείγματος χρησιμοποιούνται εξωτερικά δεδομένα ή δεδομένα που συγκεντρώνονται μεταξύ των ιδρυμάτων, τη συνάφεια και την επάρκεια των εν λόγω δεδομένων για τα ανοίγματα, τα προϊόντα και το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος.

Άρθρο 38

Σχεδιασμός υποδείγματος

Κατά την αξιολόγηση του σχεδιασμού του υποδείγματος διαβάθμισης για τους σκοπούς του άρθρου 174 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν:

α) την καταλληλότητα του υποδείγματος, λαμβάνοντας υπόψη τη συγκεκριμένη εφαρμογή του·

β) την ανάλυση, από το ίδρυμα, εναλλακτικών παραδοχών ή εναλλακτικών προσεγγίσεων σε σχέση με εκείνες που επιλέχθηκαν στο υπόδειγμα·

γ) τη μεθοδολογία του ιδρύματος για την ανάπτυξη του υποδείγματος·

δ) ότι το αρμόδιο προσωπικό του ιδρύματος κατανοεί πλήρως τις δυνατότητες και τους περιορισμούς του υποδείγματος, ιδίως ότι η τεκμηρίωση του υποδείγματος από το ίδρυμα:

i) περιγράφει ποιοι από τους περιορισμούς του υποδείγματος σχετίζονται με τα δεδομένα που εισάγονται στο υπόδειγμα, τις αβέβαιες παραδοχές, τη συνιστώσα επεξεργασίας του υποδείγματος και το αν οι τιμές που προκύπτουν από το υπόδειγμα εκτελούνται μη αυτόματα ή στο σύστημα ΤΠ·

ii) εντοπίζει καταστάσεις στις οποίες το υπόδειγμα μπορεί να μην ανταποκρίνεται στις προσδοκίες ή να καθίσταται ανεπαρκές και περιλαμβάνει εκτίμηση της σημαντικότητας των αδυναμιών του υποδείγματος και πιθανούς παράγοντες μετριασμού τους.

Άρθρο 39

Ανθρώπινη κρίση

Κατά την αξιολόγηση του αν το στατιστικό υπόδειγμα ή άλλη αυτοματοποιημένη μέθοδος συμπληρώνεται από ανθρώπινη κρίση σύμφωνα με το άρθρο 174 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και αν η ανθρώπινη κρίση εφαρμόζεται με αναλογικό και κατάλληλο τρόπο στην ανάπτυξη του υποδείγματος διαβάθμισης και στη διαδικασία υπαγωγής των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζεται η ανθρώπινη κρίση είναι δικαιολογημένος και πλήρως τεκμηριωμένος και ο αντίκτυπος της ανθρώπινης κρίσης στο σύστημα διαβάθμισης αξιολογείται, αν είναι δυνατόν και μέσω υπολογισμού της οριακής συμβολής της ανθρώπινης κρίσης στις επιδόσεις του συστήματος διαβάθμισης·

β) συνεκτιμώνται όλες οι σχετικές πληροφορίες που δεν λαμβάνονται υπόψη στο υπόδειγμα και εφαρμόζεται επαρκές επίπεδο συντηρητικότητας·

γ) όταν η διαδικασία υπαγωγής των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες σε ένα σύστημα διαβάθμισης απαιτεί την εφαρμογή ανθρώπινης κρίσης με τη μορφή υποκειμενικών δεδομένων εισόδου ή όταν η πιστωτική πολιτική παρέχει δυνατότητα παράκαμψης των δεδομένων εισόδου ή εξόδου του υποδείγματος, ισχύουν όλα τα ακόλουθα:

i) το εγχειρίδιο για τους χρήστες του υποδείγματος ορίζει σαφώς τα δεδομένα εισόδου και τις καταστάσεις στις οποίες τα δεδομένα εισόδου μπορούν να προσαρμοστούν με βάση την ανθρώπινη κρίση·

ii) οι περιπτώσεις στις οποίες τα δεδομένα εισόδου έχουν πραγματικά προσαρμοστεί είναι περιορισμένες·

iii) το εγχειρίδιο για τους χρήστες του υποδείγματος ορίζει σαφώς τις καταστάσεις στις οποίες είναι δυνατόν να παρακαμφθούν τα δεδομένα εισόδου ή εξόδου των υποδειγμάτων διαβάθμισης και τις διαδικασίες παράκαμψης των δεδομένων εισόδου ή εξόδου των υποδειγμάτων·

iv) όλα τα δεδομένα που αφορούν την εφαρμογή ανθρώπινης κρίσης και τις καταστάσεις στις οποίες έχουν παρακαμφθεί τα δεδομένα εισόδου ή εξόδου των υποδειγμάτων διαβάθμισης αποθηκεύονται και αναλύονται περιοδικά από τη μονάδα ελέγχου πιστωτικού κινδύνου ή από το τμήμα επικύρωσης, προκειμένου να εξακριβωθεί ο αντίκτυπός τους στο υπόδειγμα διαβάθμισης·

δ) η εφαρμογή ανθρώπινης κρίσης υπόκειται σε κατάλληλη διαχείριση και είναι ανάλογη του τύπου των ανοιγμάτων για κάθε σύστημα διαβάθμισης.

Άρθρο 40

Επιδόσεις του υποδείγματος

Κατά την αξιολόγηση της προβλεπτικής ικανότητας του υποδείγματος που απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 174 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι τα εσωτερικά πρότυπα του ιδρύματος:

α) παρέχουν συνοπτική περιγραφή των παραδοχών και της θεωρίας στις οποίες βασίζονται οι μετρήσεις που επέλεξε το ίδρυμα για τους σκοπούς της αξιολόγησης των επιδόσεων του υποδείγματος·

β) προσδιορίζουν την εφαρμογή των μετρήσεων, αναφέρουν αν η χρήση κάθε μέτρησης είναι υποχρεωτική ή προαιρετική και πότε πρέπει να χρησιμοποιείται και διασφαλίζουν ότι οι μετρήσεις χρησιμοποιούνται με συνεκτικό τρόπο·

γ) προσδιορίζουν τους όρους εφαρμογής, τα αποδεκτά κατώτατα όρια και τις αποδεκτές αποκλίσεις για τις μετρήσεις και καθορίζουν αν και πώς λαμβάνονται υπόψη στη διαδικασία αξιολόγησης τα στατιστικά σφάλματα που σχετίζονται με τις τιμές των εν λόγω μετρήσεων και, όταν υπολογίζονται περισσότερες από μία μετρήσεις, καθορίζουν τις μεθόδους συγκέντρωσης διαφόρων αποτελεσμάτων δοκιμών σε ενιαία αξιολόγηση·

δ) καθορίζουν διαδικασία με την οποία διασφαλίζεται ότι τα γεγονότα επιδείνωσης των επιδόσεων του υποδείγματος που συνεπάγονται παραβίαση των κατώτατων ορίων που αναφέρονται στο στοιχείο γ) κοινοποιούνται στα κατάλληλα ανώτατα διοικητικά στελέχη που είναι αρμόδια για αυτό και ότι παρέχεται σαφής καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο λαμβάνονται υπόψη τα αποτελέσματα των μετρήσεων από τα διοικητικά στελέχη που είναι αρμόδια για τη λήψη της τελικής απόφασης όσον αφορά την υλοποίηση των αναγκαίων αλλαγών στο υπόδειγμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΣΟΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΤΜΗΜΑ 1

Γενικά

Άρθρο 41

Γενικά

1. Για να αξιολογηθεί η συμμόρφωση ενός ιδρύματος με τις απαιτήσεις σχετικά με την ποσοτικοποίηση των παραμέτρων κινδύνου, για τους σκοπούς του άρθρου 144 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν τα εξής:

α) τη συμμόρφωση του ιδρύματος με τις συνολικές απαιτήσεις για τις εκτιμήσεις που ορίζονται στο άρθρο 179 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σύμφωνα με τα άρθρα 42, 43 και 44·

β) τη συμμόρφωση του ιδρύματος με τις ειδικές απαιτήσεις για την εκτίμηση της PD που ορίζονται στο άρθρο 180 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σύμφωνα με τα άρθρα 45 και 46·

γ) τη συμμόρφωση του ιδρύματος με τις ειδικές απαιτήσεις για τις εσωτερικές εκτιμήσεις της LGD που ορίζονται στο άρθρο 181 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σύμφωνα με τα άρθρα 47 έως 52·

δ) τη συμμόρφωση του ιδρύματος με τις ειδικές απαιτήσεις για την εκτίμηση των εσωτερικών συντελεστών μετατροπής που ορίζονται στο άρθρο 182 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σύμφωνα με τα άρθρα 53 έως 56·

ε) τη συμμόρφωση του ιδρύματος με τις απαιτήσεις για την αξιολόγηση της επίπτωσης των εγγυήσεων και των πιστωτικών παραγώγων που ορίζονται στο άρθρο 183 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σύμφωνα με το άρθρο 57·

στ) τη συμμόρφωση του ιδρύματος με τις απαιτήσεις για τις αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 184 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σύμφωνα με το άρθρο 58.

2. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) επανεξετάζουν τις σχετικές εσωτερικές πολιτικές του ιδρύματος·

β) επανεξετάζουν την τεχνική τεκμηρίωση του ιδρύματος για τη σχετική μεθοδολογία και διαδικασία για τις εκτιμήσεις·

γ) επανεξετάζουν και αμφισβητούν τη σχετική εκτίμηση των εγχειριδίων, των μεθοδολογιών και των διαδικασιών για τις παραμέτρους κινδύνου·

δ) επανεξετάζουν τα σχετικά πρακτικά των εσωτερικών οργάνων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού οργάνου, της αρμόδιας για τα υποδείγματα επιτροπής ή άλλων επιτροπών·

ε) επανεξετάζουν τις εκθέσεις σχετικά με τις επιδόσεις των παραμέτρων κινδύνου και τις συστάσεις της μονάδας ελέγχου του πιστωτικού κινδύνου, του τμήματος επικύρωσης, του τμήματος εσωτερικού ελέγχου ή οποιουδήποτε άλλου ελεγκτικού τμήματος του ιδρύματος·

στ) αξιολογούν τις εκθέσεις προόδου σχετικά με τις προσπάθειες που καταβάλλει το ίδρυμα για τη διόρθωση των ελλείψεων και τον μετριασμό των κινδύνων που εντοπίζονται κατά τη διάρκεια των σχετικών ελέγχων, των επικυρώσεων και της παρακολούθησης·

ζ) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις από ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.

3. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης βάσει της παραγράφου 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πρόσθετες μεθόδους:

α) ζητούν την υποβολή πρόσθετης τεκμηρίωσης ή ανάλυσης η οποία τεκμηριώνει τις μεθοδολογικές επιλογές του ιδρύματος και τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν·

β) διενεργούν εσωτερικές εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου ή αναπαράγουν τις εκτιμήσεις του ιδρύματος, χρησιμοποιώντας τα σχετικά δεδομένα που παρέχει το ίδρυμα·

γ) ζητούν και αναλύουν τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν στη διαδικασία των εκτιμήσεων·

δ) επανεξετάζουν την τεκμηρίωση της λειτουργίας των συστημάτων ΤΠ που σχετίζονται με το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης·

ε) διενεργούν εσωτερικές δοκιμές σχετικά με τα δεδομένα του ιδρύματος ή ζητούν από το ίδρυμα να διενεργήσει τις δοκιμές που προτείνουν οι αρμόδιες αρχές·

στ) επανεξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος.

ΤΜΗΜΑ 2

Μεθοδολογία για την αξιολόγηση των συνολικών απαιτήσεων για την ποσοτικοποίηση των παραμέτρων κινδύνου

Άρθρο 42

Απαιτήσεις δεδομένων

1. Κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις συνολικές απαιτήσεις για τις εκτιμήσεις που ορίζονται στο άρθρο 179 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, των δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν για την ποσοτικοποίηση των παραμέτρων κινδύνου και της ποιότητας των εν λόγω δεδομένων, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν:

α) την πληρότητα των ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων και άλλων πληροφοριών σε σχέση με τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για την ποσοτικοποίηση των παραμέτρων κινδύνου, ώστε να διασφαλίζεται ότι χρησιμοποιούνται όλα τα σχετικά ιστορικά δεδομένα και τα εμπειρικά αποδεικτικά στοιχεία·

β) τη διαθεσιμότητα ποσοτικών δεδομένων που παρέχουν ιστορικό ζημιών κατανεμημένο με βάση τους παράγοντες που είναι καθοριστικοί για την εξέλιξη των αντίστοιχων παραμέτρων κινδύνου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 179 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

γ) την αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν για την εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου για ορισμένα είδη ανοιγμάτων·

δ) την επάρκεια του αριθμού των ανοιγμάτων στο δείγμα και τη διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης που αναφέρεται στα άρθρα 45, 47 και 53, που χρησιμοποιήθηκαν για την ποσοτικοποίηση, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι εκτιμήσεις του ιδρύματος είναι ακριβείς και αξιόπιστες·

ε) την αιτιολόγηση και την τεκμηρίωση κάθε διαδικασίας εκκαθάρισης δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων τυχόν εξαιρέσεων παρατηρήσεων από την εκτίμηση, και επιβεβαίωση ότι οι εν λόγω εξαιρέσεις δεν στρεβλώνουν την ποσοτικοποίηση του κινδύνου· για τις εκτιμήσεις της PD, ειδικότερα, την αιτιολόγηση και την τεκμηρίωση των επιπτώσεων της εκκαθάρισης δεδομένων στο μακροπρόθεσμο μέσο ποσοστό αθέτησης·

στ) τη συνέπεια μεταξύ των συνόλων δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν για την εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου, ειδικότερα όσον αφορά τον ορισμό της αθέτησης, της αντιμετώπισης των αθετήσεων, συμπεριλαμβανομένων των πολλαπλών αθετήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 49, και της σύνθεσης του δείγματος.

2. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο γ), οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν την αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου για ορισμένα είδη ανοιγμάτων, αξιολογώντας:

α) τη διάρθρωση των ανοιγμάτων που καλύπτονται από κάθε υπόδειγμα διαβάθμισης και τα διαφορετικά χαρακτηριστικά κινδύνου των πιστούχων ή των πιστοδοτήσεων, καθώς και αν το τρέχον χαρτοφυλάκιο είναι, στον απαιτούμενο βαθμό, συγκρίσιμο με τα χαρτοφυλάκια που αποτελούν το σύνολο δεδομένων αναφοράς·

β) τη συγκρισιμότητα των τρεχόντων προτύπων αναδοχής και ανάκτησης με εκείνα που εφαρμόζονταν κατά τη χρονική στιγμή του συνόλου δεδομένων αναφοράς·

γ) τη συνέπεια του ορισμού της αθέτησης κατά την περίοδο παρατήρησης:

i) όταν ο ορισμός της απαίτησης έχει μεταβληθεί κατά την περίοδο παρατήρησης, την περιγραφή των προσαρμογών που πραγματοποιήθηκαν, προκειμένου να επιτευχθεί το απαιτούμενο επίπεδο συνέπειας με τον τρέχοντα ορισμό της αθέτησης·

ii) όταν οι ορισμοί της αθέτησης διαφέρουν μεταξύ των δικαιοδοσιών στις οποίες δραστηριοποιείται το ίδρυμα, την επάρκεια των μέτρων και του συντηρητισμού που εφαρμόζει το ίδρυμα·

δ) όταν για την ποσοτικοποίηση των παραμέτρων κινδύνου χρησιμοποιούνται εξωτερικά δεδομένα και δεδομένα που συγκεντρώνονται μεταξύ των ιδρυμάτων, τη συνάφεια και την καταλληλότητα αυτών των δεδομένων για τα ανοίγματα, τα προϊόντα και το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος και τον ορισμό της αθέτησης·

ε) όταν τα εξωτερικά ή κοινά δεδομένα δεν συνάδουν με τον εσωτερικό ορισμό της αθέτησης υποχρέωσης του ιδρύματος, την περιγραφή των προσαρμογών στα εξωτερικά ή κοινά δεδομένα που πραγματοποιεί το ίδρυμα προκειμένου να επιτευχθεί το απαιτούμενο επίπεδο συνέπειας με τον εσωτερικό ορισμό της αθέτησης.

3. Κατά την αξιολόγηση της ποιότητας των δεδομένων που συγκεντρώνονται μεταξύ των ιδρυμάτων και χρησιμοποιούνται για την ποσοτικοποίηση των παραμέτρων κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν τη μεθοδολογία αξιολόγησης που ορίζεται στις παραγράφους 1 και 2, επιπλέον της επαλήθευσης της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 179 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Άρθρο 43

Επανεξέταση των εκτιμήσεων

Κατά την αξιολόγηση της επανεξέτασης των εκτιμήσεων των παραμέτρων κινδύνου από το ίδρυμα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 179 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η διαδικασία και το ετήσιο σχέδιο για την επανεξέταση των εκτιμήσεων προβλέπουν την έγκαιρη επανεξέταση όλων των εκτιμήσεων·

β) έχουν προσδιοριστεί κριτήρια για τον εντοπισμό καταστάσεων που ενεργοποιούν συχνότερη επανεξέταση·

γ) οι μεθοδολογίες και τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου αντικατοπτρίζουν τις μεταβολές στη διαδικασία αναδοχής και στη σύνθεση των χαρτοφυλακίων·

δ) οι μεθοδολογίες και τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση της LGD αντικατοπτρίζουν τις μεταβολές στη διαδικασία ανάκτησης, τα είδη των ανακτήσεων και τη διάρκεια της διαδικασίας ανάκτησης·

ε) οι μεθοδολογίες και τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση του συντελεστή μετατροπής αντικατοπτρίζουν τις μεταβολές στη διαδικασία παρακολούθησης των μη αναληφθέντων ποσών·

στ) το σύνολο δεδομένων που χρησιμοποιείται για την εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου περιλαμβάνει τα σχετικά δεδομένα από την τελευταία περίοδο παρατήρησης και επικαιροποιείται τουλάχιστον σε ετήσια βάση·

ζ) η τεχνική πρόοδος και άλλες σχετικές πληροφορίες αντικατοπτρίζονται στις εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου.

Άρθρο 44

Περιθώριο ασφαλείας

1. Οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν κατά πόσο περιλαμβάνεται κατάλληλο περιθώριο ασφαλείας στις τιμές των παραμέτρων κινδύνου που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 179 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) οι μέθοδοι και τα δεδομένα δεν παρέχουν επαρκή βεβαιότητα όσον αφορά τις εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων που υπάρχουν μεγάλα σφάλματα στις εκτιμήσεις·

β) σχετικές ελλείψεις στις μεθόδους, τις πληροφορίες και τα δεδομένα έχουν εντοπιστεί από τη μονάδα ελέγχου πιστωτικού κινδύνου, το τμήμα επικύρωσης ή το τμήμα εσωτερικού ελέγχου ή οποιοδήποτε άλλο τμήμα του ιδρύματος·

γ) έχουν επέλθει σχετικές μεταβολές στα πρότυπα αναδοχής ή τις πολιτικές ανάκτησης ή μεταβολές στην πολιτική ανάληψης κινδύνων του ιδρύματος.

2. Οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν αν τα ιδρύματα δεν χρησιμοποιούν το περιθώριο ασφαλείας ως υποκατάστατο τυχόν διορθωτικών μέτρων που εφαρμόζει το ίδρυμα σύμφωνα με το άρθρο 146 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

ΤΜΗΜΑ 3

Μεθοδολογία αξιολόγησης των ειδικών απαιτήσεων για την εκτίμηση της πιθανότητας αθέτησης

Άρθρο 45

Διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης

Κατά την αξιολόγηση της διάρκειας της περιόδου ιστορικής παρατήρησης που αναφέρεται στο άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο η) και στο άρθρο 180 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, λαμβανομένων υπόψη των όρων που καθορίζονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2017/72 της Επιτροπής όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον καθορισμό των προϋποθέσεων για χορήγηση άδειας απαλλαγής δεδομένων ([6]), και του υπολογισμού των ποσοστών αθέτησης ενός έτους βάσει της εσωτερικής εμπειρίας αθέτησης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο ε), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν:

α) ότι η διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης καλύπτει τουλάχιστον την ελάχιστη διάρκεια σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο η) και παράγραφος 2 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και, κατά περίπτωση, στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2017/72·

β) όταν η διαθέσιμη περίοδος ιστορικής παρατήρησης είναι μεγαλύτερη από την ελάχιστη περίοδο που απαιτείται στο άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο η) ή στο άρθρο 180 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για μια πηγή δεδομένων, και τα δεδομένα που λαμβάνονται από αυτήν είναι συναφή, ότι οι πληροφορίες για την εν λόγω μεγαλύτερη περίοδο χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση του μακροπρόθεσμου μέσου όρου των ποσοστών αθέτησης ενός έτους·

γ) στην περίπτωση ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, όταν το ίδρυμα δεν αποδίδει ίση σημασία σε όλα τα χρησιμοποιούμενα ιστορικά δεδομένα, ότι αυτό δικαιολογείται από την καλύτερη πρόβλεψη των ποσοστών αθέτησης και ότι η μηδενική ή πολύ μικρή στάθμιση που εφαρμόζεται σε μια συγκεκριμένη περίοδο είτε δικαιολογείται δεόντως είτε συνεπάγεται πιο συντηρητικές εκτιμήσεις·

δ) ότι υπάρχει συνέπεια μεταξύ των προτύπων αναδοχής και των υφιστάμενων συστημάτων διαβάθμισης και ότι χρησιμοποιήθηκαν συγκρίσιμα πρότυπα αναδοχής κατά την παραγωγή των εσωτερικών δεδομένων αθέτησης ή ότι οι μεταβολές στα πρότυπα αναδοχής και στα συστήματα διαβάθμισης αντιμετωπίστηκαν με την εφαρμογή του περιθωρίου ασφάλειας που αναφέρεται στο άρθρο 44 παράγραφος 1 στοιχείο γ)·

([6]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2017/72 της Επιτροπής, της 23ης Σεπτεμβρίου 2016, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον καθορισμό των προϋποθέσεων για χορήγηση άδειας απαλλαγής δεδομένων (ΕΕ L 10 της 14.1.2017, σ. 1).

ε) στην περίπτωση ανοιγμάτων έναντι επιχειρήσεων, ιδρυμάτων, κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών, ότι είναι επαρκής ο ορισμός των πιστούχων με υψηλό βαθμό μόχλευσης και των πιστούχων που έχουν κατά κύριο λόγο διαπραγματεύσιμα περιουσιακά στοιχεία, όπως αναφέρεται στο άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και ο προσδιορισμός των περιόδων ακραίας μεταβλητότητας για τους εν λόγω πιστούχους, όπως αναφέρεται στην εν λόγω διάταξη.

Άρθρο 46

Μέθοδος εκτίμησης της PD

1. Κατά την αξιολόγηση της μεθόδου εκτίμησης της PD, όπως αναφέρεται στο άρθρο 180 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι το ποσοστό αθέτησης ενός έτους για κάθε βαθμίδα ή ομάδα υπολογίζεται κατά τρόπο που συνάδει με τα χαρακτηριστικά του ποσοστού αθέτησης ενός έτους που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 78) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και επαληθεύουν ότι:

α) ο παρονομαστής του ποσοστού αθέτησης ενός έτους περιλαμβάνει τους πιστούχους ή τα ανοίγματα που στην αρχή μιας περιόδου ενός έτους δεν βρίσκονται σε αθέτηση και κατατάσσονται στην εν λόγω βαθμίδα ή ομάδα διαβάθμισης·

β) ο αριθμητής του ποσοστού αθέτησης ενός έτους περιλαμβάνει τους πιστούχους ή τα ανοίγματα που αναφέρονται στο στοιχείο α) και που αθέτησαν υποχρεώσεις τους εντός της εν λόγω περιόδου ενός έτους· πολλαπλές αθετήσεις για τον ίδιο πιστούχο ή το ίδιο άνοιγμα, οι οποίες παρατηρήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου ενός έτους που αφορά το ποσοστό αθέτησης, θεωρούνται ενιαία αθέτηση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 49 στοιχείο β), η οποία επήλθε κατά την ημερομηνία της πρώτης από τις εν λόγω πολλαπλές αθετήσεις.

2. Οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η μέθοδος εκτίμησης της PD ανά βαθμίδα ή ομάδα πιστούχων βασίζεται στον μακροπρόθεσμο μέσο όρο των ποσοστών αθέτησης ενός έτους.

Για τον εν λόγω σκοπό, επαληθεύουν ότι η περίοδος που χρησιμοποιείται από το ίδρυμα για την εκτίμηση του μακροπρόθεσμου μέσου όρου των ποσοστών αθέτησης ενός έτους είναι αντιπροσωπευτική του πιθανού εύρους μεταβλητότητας των ποσοστών αθέτησης για το εν λόγω είδος ανοιγμάτων.

3. Όταν τα παρατηρούμενα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση της PD δεν είναι αντιπροσωπευτικά του πιθανού εύρους μεταβλητότητας των ποσοστών αθέτησης για ένα είδος ανοιγμάτων, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι πληρούνται και οι δύο ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το ίδρυμα χρησιμοποιεί κατάλληλη εναλλακτική μέθοδο για την εκτίμηση του μέσου όρου των ποσοστών αθέτησης ενός έτους κατά τη διάρκεια περιόδου αντιπροσωπευτικής του πιθανού εύρους μεταβλητότητας των ποσοστών αθέτησης για το συγκεκριμένο είδος ανοιγμάτων·

β) εφαρμόζεται κατάλληλο περιθώριο ασφαλείας όταν, μετά την εφαρμογή κατάλληλης μεθόδου, όπως αναφέρεται στο στοιχείο α), διαπιστωθεί ότι η εκτίμηση των μέσων όρων των ποσοστών αθέτησης είναι αναξιόπιστη ή ότι υπόκειται σε άλλους περιορισμούς.

4. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι όλα τα ακόλουθα είναι κατάλληλα για το είδος των ανοιγμάτων:

α) η λειτουργική και διαρθρωτική μορφή της μεθόδου εκτίμησης·

β) οι παραδοχές στις οποίες βασίζεται η μέθοδος εκτίμησης·

γ) η κυκλικότητα της μεθόδου εκτίμησης·

δ) η διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης που χρησιμοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 45·

ε) το περιθώριο ασφαλείας που εφαρμόζεται, σύμφωνα με το άρθρο 44·

στ) η ανθρώπινη κρίση·

ζ) κατά περίπτωση, η επιλογή παραγόντων κινδύνου.

5. Στην περίπτωση ανοιγμάτων έναντι επιχειρήσεων, ιδρυμάτων, κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών, όταν οι πιστούχοι έχουν υψηλό βαθμό μόχλευσης ή τα στοιχεία ενεργητικού του πιστούχου είναι κατά κύριο λόγο διαπραγματεύσιμα περιουσιακά στοιχεία, όπως αναφέρεται στο άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η PD αντικατοπτρίζει την απόδοση των υποκείμενων στοιχείων ενεργητικού στις περιόδους ακραίας μεταβλητότητας που αναφέρονται στην εν λόγω διάταξη.

6. Στην περίπτωση ανοιγμάτων έναντι επιχειρήσεων, ιδρυμάτων, κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών, όταν το ίδρυμα χρησιμοποιεί κλίμακα διαβάθμισης ενός ΕΟΠΑ, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν την ανάλυση του ιδρύματος όσον αφορά τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του άρθρου 180 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και ελέγχουν αν η εν λόγω ανάλυση εξετάζει το ζήτημα του κατά πόσο τα είδη ανοιγμάτων που διαβαθμίζονται από τον ΕΟΠΑ είναι αντιπροσωπευτικά των ειδών ανοιγμάτων του ιδρύματος και του χρονικού ορίζοντα για την πιστοληπτική αξιολόγηση από τον ΕΟΠΑ.

7. Στην περίπτωση ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, όταν το ίδρυμα συνάγει τις εκτιμήσεις της PD ή της LGD από εκτίμηση των συνολικών ζημιών και κατάλληλη εκτίμηση της PD ή της LGD, όπως αναφέρεται στο άρθρο 180 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν την ανάλυση συμμόρφωσης του ιδρύματος με όλα τα σχετικά κριτήρια για την εκτίμηση της PD και της LGD που προβλέπονται στα άρθρα 178 έως 184 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

8. Στην περίπτωση ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι το ίδρυμα αναλύει τακτικά και λαμβάνει υπόψη τις αναμενόμενες μεταβολές της PD κατά τη διάρκεια ζωής των πιστωτικών ανοιγμάτων (στο εξής: εποχικές διακυμάνσεις), όπως αναφέρεται στο άρθρο 180 παράγραφος 2 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

9. Κατά την αξιολόγηση των στατιστικών υποδειγμάτων για την εκτίμηση της PD, οι αρμόδιες αρχές, εκτός από τις μεθόδους που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 8, εφαρμόζουν τη μεθοδολογία για την αξιολόγηση των ειδικών απαιτήσεων για τα στατιστικά υποδείγματα ή άλλες αυτοματοποιημένες μεθόδους που ορίζονται στα άρθρα 37 έως 40.

ΤΜΗΜΑ 4

Μεθοδολογία αξιολόγησης των ειδικών απαιτήσεων για τις εσωτερικές εκτιμήσεις της LGD

Άρθρο 47

Διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης

Κατά την αξιολόγηση της διάρκειας της περιόδου που χρησιμοποιείται για την εκτίμηση της LGD για τους σκοπούς του άρθρου 181 παράγραφος 1 στοιχείο ι) και παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/72 (στο εξής: περίοδος ιστορικής παρατήρησης), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν:

α) ότι η διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης καλύπτει τουλάχιστον την ελάχιστη διάρκεια σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο ι) και παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και, κατά περίπτωση, στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2017/72·

β) όταν η διαθέσιμη περίοδος ιστορικής παρατήρησης είναι μεγαλύτερη από την ελάχιστη περίοδο σύμφωνα με το άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο ι) και το άρθρο 181 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για μια πηγή δεδομένων και τα δεδομένα που λαμβάνονται από αυτήν είναι σημαντικά για την εκτίμηση της LGD, ότι χρησιμοποιούνται οι πληροφορίες για την εν λόγω μεγαλύτερη περίοδο·

γ) στην περίπτωση ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, όταν το ίδρυμα δεν αποδίδει ίση σημασία σε όλα τα χρησιμοποιούμενα ιστορικά δεδομένα, ότι αυτό δικαιολογείται από την καλύτερη πρόβλεψη των ποσοστών ζημίας και ότι η μηδενική ή πολύ μικρή στάθμιση που εφαρμόζεται σε μια συγκεκριμένη περίοδο είτε δικαιολογείται δεόντως είτε συνεπάγεται πιο συντηρητικές εκτιμήσεις.

Άρθρο 48

Μέθοδος εκτίμησης της LGD

Κατά την αξιολόγηση της μεθόδου εσωτερικής εκτίμησης της LGD, όπως αναφέρεται στο άρθρο 181 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το ίδρυμα αξιολογεί την LGD ανά βαθμίδα ή ομάδα ομοιογενών πιστοδοτήσεων·

β) η μέση πραγματική τιμή της LGD ανά βαθμίδα ή ομάδα πιστοδοτήσεων υπολογίζεται με βάση τον σταθμισμένο μέσο όρο των αθετήσεων·

γ) χρησιμοποιούνται όλες οι παρατηρούμενες αθετήσεις εντός των πηγών δεδομένων, ειδικότερα ότι οι ανολοκλήρωτες διαδικασίες ανάκτησης λαμβάνονται υπόψη με συντηρητικό τρόπο για τους σκοπούς της εκτίμησης της LGD και ότι η επιλογή της περιόδου αναδιάρθρωσης και των μεθοδολογιών για την εκτίμηση του πρόσθετου κόστους και των ανακτήσεων μετά και, κατά περίπτωση, κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου είναι συναφής·

δ) οι εκτιμήσεις της LGD των εξασφαλισμένων ανοιγμάτων δεν βασίζονται αποκλειστικά στην εκτιμώμενη αγοραία αξία της εξασφάλισης και λαμβάνουν υπόψη τα πραγματικά έσοδα από προηγούμενες εκκαθαρίσεις και την πιθανή αδυναμία ενός ιδρύματος να αποκτήσει τον έλεγχο της εξασφάλισης και να τη ρευστοποιήσει·

ε) οι εκτιμήσεις της LGD των εξασφαλισμένων ανοιγμάτων λαμβάνουν υπόψη τις πιθανές μειώσεις της αξίας της εξασφάλισης από τη χρονική στιγμή της εκτίμησης της LGD έως την ενδεχόμενη ανάκτηση·

στ) ο βαθμός εξάρτησης μεταξύ του κινδύνου του πιστούχου και του κινδύνου της εξασφάλισης, καθώς και το κόστος ρευστοποίησης της εξασφάλισης λαμβάνονται υπόψη συντηρητικά·

ζ) τυχόν μη καταβληθέντα τέλη υπερημερίας που κεφαλαιοποιήθηκαν στον λογαριασμό αποτελεσμάτων του ιδρύματος πριν από την αθέτηση προστίθενται στη μέτρηση των ανοιγμάτων και των ζημιών του ιδρύματος·

η) η πιθανότητα μελλοντικών αναλήψεων μετά την αθέτηση λαμβάνεται υπόψη καταλλήλως·

θ) όλες οι ακόλουθες πτυχές είναι κατάλληλες για το είδος των ανοιγμάτων στα οποία εφαρμόζονται:

i) η λειτουργική και η διαρθρωτική μορφή της μεθόδου εκτίμησης·

ii) οι παραδοχές σχετικά με τη μέθοδο εκτίμησης·

iii) η μέθοδος εκτίμησης των επιπτώσεων μιας περιόδου ύφεσης·

iv) το μήκος των σειρών δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν·

v) το περιθώριο ασφαλείας·

vi) η χρήση της ανθρώπινης κρίσης·

vii) κατά περίπτωση, η επιλογή παραγόντων κινδύνου.

Άρθρο 49

Αντιμετώπιση πολλαπλών αθετήσεων

Για την αντιμετώπιση των πιστούχων που αθετούν υποχρεώσεις και ανακάμπτουν πολλές φορές σε περιορισμένο χρονικό διάστημα που ορίζεται από το ίδρυμα (στο εξής: πολλαπλές αθετήσεις), οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν την καταλληλότητα των μεθόδων που χρησιμοποιεί το ίδρυμα και επαληθεύουν ότι:

α) καθορίζονται ρητοί όροι προκειμένου να θεωρηθεί ότι μια πιστοδότηση έχει επανέλθει σε κατάσταση μη αθέτησης·

β) οι πολλαπλές αθετήσεις που εντοπίζονται εντός χρονικού διαστήματος που καθορίζεται από το ίδρυμα θεωρούνται ενιαία αθέτηση για τους σκοπούς της εκτίμησης της LGD, με τη χρήση της ημερομηνίας αθέτησης της πρώτης παρατηρούμενης αθέτησης ως σχετικής ημερομηνίας αθέτησης και λαμβανομένης υπόψη της διαδικασίας ανάκαμψης από την εν λόγω ημερομηνία έως το τέλος της διαδικασίας ανάκαμψης μετά την τελευταία παρατηρούμενη αθέτηση κατά την εν λόγω περίοδο·

γ) η διάρκεια της περιόδου εντός της οποίας πολλαπλές αθετήσεις αναγνωρίζονται ως ενιαία αθέτηση καθορίζεται με βάση τις εσωτερικές πολιτικές του ιδρύματος και την ανάλυση της εμπειρίας σε θέματα αθέτησης·

δ) οι αθετήσεις που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση της PD και των συντελεστών μετατροπής αντιμετωπίζονται κατά τρόπο που συνάδει με τις αθετήσεις που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της εκτίμησης της LGD.

Άρθρο 50

Χρήση εκτιμήσεων της LGD κατάλληλων για περιόδους οικονομικής ύφεσης

Κατά την αξιολόγηση του αν πληρούται η απαίτηση χρήσης εκτιμήσεων της LGD που είναι κατάλληλες για περιόδους οικονομικής ύφεσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το ίδρυμα χρησιμοποιεί εκτιμήσεις της LGD που είναι κατάλληλες για περιόδους οικονομικής ύφεσης, εάν οι εν λόγω εκτιμήσεις είναι πιο συντηρητικές από τον μακροπρόθεσμο μέσο όρο·

β) το ίδρυμα παρέχει τόσο μακροπρόθεσμους μέσους όρους όσο και εκτιμήσεις της LGD που είναι κατάλληλες για περιόδους οικονομικής ύφεσης για να αιτιολογήσει τις επιλογές του·

γ) το ίδρυμα εφαρμόζει αυστηρή και καλά τεκμηριωμένη διαδικασία για τον προσδιορισμό μιας περιόδου οικονομικής ύφεσης, για την αξιολόγηση των επιπτώσεών της στα ποσοστά ανάκτησης και για την παραγωγή εκτιμήσεων της LGD που είναι κατάλληλες για μια περίοδο οικονομικής ύφεσης·

δ) το ίδρυμα ενσωματώνει στις εκτιμήσεις της LGD τυχόν δυσμενείς εξαρτήσεις που έχουν εντοπιστεί μεταξύ, αφενός, των επιλεγμένων οικονομικών δεικτών και, αφετέρου, των ποσοστών ανάκτησης.

Άρθρο 51

Εκτίμηση της LGD, της ELBE και της μη αναμενόμενης ζημίας για ανοίγματα σε αθέτηση

1. Κατά την αξιολόγηση των απαιτήσεων για τις εκτιμήσεις της LGD για τα ανοίγματα σε αθέτηση και για τη βέλτιστη εκτίμηση της αναμενόμενης ζημίας (στο εξής: EL_{BE}), όπως αναφέρεται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι το ίδρυμα χρησιμοποιεί μία από τις ακόλουθες προσεγγίσεις και αξιολογούν την προσέγγιση που χρησιμοποιεί το ίδρυμα:

α) άμεση εκτίμηση της LGD για ανοίγματα σε αθέτηση (στο εξής: LGD σε αθέτηση) και άμεση εκτίμηση της ELBE·

β) άμεση εκτίμηση της ELBE και εκτίμηση της LGD σε αθέτηση ως αθροίσματος της ELBE και μιας προσαύξησης που αποτυπώνει τη μη αναμενόμενη ζημία που σχετίζεται με ανοίγματα σε αθέτηση που ενδέχεται να προκύψει κατά την περίοδο της ανάκτησης.

2. Κατά την αξιολόγηση της προσέγγισης του ιδρύματος σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) οι μέθοδοι εκτίμησης της LGD σε αθέτηση, είτε ως άμεση εκτίμηση είτε ως προσαύξηση της ELBE, λαμβάνουν υπόψη πιθανές πρόσθετες μη αναμενόμενες ζημίες κατά την περίοδο της ανάκτησης και λαμβάνουν υπόψη ειδικότερα πιθανές δυσμενείς μεταβολές στις οικονομικές συνθήκες κατά την αναμενόμενη διάρκεια της διαδικασίας ανάκτησης·

β) η LGD σε αθέτηση, είτε ως άμεση εκτίμηση είτε ως προσαύξηση της ELBE, και οι μέθοδοι εκτίμησης της ELBE λαμβάνουν υπόψη τις πληροφορίες σχετικά με το διάστημα σε αθέτηση και τις ανακτήσεις που έχουν πραγματοποιηθεί μέχρι σήμερα·

γ) όταν το ίδρυμα χρησιμοποιεί άμεση εκτίμηση της LGD σε αθέτηση, οι μέθοδοι εκτίμησης συνάδουν με τις απαιτήσεις των άρθρων 47, 48 και 49·

δ) η εκτίμηση της LGD σε αθέτηση είναι υψηλότερη από την ELBE ή, όταν η LGD σε αθέτηση ισούται με την ELBE, ότι για επιμέρους ανοίγματα οι εν λόγω περιπτώσεις είναι περιορισμένες και δεόντως δικαιολογημένες από το ίδρυμα·

ε) οι μέθοδοι εκτίμησης της ELBE λαμβάνουν υπόψη όλες τις επί του παρόντος διαθέσιμες και σχετικές πληροφορίες και, ειδικότερα, λαμβάνουν υπόψη τις τρέχουσες οικονομικές συνθήκες·

στ) όταν οι ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου υπερβαίνουν τις εκτιμήσεις της ELBE, οι διαφορές μεταξύ των δύο αναλύονται και δικαιολογούνται δεόντως·

ζ) οι μέθοδοι εκτίμησης της LGD σε αθέτηση είτε ως άμεση εκτίμηση είτε ως προσαύξηση της EL_{BE}, και οι μέθοδοι εκτίμησης της EL_{BE} τεκμηριώνονται με σαφήνεια.

Άρθρο 52

Απαιτήσεις για τη διαχείριση των εξασφαλίσεων, την ασφάλεια δικαίου και τη διαχείριση των κινδύνων

Κατά την αξιολόγηση του αν το ίδρυμα έχει θεσπίσει εσωτερικές απαιτήσεις για τη διαχείριση των εξασφαλίσεων, την ασφάλεια δικαίου και τη διαχείριση των κινδύνων που είναι γενικά συνεπείς με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο κεφάλαιο 4 τμήμα 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όπως αναφέρεται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του εν λόγω κανονισμού, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι τουλάχιστον οι πολιτικές και οι διαδικασίες του ιδρύματος που σχετίζονται με τις εσωτερικές απαιτήσεις για την αποτίμηση των εξασφαλίσεων και την ασφάλεια δικαίου συνάδουν πλήρως με τις απαιτήσεις του τρίτου μέρους τίτλος ΙΙ κεφάλαιο 4 τμήμα 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

ΤΜΗΜΑ 5

Μεθοδολογία αξιολόγησης των ειδικών απαιτήσεων για τις εσωτερικές εκτιμήσεις των συντελεστών μετατροπής

Άρθρο 53

Διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης

Κατά την αξιολόγηση της διάρκειας της περιόδου που χρησιμοποιείται για την εκτίμηση των συντελεστών μετατροπής και αναφέρεται στο άρθρο 182 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2017/72 (στο εξής: περίοδος ιστορικής παρατήρησης), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν:

α) ότι η διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης καλύπτει τουλάχιστον την ελάχιστη διάρκεια που απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 182 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και, κατά περίπτωση, τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2017/72·

β) όταν η διαθέσιμη περίοδος παρατήρησης είναι μεγαλύτερη από την ελάχιστη περίοδο που απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 182 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για μια πηγή δεδομένων και τα δεδομένα που λαμβάνονται από αυτήν είναι σημαντικά για την εκτίμηση των συντελεστών μετατροπής, ότι χρησιμοποιούνται οι πληροφορίες για την εν λόγω μεγαλύτερη περίοδο·

γ) στην περίπτωση ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, όταν το ίδρυμα δεν αποδίδει ίση σημασία σε όλα τα χρησιμοποιούμενα ιστορικά δεδομένα, ότι αυτό δικαιολογείται από την καλύτερη πρόβλεψη των αναλήψεων των πιστοδοτήσεων και ότι, αν εφαρμόζεται σε μια συγκεκριμένη περίοδο μηδενική ή πολύ μικρή στάθμιση, αυτή είτε δικαιολογείται δεόντως είτε συνεπάγεται πιο συντηρητικές εκτιμήσεις.

Άρθρο 54

Μέθοδος εκτίμησης των συντελεστών μετατροπής

Κατά την αξιολόγηση της μεθόδου εκτίμησης των συντελεστών μετατροπής που αναφέρεται στο άρθρο 182 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το ίδρυμα αξιολογεί τις εκτιμήσεις των συντελεστών μετατροπής ανά βαθμίδα ή ομάδα πιστοδοτήσεων·

β) οι μέσοι πραγματικοί συντελεστές μετατροπής ανά βαθμίδα ή ομάδα πιστοδοτήσεων υπολογίζονται με βάση τον σταθμισμένο μέσο όρο των αθετήσεων·

γ) όλες οι παρατηρούμενες αθετήσεις εντός των πηγών δεδομένων χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση των συντελεστών μετατροπής·

δ) η πιθανότητα πρόσθετων αναλήψεων λαμβάνεται υπόψη με συντηρητικό τρόπο, με την εξαίρεση των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, όταν αυτά περιλαμβάνονται στις εκτιμήσεις της LGD·

ε) οι πολιτικές και οι στρατηγικές του ιδρύματος όσον αφορά τη λογιστική παρακολούθηση, συμπεριλαμβανομένης της παρακολούθησης των ορίων, και την επεξεργασία των πληρωμών αντικατοπτρίζονται στην εκτίμηση των συντελεστών μετατροπής·

στ) όλα τα ακόλουθα είναι κατάλληλα για το είδος των ανοιγμάτων στα οποία εφαρμόζονται:

i) η λειτουργική και διαρθρωτική μορφή της μεθόδου εκτίμησης·

ii) οι παραδοχές στις οποίες βασίζεται η μέθοδος εκτίμησης·

iii) κατά περίπτωση, η μέθοδος εκτίμησης των επιπτώσεων μιας περιόδου ύφεσης·

iv) η διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης, σύμφωνα με το άρθρο 53·

v) το περιθώριο ασφαλείας που εφαρμόζεται, σύμφωνα με το άρθρο 44·

vi) η ανθρώπινη κρίση·

vii) κατά περίπτωση, η επιλογή παραγόντων κινδύνου.

Άρθρο 55

Χρήση εκτιμήσεων συντελεστών μετατροπής κατάλληλων για περιόδους οικονομικής ύφεσης

Κατά την αξιολόγηση του αν πληρούται η απαίτηση χρήσης εκτιμήσεων συντελεστών μετατροπής που είναι κατάλληλες για περιόδους οικονομικής ύφεσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 182 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το ίδρυμα χρησιμοποιεί εκτιμήσεις των συντελεστών μετατροπής που είναι κατάλληλες για περιόδους οικονομικής ύφεσης, εάν οι εν λόγω εκτιμήσεις είναι πιο συντηρητικές από τον μακροπρόθεσμο μέσο όρο·

β) το ίδρυμα παρέχει τόσο τους μακροπρόθεσμους μέσους όρους όσο και τις εκτιμήσεις των συντελεστών μετατροπής που είναι κατάλληλες για περιόδους οικονομικής ύφεσης για να δικαιολογήσει τις επιλογές του·

γ) το ίδρυμα εφαρμόζει αυστηρή και καλά τεκμηριωμένη διαδικασία για τον προσδιορισμό μιας περιόδου οικονομικής ύφεσης, για την αξιολόγηση των επιπτώσεών της στην ανάληψη πιστωτικών ορίων και για την παραγωγή εκτιμήσεων συντελεστών μετατροπής που είναι κατάλληλες για μια περίοδο οικονομικής ύφεσης·

δ) το ίδρυμα ενσωματώνει στις εκτιμήσεις των συντελεστών μετατροπής τυχόν δυσμενείς εξαρτήσεις που έχουν εντοπιστεί μεταξύ, αφενός, των επιλεγμένων οικονομικών δεικτών και, αφετέρου, της ανάληψης πιστωτικών ορίων.

Άρθρο 56

Απαιτήσεις σχετικά με τις πολιτικές και τις στρατηγικές για τη λογιστική παρακολούθηση και την επεξεργασία των πληρωμών

Για να αξιολογηθεί η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις που αφορούν την εκτίμηση των συντελεστών μετατροπής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 182 παράγραφος 1 στοιχεία δ) και ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι το ίδρυμα εφαρμόζει πολιτικές και στρατηγικές όσον αφορά τη λογιστική παρακολούθηση και την επεξεργασία των πληρωμών και διαθέτει επαρκή συστήματα και διαδικασίες για την παρακολούθηση των ποσών των πιστοδοτήσεων σε καθημερινή βάση.

ΤΜΗΜΑ 6

Μεθοδολογία για την αξιολόγηση της επίπτωσης των εγγυήσεων και των πιστωτικών παραγώγων

Άρθρο 57

Επιλεξιμότητα εγγυητών και εγγυήσεων

Κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις για την αξιολόγηση της επίπτωσης των εγγυήσεων και των πιστωτικών παραγώγων στις παραμέτρους κινδύνου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 183 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το ίδρυμα έχει προσδιορίσει με σαφήνεια κριτήρια για τον εντοπισμό καταστάσεων στις οποίες οι εκτιμήσεις της PD ή της LGD πρέπει να προσαρμοστούν, ώστε να ενσωματώνουν την επίπτωση των εγγυήσεων στη μείωση του κινδύνου, και τα εν λόγω κριτήρια χρησιμοποιούνται με διαχρονική συνέπεια·

β) όταν η PD του παρόχου της προστασίας πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για την προσαρμογή των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο ποσών ανοιγμάτων σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, η επίπτωση των εγγυήσεων στη μείωση του κινδύνου δεν περιλαμβάνεται στις εκτιμήσεις της LGD ή της PD του πιστούχου·

γ) το ίδρυμα έχει προσδιορίσει με σαφήνεια κριτήρια για την αναγνώριση εγγυητών και εγγυήσεων για τον υπολογισμό των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο ποσών ανοιγμάτων, ειδικότερα μέσω εσωτερικών εκτιμήσεων της LGD ή της PD·

δ) το ίδρυμα τεκμηριώνει τα κριτήρια για την προσαρμογή των εσωτερικών εκτιμήσεων της LGD ή της PD, ώστε να αντικατοπτρίζουν τις επιπτώσεις των εγγυήσεων·

ε) στις οικείες εσωτερικές εκτιμήσεις της LGD ή της PD, το ίδρυμα αναγνωρίζει μόνο τις εγγυήσεις που πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:

i) όταν ο εγγυητής διαβαθμίζεται εσωτερικά από το ίδρυμα με σύστημα διαβάθμισης που έχει ήδη εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της προσέγγισης IRB, η εγγύηση πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 183 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

ii) όταν το ίδρυμα έχει λάβει άδεια να χρησιμοποιεί την τυποποιημένη προσέγγιση σύμφωνα με τα άρθρα 148 και 150 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για ανοίγματα έναντι οντοτήτων, όπως ο εγγυητής, πληρούνται και οι δύο ακόλουθοι όροι:

— ο εγγυητής κατατάσσεται σε κατηγορία ανοιγμάτων σύμφωνα με το άρθρο 147 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ως ίδρυμα, κεντρική κυβέρνηση, κεντρική τράπεζα ή εταιρική οντότητα η οποία έχει λάβει πιστοληπτική αξιολόγηση από ΕΟΠΑ·

— ο εγγυητής πληροί τις απαιτήσεις που καθορίζονται στα άρθρα 213 έως 216 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

στ) το ίδρυμα πληροί τις απαιτήσεις των στοιχείων α) και ε) και για τα πιστωτικά παράγωγα μεμονωμένου πιστούχου.

ΤΜΗΜΑ 7

Μεθοδολογία αξιολόγησης των απαιτήσεων για τις αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις

Άρθρο 58

Εκτιμήσεις παραμέτρων κινδύνου για αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις έναντι επιχειρήσεων

1. Κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητας των εκτιμήσεων της PD και της LGD για τις αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις έναντι επιχειρήσεων, όταν το ίδρυμα λαμβάνει την PD ή την LGD για τις αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις έναντι επιχειρήσεων από εκτίμηση της αναμενόμενης ζημίας σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 2 και το άρθρο 161 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και στ) και κατάλληλη εκτίμηση της PD ή της LGD, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η αναμενόμενη ζημία εκτιμάται με βάση τον μακροπρόθεσμο μέσο όρο των συνολικών ποσοστών ζημίας ενός έτους ή με άλλη κατάλληλη προσέγγιση·

β) η διαδικασία εκτίμησης της συνολικής ζημίας συνάδει με την έννοια της LGD, όπως ορίζεται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

γ) το ίδρυμα είναι σε θέση να επιμερίσει τις εκτιμήσεις της αναμενόμενης ζημίας σε PD και LGD με αξιόπιστο τρόπο·

δ) στην περίπτωση των αποκτηθεισών εισπρακτέων απαιτήσεων έναντι επιχειρήσεων στις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 153 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, χρησιμοποιούνται επαρκή εξωτερικά και εσωτερικά δεδομένα.

2. Κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητας των εκτιμήσεων της PD και της LGD για αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις έναντι επιχειρήσεων σε περιπτώσεις πλην εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές:

α) αξιολογούν τις εν λόγω εκτιμήσεις σύμφωνα με τα άρθρα 42 έως 52·

β) επαληθεύουν ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 184 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΑΝΟΙΓΜΑΤΩΝ ΣΕ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΝΟΙΓΜΑΤΩΝ

Άρθρο 59

Γενικά

1. Για να αξιολογηθεί η συμμόρφωση ενός ιδρύματος με την απαίτηση ταξινόμησης κάθε ανοίγματος σε μία μόνο κατηγορία ανοιγμάτων με διαχρονική συνέπεια, όπως ορίζεται στο άρθρο 147 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν τα ακόλουθα:

α) μεθοδολογία ταξινόμησης του ιδρύματος και την εφαρμογή της, σύμφωνα με το άρθρο 60·τη

β) την ακολουθία ταξινόμησης των ανοιγμάτων σε κατηγορίες ανοιγμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 61·

γ) το κατά πόσον έχουν ληφθεί υπόψη από το ίδρυμα ειδικές παράμετροι όσον αφορά την κατηγορία ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, σύμφωνα με το άρθρο 62.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) επανεξετάζουν τις σχετικές εσωτερικές πολιτικές, διαδικασίες και τη μεθοδολογία ταξινόμησης του ιδρύματος·

β) επανεξετάζουν τα σχετικά πρακτικά των εσωτερικών οργάνων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού οργάνου ή των επιτροπών·

γ) επανεξετάζουν τα σχετικά πορίσματα του τμήματος εσωτερικού ελέγχου ή άλλων ελεγκτικών τμημάτων του ιδρύματος·

δ) επανεξετάζουν τις εκθέσεις προόδου σχετικά με τις προσπάθειες που καταβάλλει το ίδρυμα για τη διόρθωση των ελλείψεων και τον μετριασμό των κινδύνων που εντοπίστηκαν κατά τη διάρκεια των σχετικών ελέγχων·

ε) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος·

στ) επανεξετάζουν τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται από το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για τη μη αυτόματη ταξινόμηση ανοιγμάτων σε κατηγορίες ανοιγμάτων.

3. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πρόσθετες μεθόδους:

α) διενεργούν δειγματοληπτικούς ελέγχους και επανεξετάζουν έγγραφα σχετικά με τα χαρακτηριστικά ενός πιστούχου και τη δημιουργία και διατήρηση των ανοιγμάτων·

β) επανεξετάζουν την τεκμηρίωση της λειτουργίας των σχετικών συστημάτων ΤΠ·

γ) συγκρίνουν τα δεδομένα του ιδρύματος με τα δεδομένα που είναι διαθέσιμα στο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων που έχουν καταγραφεί στη βάση δεδομένων που τηρεί η ΕΑΤ σύμφωνα με το άρθρο 115 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ή στις βάσεις δεδομένων που τηρούν οι αρμόδιες αρχές·

δ) επαληθεύουν τη συμμόρφωση του ιδρύματος με την εκτελεστική απόφαση 2014/908/ΕΕ της Επιτροπής [7] σχετικά με την ισοδυναμία των εποπτικών και ρυθμιστικών απαιτήσεων ορισμένων τρίτων χωρών και εδαφών για τους σκοπούς της αντιμετώπισης ανοιγμάτων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

ε) διενεργούν εσωτερικές δοκιμές σχετικά με τα δεδομένα του ιδρύματος ή ζητούν από το ίδρυμα να διενεργήσει τις δοκιμές που προτείνουν οι αρμόδιες αρχές·

στ) επανεξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος.

Άρθρο 60

Μεθοδολογία ταξινόμησης και εφαρμογή της

1. Κατά την αξιολόγηση της μεθοδολογίας ταξινόμησης του ιδρύματος σύμφωνα με το άρθρο 147 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η μεθοδολογία είναι πλήρως τεκμηριωμένη και συμμορφώνεται με όλες τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 147 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

β) η μεθοδολογία αντικατοπτρίζει την ακολουθία ταξινόμησης που ορίζεται στο άρθρο 61·

γ) η μεθοδολογία περιλαμβάνει κατάλογο των ρυθμιστικών και εποπτικών καθεστώτων τρίτων χωρών που θεωρούνται ισοδύναμα με εκείνα που εφαρμόζονται στην Ένωση σύμφωνα με την εκτελεστική απόφαση 2014/908/ΕΕ, όπως αναφέρεται στο άρθρο 107 παράγραφος 4, στο άρθρο 114 παράγραφος 7, στο άρθρο 115 παράγραφος 4 και στο άρθρο 116 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όταν απαιτείται τέτοιου είδους ισοδυναμία για την ταξινόμηση ανοίγματος σε συγκεκριμένη κατηγορία.

2. Κατά την αξιολόγηση της εφαρμογής της μεθοδολογίας ταξινόμησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) οι διαδικασίες που διέπουν την εισαγωγή και τη μετατροπή δεδομένων στα συστήματα ΤΠ είναι επαρκώς αξιόπιστες, ώστε να διασφαλίζεται η ορθή ταξινόμηση κάθε ανοίγματος σε μια κατηγορία ανοιγμάτων·

β) το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για την ταξινόμηση των ανοιγμάτων έχει στη διάθεσή του επαρκώς λεπτομερή κριτήρια, ώστε να εξασφαλίζεται συνεπής ταξινόμηση·

[7] Εκτελεστική απόφαση 2014/908/ΕΕ της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2014, σχετικά με την ισοδυναμία των εποπτικών και ρυθμιστικών απαιτήσεων ορισμένων τρίτων χωρών και εδαφών για τους σκοπούς της αντιμετώπισης ανοιγμάτων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 (ΕΕ L 359 της 16.12.2014, σ. 155).

γ) η ταξινόμηση σε ανοίγματα σε μετοχές, στοιχεία που αντιστοιχούν σε θέσεις τιτλοποίησης και ανοίγματα που προσδιορίζονται ως ανοίγματα ειδικής δανειοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 147 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 πραγματοποιείται από προσωπικό που γνωρίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις, καθώς και τις σχετικές λεπτομέρειες της συναλλαγής που καθορίζουν τον προσδιορισμό των εν λόγω ανοιγμάτων·

δ) η ταξινόμηση πραγματοποιείται με τη χρήση των πιο πρόσφατων διαθέσιμων δεδομένων.

3. Στην περίπτωση ανοιγμάτων σε ΟΣΕ, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι τα ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την ταξινόμηση των υποκείμενων ανοιγμάτων σε κατάλληλες κατηγορίες ανοιγμάτων σύμφωνα με το άρθρο 152 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Άρθρο 61

Ακολουθία ταξινόμησης

Κατά την αξιολόγηση του αν το ίδρυμα ταξινομεί ανοίγματα σε κατηγορίες ανοιγμάτων σύμφωνα με το άρθρο 147 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η ταξινόμηση διενεργείται με την ακόλουθη σειρά:

α) πρώτον, τα ανοίγματα που είναι επιλέξιμα για ταξινόμηση στα ανοίγματα σε μετοχές, τα στοιχεία που αντιστοιχούν σε θέσεις τιτλοποίησης και άλλα στοιχεία ενεργητικού που δεν συνιστούν πιστωτικές υποχρεώσεις κατατάσσονται στις εν λόγω κατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 147 παράγραφος 2 στοιχεία ε), στ) και ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

β) δεύτερον, τα ανοίγματα που δεν έχουν ταξινομηθεί σύμφωνα με το στοιχείο α) και είναι επιλέξιμα για ταξινόμηση στις κατηγορίες ανοιγμάτων έναντι κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών, ανοιγμάτων έναντι ιδρυμάτων, ανοιγμάτων έναντι επιχειρήσεων ή ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής ταξινομούνται στις εν λόγω κατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 147 παράγραφος 2 στοιχεία α), β), γ) και δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

γ) τρίτον, οποιεσδήποτε πιστωτικές υποχρεώσεις δεν έχουν ταξινομηθεί σύμφωνα με το στοιχείο α) ή β) ταξινομούνται στην κατηγορία ανοιγμάτων έναντι επιχειρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 147 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Άρθρο 62

Ειδικές απαιτήσεις για ανοίγματα λιανικής τραπεζικής

1. Κατά την αξιολόγηση της ταξινόμησης ανοιγμάτων στην κατηγορία των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής σύμφωνα με το άρθρο 147 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το ίδρυμα κάνει διάκριση μεταξύ ανοιγμάτων έναντι φυσικών προσώπων και έναντι ΜΜΕ βάσει σαφών κριτηρίων με συνεπή τρόπο·

β) για τους σκοπούς της παρακολούθησης της συμμόρφωσης με το όριο που προβλέπεται στο άρθρο 147 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο ii) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, το ίδρυμα εφαρμόζει κατάλληλες διαδικασίες και μηχανισμούς για τα ακόλουθα:

   i) τον προσδιορισμό ομάδων συνδεδεμένων πελατών και την ενοποίηση σχετικών ανοιγμάτων που κάθε ίδρυμα και η μητρική ή οι θυγατρικές του διατηρούν έναντι αυτής της ομάδας συνδεδεμένων πελατών·

   ii) την αξιολόγηση περιπτώσεων υπέρβασης του ορίου·

   iii) τη διασφάλιση ότι ένα άνοιγμα έναντι ΜΜΕ για το οποίο έχει σημειωθεί υπέρβαση του ορίου κατατάσσεται εκ νέου στην κατηγορία των ανοιγμάτων έναντι επιχειρήσεων χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

2. Όταν επαληθεύουν ότι η διαχείριση των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής δεν πραγματοποιείται τόσο μεμονωμένα όσο τα ανοίγματα στην κατηγορία των ανοιγμάτων έναντι επιχειρήσεων κατά την έννοια του άρθρου 147 παράγραφος 5 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τις ακόλουθες συνιστώσες της πιστωτικής διαδικασίας:

α) δραστηριότητες μάρκετινγκ και πωλήσεων·

β) τύπος προϊόντος·

γ) διαδικασία διαβάθμισης·

δ) σύστημα διαβάθμισης·

ε) διαδικασία λήψης πιστοδοτικών αποφάσεων·

στ) μέθοδοι μείωσης του πιστωτικού κινδύνου·

ζ) διαδικασίες παρακολούθησης·

η) διαδικασία είσπραξης και ανάκτησης.

3. Κατά τον προσδιορισμό του αν πληρούνται τα κριτήρια του άρθρου 147 παράγραφος 5 στοιχεία γ) και δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές εξετάζουν αν η ταξινόμηση των ανοιγμάτων συνάδει με τους επιχειρηματικούς τομείς του ιδρύματος και τον τρόπο διαχείρισης των εν λόγω ανοιγμάτων.

4. Οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι το ίδρυμα κατατάσσει κάθε άνοιγμα λιανικής τραπεζικής σε μία μόνο κατηγορία ανοιγμάτων στην οποία εφαρμόζεται ο σχετικός συντελεστής συσχέτισης σύμφωνα με το άρθρο 154 παράγραφοι 1, 3 και 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013:

α) για σκοπούς επαλήθευσης της συμμόρφωσης με το άρθρο 154 παράγραφος 4 στοιχεία δ) και ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

   i) η μεταβλητότητα των ποσοστών ζημίας για το χαρτοφυλάκιο αποδεκτών ανακυκλούμενων ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής είναι χαμηλή σε σχέση με το μέσο επίπεδο των ποσοστών ζημίας, αξιολογώντας τη σύγκριση από το ίδρυμα της μεταβλητότητας των ποσοστών ζημίας για το χαρτοφυλάκιο αποδεκτών ανακυκλούμενων ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής σε σχέση με άλλα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής ή με άλλες τιμές αναφοράς·

   ii) η διαχείριση κινδύνου του χαρτοφυλακίου αποδεκτών ανακυκλούμενων ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής συνάδει με τα υποκείμενα χαρακτηριστικά κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων των ποσοστών ζημίας·

β) για σκοπούς επαλήθευσης της συμμόρφωσης με το άρθρο 154 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι για όλα τα ανοίγματα των οποίων η εξασφάλιση με ακίνητα χρησιμοποιείται στις εσωτερικές εκτιμήσεις της LGD σύμφωνα με το άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 εφαρμόζεται ο συντελεστής συσχέτισης που ορίζεται στο άρθρο 154 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ ΑΚΡΑΙΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΗΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ

Άρθρο 63

Γενικά

1. Για να αξιολογηθεί η ορθότητα της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ενός ιδρύματος που χρησιμοποιείται για την αξιολόγηση της οικείας κεφαλαιακής επάρκειας σύμφωνα με το άρθρο 177 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν όλα τα ακόλουθα:

α) την καταλληλότητα των μεθόδων που χρησιμοποιήθηκαν για τον σχεδιασμό των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, σύμφωνα με το άρθρο 64·

β) την αρτιότητα της οργάνωσης της διαδικασίας προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, σύμφωνα με το άρθρο 65·

γ) την ενσωμάτωση των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων και κεφαλαίου, σύμφωνα με το άρθρο 66.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) επανεξετάζουν τις εσωτερικές πολιτικές, μεθόδους και διαδικασίες του ιδρύματος σχετικά με τον σχεδιασμό και την εκτέλεση της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·

β) επανεξετάζουν τα αποτελέσματα της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος·

γ) επανεξετάζουν τους ρόλους και τις αρμοδιότητες των μονάδων και των διοικητικών οργάνων που συμμετέχουν στον σχεδιασμό, την έγκριση και την εκτέλεση της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·

δ) επανεξετάζουν τα σχετικά πρακτικά των εσωτερικών οργάνων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού οργάνου ή των επιτροπών·

ε) επανεξετάζουν τα σχετικά πορίσματα του τμήματος εσωτερικού ελέγχου ή άλλων ελεγκτικών τμημάτων του ιδρύματος·

στ) επανεξετάζουν τις εκθέσεις προόδου σχετικά με τις προσπάθειες που καταβάλλει το ίδρυμα για τη διόρθωση των ελλείψεων και τον μετριασμό των κινδύνων που εντοπίστηκαν κατά τη διάρκεια των σχετικών ελέγχων·

ζ) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις από ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.

3. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πρόσθετες μεθόδους:

α) επανεξετάζουν την τεκμηρίωση της λειτουργίας των συστημάτων ΤΠ που χρησιμοποιούνται για την προσομοίωση ακραίων καταστάσεων·

β) ζητούν από το ίδρυμα να προβεί σε υπολογισμό της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων βάσει εναλλακτικών παραδοχών·

γ) διενεργούν τους δικούς τους υπολογισμούς προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων με βάση τα δεδομένα του ιδρύματος για ορισμένα είδη ανοιγμάτων·

δ) επανεξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος.

Άρθρο 64

Καταλληλότητα των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για τον σχεδιασμό των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων

1. Κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για τον σχεδιασμό των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που χρησιμοποιεί το ίδρυμα για την αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας σύμφωνα με το άρθρο 177 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) οι προσομοιώσεις είναι κατάλληλες, εύλογα συντηρητικές και ικανές να προσδιορίσουν τις επιπτώσεις στις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις του ιδρύματος για τον πιστωτικό κίνδυνο βάσει σεναρίων σοβαρής αλλά εύλογης ύφεσης·

β) οι προσομοιώσεις καλύπτουν τουλάχιστον όλα τα σημαντικά χαρτοφυλάκια IRB·

γ) οι μέθοδοι συνάδουν, στον κατάλληλο βαθμό, με τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται από το ίδρυμα για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για την κατανομή των εσωτερικών κεφαλαίων·

δ) η τεκμηρίωση της μεθοδολογίας των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών και εξωτερικών δεδομένων, καθώς και της γνώμης των εμπειρογνωμόνων είναι αρκετά λεπτομερής, ώστε να δίνει τη δυνατότητα σε τρίτους να κατανοήσουν το σκεπτικό των επιλεγμένων σεναρίων και να αναπαραγάγουν την προσομοίωση ακραίων καταστάσεων.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι οι προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα στάδια:

α) προσδιορισμό των σεναρίων που περιλαμβάνουν σενάρια σοβαρής αλλά εύλογης ύφεσης και προσαρμογή, σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, του σεναρίου που προβλέπει επιδείνωση της πιστωτικής ποιότητας των παρόχων προστασίας·

β) εκτίμηση του αντικτύπου των προσδιορισμένων σεναρίων στις παραμέτρους κινδύνου του ιδρύματος, στη μεταβολή της διαβάθμισης, στις αναμενόμενες ζημίες και στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον πιστωτικό κίνδυνο·

γ) αξιολόγηση της επάρκειας των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων.

3. Κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητας των σεναρίων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν την ορθότητα των ακόλουθων μεθοδολογιών:

α) της μεθοδολογίας για τον προσδιορισμό μιας ομάδας οικονομικών κινητήριων δυνάμεων·

β) της μεθοδολογίας για την ανάπτυξη σεναρίων ακραίων καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένης της σοβαρότητας, της διάρκειας και της πιθανότητας εμφάνισής τους·

γ) της μεθοδολογίας για την προβολή του αντικτύπου κάθε σεναρίου στις σχετικές παραμέτρους κινδύνου.

Άρθρο 65

Οργάνωση της διαδικασίας προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων

Κατά την αξιολόγηση της αξιοπιστίας της οργάνωσης της διαδικασίας προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που χρησιμοποιεί το ίδρυμα για την αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας σύμφωνα με το άρθρο 177 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η προσομοίωση ακραίων καταστάσεων διενεργείται τακτικά και τουλάχιστον σε ετήσια βάση·

β) καθορίζονται σαφώς οι ρόλοι και οι αρμοδιότητες της μονάδας ή των μονάδων που είναι επιφορτισμένες με τον σχεδιασμό και την εκτέλεση της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·

γ) τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων εγκρίνονται σε κατάλληλο διοικητικό επίπεδο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη ενημερώνονται εγκαίρως για τα αποτελέσματα·

δ) η υποδομή ΤΠ υποστηρίζει αποτελεσματικά την εκτέλεση προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων.

Άρθρο 66

Ενσωμάτωση των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων και κεφαλαίων

Κατά την αξιολόγηση της ενσωμάτωσης των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων και κεφαλαίων του ιδρύματος για τους σκοπούς του άρθρου 177 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το ίδρυμα λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων στην οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, ειδικότερα όσον αφορά τη διαχείριση κινδύνων και κεφαλαίων·

β) το ίδρυμα λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων στο πλαίσιο της διαδικασίας διαχείρισης κεφαλαίων και προσδιορίζει πιθανά γεγονότα ή μελλοντικές μεταβολές των οικονομικών συνθηκών για τους σκοπούς των κεφαλαιακών απαιτήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Άρθρο 67

Γενικά

1. Για να εκτιμηθεί το αν ένα ίδρυμα υπολογίζει τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων χρησιμοποιώντας τις οικείες παραμέτρους κινδύνου για διαφορετικές κατηγορίες ανοιγμάτων σύμφωνα με το άρθρο 110 παράγραφοι 2 και 3, το άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) και τα άρθρα 151 έως 168 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και είναι σε θέση να πραγματοποιήσει την υποβολή αναφορών που απαιτείται από το άρθρο 430 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν όλα τα ακόλουθα:

α) την αξιοπιστία του συστήματος που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με το άρθρο 68·

β) την ποιότητα των δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 69·

γ) την ορθότητα εφαρμογής της μεθοδολογίας και των διαδικασιών για τις διαφορετικές κατηγορίες ανοιγμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 70·

δ) την οργάνωση της διαδικασίας υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με το άρθρο 71.

2. Όσον αφορά τους ομίλους, για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τη δομή του τραπεζικού ομίλου και τους καθιερωμένους ρόλους και αρμοδιότητες του μητρικού ιδρύματος και των θυγατρικών του.

3. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) επανεξετάζουν τις εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες του ιδρύματος σχετικά με τη διαδικασία υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένων των πηγών δεδομένων, των μεθόδων υπολογισμού και των ελέγχων που εφαρμόζονται·

β) επανεξετάζουν τους σχετικούς ρόλους και τις σχετικές αρμοδιότητες των διαφόρων μονάδων και εσωτερικών οργάνων που συμμετέχουν στη διαδικασία υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων·

γ) επανεξετάζουν τα σχετικά πρακτικά των εσωτερικών οργάνων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού οργάνου ή των επιτροπών·

δ) επανεξετάζουν την τεκμηρίωση των δοκιμών του συστήματος υπολογισμού, συμπεριλαμβανομένων των σεναρίων που καλύπτονται από τις δοκιμές, των αποτελεσμάτων τους και των εγκρίσεων·

ε) επανεξετάζουν τις σχετικές εκθέσεις ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων της αντιπαραβολής των δεδομένων που προέρχονται από διαφορετικές πηγές·

στ) επανεξετάζουν τα σχετικά πορίσματα του τμήματος εσωτερικού ελέγχου ή άλλων ελεγκτικών τμημάτων του ιδρύματος·

ζ) επανεξετάζουν τις εκθέσεις προόδου σχετικά με τις προσπάθειες που καταβάλλει το ίδρυμα για τη διόρθωση των ελλείψεων και τον μετριασμό των κινδύνων που εντοπίστηκαν κατά τη διάρκεια των σχετικών ελέγχων·

η) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις από ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.

4. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πρόσθετες μεθόδους:

α) επανεξετάζουν την τεκμηρίωση της λειτουργίας των συστημάτων ΤΠ που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων·

β) ζητούν από το ίδρυμα να πραγματοποιήσει ζωντανά υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για ορισμένα είδη ανοιγμάτων·

γ) διενεργούν δειγματοληπτικό έλεγχο του υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων στα δεδομένα του ιδρύματος για ορισμένα είδη ανοιγμάτων·

δ) διενεργούν εσωτερικές δοκιμές σχετικά με τα δεδομένα του ιδρύματος ή ζητούν από το ίδρυμα να διενεργήσει τις δοκιμές που προτείνουν οι αρμόδιες αρχές·

ε) επανεξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος.

Άρθρο 68

Αξιοπιστία του συστήματος που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων

Κατά την αξιολόγηση της αξιοπιστίας του συστήματος που χρησιμοποιεί το ίδρυμα για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, εκτός από τις απαιτήσεις των άρθρων 72 έως 75 σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης για τη διαχείριση των δεδομένων, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) οι δοκιμές ελέγχου που διενεργούνται από το ίδρυμα για να επιβεβαιωθεί ότι ο υπολογισμός των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων συμμορφώνεται με τα άρθρα 151 έως 168 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 είναι πλήρεις·

β) οι εν λόγω δοκιμές ελέγχου είναι αξιόπιστες και, ειδικότερα, οι υπολογισμοί που πραγματοποιούνται στο σύστημα που χρησιμοποιείται για τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων είναι συνεπείς με τους υπολογισμούς που πραγματοποιούνται σε εναλλακτικό εργαλείο υπολογισμού·

γ) η συχνότητα των δοκιμών ελέγχου που διενεργεί το ίδρυμα είναι επαρκής και οι δοκιμές πραγματοποιούνται τουλάχιστον κατά τη στιγμή της εφαρμογής των αλγορίθμων για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και σε όλες τις άλλες περιπτώσεις στις οποίες πραγματοποιούνται αλλαγές στο σύστημα.

Άρθρο 69

Ποιότητα δεδομένων

1. Κατά την αξιολόγηση της ποιότητας των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που αναφέρεται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 73, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν τους μηχανισμούς και τις διαδικασίες που εφαρμόζει το ίδρυμα για τον προσδιορισμό της αξίας των ανοιγμάτων με όλα τα σχετικά χαρακτηριστικά, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων που αφορούν τις παραμέτρους κινδύνου και τις τεχνικές μείωσης του πιστωτικού κινδύνου. Οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) οι παράμετροι κινδύνου είναι πλήρεις, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες οι παράμετροι που λείπουν υποκαθίστανται από προκαθορισμένες τιμές, και, όταν έχει πραγματοποιηθεί τέτοια υποκατάσταση, αυτή είναι συντηρητική, δικαιολογημένη και τεκμηριωμένη·

β) το εύρος των τιμών των παραμέτρων συμμορφώνεται με τις κανονιστικές και τις ελάχιστες τιμές που προσδιορίζονται στα άρθρα 160 έως 164 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

γ) τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων συνάδουν με τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται σε άλλες εσωτερικές διαδικασίες·

δ) η εφαρμογή παραμέτρων κινδύνου είναι σύμφωνη με τα χαρακτηριστικά του ανοίγματος και, ειδικότερα, η LGD που αποδίδεται είναι ακριβής και σύμφωνη με το είδος του ανοίγματος και των εξασφαλίσεων που χρησιμοποιούνται για την εξασφάλιση του ανοίγματος σύμφωνα με το άρθρο 164 και το άρθρο 230 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

ε) ο υπολογισμός της αξίας των ανοιγμάτων είναι ορθός και, ειδικότερα, οι συμφωνίες συμψηφισμού και η ταξινόμηση των εκτός ισολογισμού στοιχείων χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 166 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

στ) όταν εφαρμόζεται η μέθοδος PD/LGD για ανοίγματα σε μετοχές, η ταξινόμηση των ανοιγμάτων και η εφαρμογή των παραμέτρων κινδύνου είναι ορθές σύμφωνα με το άρθρο 165 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

2. Κατά την αξιολόγηση της συνοχής των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων με τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για εσωτερικούς σκοπούς σύμφωνα με τα άρθρα 18 έως 22 σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης για τη δοκιμή χρήσης και τη δοκιμή εμπειρίας, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) υπάρχουν επαρκείς μηχανισμοί ελέγχου και συμφωνίας των στοιχείων για να διασφαλίζεται ότι οι τιμές των παραμέτρων κινδύνου που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων συνάδουν με την τιμή των παραμέτρων που χρησιμοποιούνται για εσωτερικούς σκοπούς·

β) υπάρχουν επαρκείς μηχανισμοί ελέγχου και συμφωνίας των στοιχείων για να διασφαλίζεται ότι η αξία των ανοιγμάτων για τα οποία υπολογίζονται οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων συνάδει με τα λογιστικά δεδομένα·

γ) ο υπολογισμός των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για όλα τα ανοίγματα που περιλαμβάνονται στο γενικό καθολικό του ιδρύματος είναι πλήρης και ο διαχωρισμός μεταξύ των ανοιγμάτων βάσει της προσέγγισης IRB και της τυποποιημένης προσέγγισης συμμορφώνεται με τα άρθρα 148 και 150 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Άρθρο 70

Ορθότητα της εφαρμογής της μεθοδολογίας και των διαδικασιών για διάφορες κατηγορίες ανοιγμάτων

Κατά την αξιολόγηση της ορθότητας της εφαρμογής της μεθοδολογίας και των διαδικασιών για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που αναφέρονται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για διάφορες κατηγορίες ανοιγμάτων, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) ο αριθμητικός τύπος στάθμισης των κινδύνων εφαρμόζεται ορθά σύμφωνα με τα άρθρα 153 και 154 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, λαμβανομένης υπόψη της ταξινόμησης ανοιγμάτων σε κατηγορίες ανοιγμάτων·

β) ο υπολογισμός του συντελεστή συσχέτισης πραγματοποιείται με βάση τα χαρακτηριστικά των ανοιγμάτων, ειδικότερα δε η παράμετρος συνολικών πωλήσεων εφαρμόζεται βάσει ενοποιημένων χρηματοοικονομικών πληροφοριών·

γ) όταν το σταθμισμένο ως προς τον κίνδυνο ποσό ανοίγματος προσαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, η προσαρμογή βασίζεται σε όλες τις ακόλουθες παραμέτρους:

i) οι πληροφορίες σχετικά με την PD του παρόχου προστασίας χρησιμοποιούνται ορθά·

ii) η PD του παρόχου προστασίας εκτιμάται με τη χρήση του συστήματος διαβάθμισης που έχει εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την προσέγγιση IRB·

δ) ο υπολογισμός της παραμέτρου ληκτότητας είναι ορθός και ειδικότερα:

i) η ημερομηνία λήξης της πιστωτικής διευκόλυνσης χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της παραμέτρου ληκτότητας σύμφωνα με το άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

ii) στις περιπτώσεις που η παράμετρος ληκτότητας είναι μικρότερη του ενός έτους, αυτό αιτιολογείται και τεκμηριώνεται επαρκώς για τους σκοπούς του άρθρου 162 παράγραφοι 1, 2 και 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

ε) τα κατώτατα όρια για τη σταθμισμένη ως προς το άνοιγμα μέση τιμή της LGD για ανοίγματα λιανικής τραπεζικής εξασφαλισμένα με ακίνητα κατοικίας και εμπορικά ακίνητα, τα οποία δεν καλύπτονται από εγγυήσεις κεντρικών κυβερνήσεων σύμφωνα με το άρθρο 164 παράγραφοι 4 και 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, υπολογίζονται στο συγκεντρωτικό επίπεδο όλων των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής που είναι εξασφαλισμένα με ακίνητα κατοικίας και εμπορικά ακίνητα, αντίστοιχα, και, όταν η σταθμισμένη ως προς το άνοιγμα μέση τιμή της LGD στο συγκεντρωτικό επίπεδο είναι χαμηλότερη από τα αντίστοιχα κατώτατα όρια, οι σχετικές προσαρμογές εφαρμόζονται με διαχρονική συνέπεια από το ίδρυμα·

στ) η εφαρμογή διαφορετικών προσεγγίσεων για διαφορετικά χαρτοφυλάκια μετοχών, όταν το ίδιο το ίδρυμα χρησιμοποιεί διαφορετικές προσεγγίσεις για την εσωτερική διαχείριση των κινδύνων σύμφωνα με το άρθρο 155 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, είναι ορθή, ειδικότερα ότι η επιλογή της προσέγγισης:

i) δεν έχει ως αποτέλεσμα την υποτίμηση των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων·

ii) πραγματοποιείται με συνέπεια, μεταξύ άλλων, και διαχρονικά·

iii) δικαιολογείται από εσωτερικές πρακτικές διαχείρισης κινδύνου·

ζ) όταν χρησιμοποιείται η προσέγγιση της απλής στάθμισης του κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 155 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, η εφαρμογή των συντελεστών στάθμισης κινδύνου είναι ορθή, ειδικότερα δε ο συντελεστής στάθμισης κινδύνου 190 % χρησιμοποιείται μόνο για επαρκώς διαφοροποιημένα χαρτοφυλάκια, όταν το ίδρυμα έχει αποδείξει ότι έχει επιτευχθεί σημαντική μείωση του κινδύνου ως αποτέλεσμα της διαφοροποίησης του χαρτοφυλακίου σε σύγκριση με τον κίνδυνο μεμονωμένων ανοιγμάτων του χαρτοφυλακίου·

η) ο υπολογισμός της διαφοράς μεταξύ των ποσών αναμενόμενης ζημίας και των προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου, των πρόσθετων προσαρμογών αξίας και άλλων μειώσεων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 159 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 είναι ορθός και ειδικότερα:

i) ότι ο υπολογισμός πραγματοποιείται χωριστά για το χαρτοφυλάκιο ανοιγμάτων σε αθέτηση και για το χαρτοφυλάκιο ανοιγμάτων που δεν είναι σε αθέτηση·

ii) όταν ο υπολογισμός που πραγματοποιείται για το χαρτοφυλάκιο σε αθέτηση καταλήγει σε αρνητικό ποσό, ότι το ποσό αυτό δεν χρησιμοποιείται για την αντιστάθμιση των θετικών ποσών που προκύπτουν από τον υπολογισμό που πραγματοποιείται για το χαρτοφυλάκιο ανοιγμάτων που δεν είναι σε αθέτηση·

iii) ότι ο υπολογισμός πραγματοποιείται με συνυπολογισμό των φορολογικών επιπτώσεων·

θ) εφαρμόζονται ορθά οι διάφορες προσεγγίσεις για την αντιμετώπιση ανοιγμάτων υπό μορφή μεριδίων ή μετοχών σε ΟΣΕ και ειδικότερα:

i) ότι το ίδρυμα προβαίνει σε ορθή διάκριση μεταξύ ανοιγμάτων σε ΟΣΕ που υπόκεινται στη μέθοδο εξέτασης που ορίζεται στο άρθρο 152 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και άλλων ανοιγμάτων σε ΟΣΕ·

ii) ότι τα ανοίγματα σε ΟΣΕ που αντιμετωπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 152 παράγραφος 1 ή παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 πληρούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας του άρθρου 132 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού·

iii) όταν το ίδρυμα χρησιμοποιεί την προσέγγιση που προβλέπεται στο άρθρο 152 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για τον υπολογισμό των μέσων σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο ποσών ανοιγμάτων, ότι:

— η ορθότητα του υπολογισμού επιβεβαιώνεται από εξωτερικό ελεγκτή·

— εφαρμόζονται ορθά οι πολλαπλασιαστικοί συντελεστές που προβλέπονται στο άρθρο 152 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημεία i) και ii) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

— όταν το ίδρυμα βασίζεται σε τρίτο μέρος για τον υπολογισμό των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο ποσών ανοιγμάτων, ότι το τρίτο μέρος πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 152 παράγραφος 4 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Άρθρο 71

Οργάνωση της διαδικασίας υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων

Κατά την αξιολόγηση της αξιοπιστίας της διαδικασίας υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που αναφέρεται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η κατανομή των αρμοδιοτήτων της μονάδας ή των μονάδων που είναι επιφορτισμένες με τον έλεγχο και τη διαχείριση της διαδικασίας υπολογισμού, ειδικότερα δε η κατανομή των αρμοδιοτήτων για τους ειδικούς ελέγχους που πρέπει να διενεργούνται σε κάθε στάδιο της διαδικασίας υπολογισμού, είναι σαφώς καθορισμένη·

β) σχετικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών υποστήριξης, διασφαλίζουν ότι ο υπολογισμός των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 430 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

γ) αποθηκεύονται όλα τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται, συμπεριλαμβανομένων των τιμών των παραμέτρων κινδύνου και των προηγούμενων εκδόσεων του συστήματος, ώστε να είναι δυνατή η αναπαραγωγή του υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων·

δ) τα αποτελέσματα του υπολογισμού εγκρίνονται σε κατάλληλο επίπεδο διοίκησης και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη ενημερώνονται σχετικά με πιθανά σφάλματα ή ανεπάρκειες του υπολογισμού και σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 72

Γενικά

1. Κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις διαχείρισης δεδομένων που προβλέπονται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και στο άρθρο 176 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν όλα τα ακόλουθα:

α) την ποιότητα των εσωτερικών, εξωτερικών ή κοινών δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας διαχείρισης της ποιότητας των δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 73·

β) την τεκμηρίωση των δεδομένων και την υποβολή αναφορών, σύμφωνα με το άρθρο 74·

γ) τη σχετική υποδομή ΤΠ, σύμφωνα με το άρθρο 75.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) επανεξετάζουν τις πολιτικές, τις μεθόδους και τις διαδικασίες διαχείρισης της ποιότητας των δεδομένων που σχετίζονται με τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται στην προσέγγιση IRB·

β) επανεξετάζουν τις σχετικές εκθέσεις για την ποιότητα των δεδομένων, καθώς και τα συμπεράσματα, τα πορίσματα και τις συστάσεις τους·

γ) επανεξετάζουν τις πολιτικές υποδομής ΤΠ και τις διαδικασίες διαχείρισης συστημάτων ΤΠ, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών σχεδιασμού έκτακτης ανάγκης που αφορούν τα συστήματα ΤΠ που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της προσέγγισης IRB·

δ) επανεξετάζουν τα σχετικά πρακτικά των εσωτερικών οργάνων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού οργάνου ή των επιτροπών·

ε) επανεξετάζουν τα σχετικά πορίσματα του τμήματος εσωτερικού ελέγχου ή άλλων ελεγκτικών τμημάτων του ιδρύματος·

στ) επανεξετάζουν τις εκθέσεις προόδου σχετικά με τις προσπάθειες που καταβάλλει το ίδρυμα για τη διόρθωση των ελλείψεων και τον μετριασμό των κινδύνων που εντοπίστηκαν κατά τη διάρκεια των σχετικών ελέγχων·

ζ) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις από ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.

3. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πρόσθετες μεθόδους:

α) διενεργούν εσωτερικές δοκιμές σχετικά με τα δεδομένα του ιδρύματος ή ζητούν από το ίδρυμα να διενεργήσει τις δοκιμές που προτείνουν οι αρμόδιες αρχές·

β) επανεξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος.

Άρθρο 73

Ποιότητα δεδομένων

1. Κατά την αξιολόγηση της ποιότητας των εσωτερικών, εξωτερικών ή κοινών δεδομένων που απαιτούνται για την αποτελεσματική στήριξη της διαδικασίας μέτρησης και διαχείρισης του πιστωτικού κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και το άρθρο 176 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν:

α) την πληρότητα των τιμών στα χαρακτηριστικά που απαιτούν την εισαγωγή τιμών·

β) την ακρίβεια των δεδομένων, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα δεδομένα ουσιαστικά δεν περιέχουν σφάλματα·

γ) τη συνέπεια των δεδομένων, ώστε να διασφαλίζεται ότι ένα συγκεκριμένο σύνολο δεδομένων μπορεί να αντιστοιχιστεί στις διαφορετικές πηγές δεδομένων του ιδρύματος·

δ) τον έγκαιρο χαρακτήρα των τιμών δεδομένων, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι τιμές είναι επίκαιρες·

ε) τη μοναδικότητα των δεδομένων, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα συγκεντρωτικά δεδομένα δεν περιέχουν αλληλεπικαλύψεις που προκύπτουν από φίλτρα ή άλλους μετασχηματισμούς των πρωτογενών δεδομένων·

στ) την εγκυρότητα των δεδομένων, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα δεδομένα βασίζονται σε κατάλληλο σύστημα ταξινόμησης, επαρκώς αυστηρό, ώστε να επιβάλλεται η αποδοχή τους·

ζ) την ιχνηλασιμότητα των δεδομένων, ώστε να διασφαλίζεται η εύκολη ιχνηλάτηση του ιστορικού, της επεξεργασίας και της θέσης των υπό εξέταση δεδομένων.

2. Κατά την αξιολόγηση της διαδικασίας διαχείρισης της ποιότητας των δεδομένων, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) υπάρχουν όλα τα ακόλουθα:

i) κατάλληλα πρότυπα ποιότητας δεδομένων που θέτουν τους στόχους και το συνολικό πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας διαχείρισης της ποιότητας των δεδομένων·

ii) κατάλληλες πολιτικές, πρότυπα και διαδικασίες για τη συλλογή, την αποθήκευση, τη μετανάστευση, την επικαιροποίηση και τη χρήση των δεδομένων·

iii) πρακτική συνεχούς επικαιροποίησης και βελτίωσης της διαδικασίας διαχείρισης της ποιότητας των δεδομένων·

iv) σύνολο κριτηρίων και διαδικασιών για τον προσδιορισμό της συμμόρφωσης με τα πρότυπα ποιότητας των δεδομένων, και ειδικότερα τα γενικά κριτήρια και η διαδικασία συμφωνίας των δεδομένων μεταξύ και εντός των συστημάτων, συμπεριλαμβανομένων των λογιστικών δεδομένων και των δεδομένων βάσει των εσωτερικών διαβαθμίσεων·

v) κατάλληλες διαδικασίες για την εσωτερική αξιολόγηση και τη συνεχή βελτίωση της ποιότητας των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας έκδοσης εσωτερικών συστάσεων για την αντιμετώπιση προβλημάτων σε τομείς που χρήζουν βελτίωσης και της διαδικασίας εφαρμογής των εν λόγω συστάσεων με προτεραιότητα που βασίζεται στη σημαντικότητά τους, και ειδικότερα της διαδικασίας για την αντιμετώπιση ουσιωδών αποκλίσεων που προκύπτουν κατά τη διαδικασία συμφωνίας των δεδομένων·

β) υπάρχει επαρκής βαθμός ανεξαρτησίας μεταξύ της διαδικασίας συλλογής δεδομένων και της διαδικασίας διαχείρισης της ποιότητας των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένου του διαχωρισμού της οργανωτικής δομής και του προσωπικού, κατά περίπτωση.

Άρθρο 74

Τεκμηρίωση δεδομένων και υποβολή εκθέσεων

1. Κατά την αξιολόγηση της τεκμηρίωσης δεδομένων που απαιτούνται για την αποτελεσματική στήριξη της διαδικασίας μέτρησης και διαχείρισης του πιστωτικού κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και το άρθρο 176 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν όλα τα ακόλουθα:

α) τις προδιαγραφές του συνόλου των βάσεων δεδομένων και ειδικότερα:

i) τον συνολικό χάρτη των βάσεων δεδομένων που περιλαμβάνονται στα συστήματα υπολογισμού που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της προσέγγισης IRB·

ii) τις σχετικές πηγές δεδομένων·

iii) τις σχετικές διαδικασίες εξαγωγής και μετασχηματισμού δεδομένων και τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο αυτό·

iv) τις σχετικές λειτουργικές προδιαγραφές των βάσεων δεδομένων, συμπεριλαμβανομένου του μεγέθους τους, της ημερομηνίας δημιουργίας τους, των λεξικών δεδομένων που προσδιορίζουν το περιεχόμενο των πεδίων και των διαφόρων τιμών που εισάγονται στα πεδία με σαφείς ορισμούς των στοιχείων δεδομένων·

v) τις σχετικές τεχνικές προδιαγραφές των βάσεων δεδομένων, συμπεριλαμβανομένου του είδους της βάσης δεδομένων, των πινάκων, του συστήματος διαχείρισης της βάσης δεδομένων και της αρχιτεκτονικής της βάσης δεδομένων, καθώς και των υποδειγμάτων δεδομένων που παρέχονται σε κάθε τυποποιημένο συμβολισμό ανάπτυξης υποδειγμάτων δεδομένων·

vi) τις σχετικές ροές εργασιών και τις διαδικασίες σχετικά με τη συλλογή και την αποθήκευση δεδομένων·

β) την πολιτική διαχείρισης δεδομένων και την κατανομή αρμοδιοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των προφίλ των χρηστών και των ιδιοκτητών των δεδομένων·

γ) τη διαφάνεια, την προσβασιμότητα και τη συνέπεια των ελέγχων που εφαρμόζονται στο πλαίσιο διαχείρισης δεδομένων.

2. Κατά την αξιολόγηση της υποβολής εκθέσεων δεδομένων, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν, ειδικότερα, ότι η υποβολή εκθέσεων δεδομένων:

α) προσδιορίζει το πεδίο εφαρμογής των εκθέσεων ή των ελέγχων, τις διαπιστώσεις και, κατά περίπτωση, τις συστάσεις για την αντιμετώπιση των αδυναμιών ή των ελλείψεων που εντοπίστηκαν·

β) κοινοποιείται στα ανώτερα διοικητικά στελέχη και στο διοικητικό όργανο του ιδρύματος αρκετά συχνά και το επίπεδο του αποδέκτη της έκθεσης δεδομένων συνάδει με την οργανωτική δομή του ιδρύματος, καθώς και με το είδος και τη σημασία των πληροφοριών·

γ) πραγματοποιείται τακτικά και, επίσης, κατά περίπτωση, σε ad hoc βάση·

δ) παρέχει επαρκή στοιχεία που αποδεικνύουν ότι οι συστάσεις λαμβάνονται επαρκώς υπόψη και εφαρμόζονται κατάλληλα από το ίδρυμα.

Άρθρο 75

Υποδομή ΤΠ

1. Κατά την αξιολόγηση της αρχιτεκτονικής των συστημάτων ΤΠ που έχουν σημασία για τα συστήματα διαβάθμισης του ιδρύματος και την εφαρμογή της προσέγγισης IRB σύμφωνα με το άρθρο 144 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν όλα τα ακόλουθα:

α) την αρχιτεκτονική των συστημάτων ΤΠ, συμπεριλαμβανομένων όλων των εφαρμογών, των διεπαφών και των αλληλεπιδράσεών τους·

β) ένα διάγραμμα ροής δεδομένων με χάρτη των βασικών εφαρμογών, βάσεων δεδομένων και στοιχείων ΤΠ που περιλαμβάνονται στην εφαρμογή της προσέγγισης IRB και σχετίζονται με τα συστήματα διαβάθμισης·

γ) την ανάθεση των υπευθύνων για τα συστήματα ΤΠ·

δ) τη χωρητικότητα, τη δυνατότητα κλιμάκωσης και την αποδοτικότητα των συστημάτων ΤΠ·

ε) τα εγχειρίδια των συστημάτων ΤΠ και των βάσεων δεδομένων.

2. Κατά την αξιολόγηση της αρτιότητας, της ασφάλειας και της προστασίας της υποδομής ΤΠ που έχει σημασία για τα συστήματα διαβάθμισης του ιδρύματος και την εφαρμογή της προσέγγισης IRB, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η υποδομή ΤΠ μπορεί να υποστηρίξει τις συνήθεις και έκτακτες διαδικασίες ενός ιδρύματος με έγκαιρο, αυτόματο και ευέλικτο τρόπο·

β) ο κίνδυνος αναστολής των ικανοτήτων της υποδομής ΤΠ (στο εξής: αστοχίες), ο κίνδυνος απώλειας δεδομένων και ο κίνδυνος εσφαλμένων αξιολογήσεων (στο εξής: σφάλματα) αντιμετωπίζονται δεόντως·

γ) η υποδομή ΤΠ προστατεύεται επαρκώς από κλοπή, απάτη, χειραγώγηση ή δολιοφθορά δεδομένων ή συστημάτων από κακόβουλα εσωτερικά ή εξωτερικά μέρη.

3. Κατά την αξιολόγηση της αξιοπιστίας της υποδομής ΤΠ που έχει σημασία για τα συστήματα διαβάθμισης του ιδρύματος και την εφαρμογή της προσέγγισης IRB, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) οι διαδικασίες υποστήριξης των συστημάτων ΤΠ, των δεδομένων και της τεκμηρίωσης εφαρμόζονται και υποβάλλονται σε δοκιμές σε περιοδική βάση·

β) εφαρμόζονται σχέδια δράσης για τη διασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων συστημάτων ΤΠ·

γ) οι διαδικασίες ανάκτησης των συστημάτων ΤΠ σε περίπτωση αστοχίας καθορίζονται και υποβάλλονται σε δοκιμές σε περιοδική βάση·

δ) η διαχείριση των χρηστών των συστημάτων ΤΠ είναι σύμφωνη με τις σχετικές πολιτικές και διαδικασίες του ιδρύματος·

ε) εφαρμόζονται διαδρομές ελέγχου για τα κρίσιμα συστήματα ΤΠ·

στ) η διαχείριση των αλλαγών στα συστήματα ΤΠ είναι επαρκής και η παρακολούθηση των αλλαγών καλύπτει όλα τα συστήματα ΤΠ.

4. Κατά την αξιολόγηση του αν η υποδομή ΤΠ που έχει σημασία για τα συστήματα διαβάθμισης του ιδρύματος και την εφαρμογή της μεθόδου IRB επανεξετάζεται τακτικά και σε ad hoc βάση, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) η τακτική παρακολούθηση και οι ad hoc επανεξετάσεις καταλήγουν σε συστάσεις για την αντιμετώπιση αδυναμιών ή ελλείψεων, όπου αυτές εντοπίζονται·

β) τα πορίσματα και οι συστάσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α) κοινοποιούνται στα ανώτερα διοικητικά στελέχη και στο διοικητικό όργανο του ιδρύματος·

γ) υπάρχουν επαρκή στοιχεία που αποδεικνύουν ότι οι συστάσεις λαμβάνονται κατάλληλα υπόψη και εφαρμόζονται από το ίδρυμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ ΣΕ ΜΕΤΟΧΕΣ

Άρθρο 76

Γενικά

1. Κατά την αξιολόγηση του αν ένα ίδρυμα είναι σε θέση να αναπτύξει και να επικυρώσει το εσωτερικό υπόδειγμα για τα ανοίγματα σε μετοχές και να κατατάξει κάθε άνοιγμα στο εύρος εφαρμογής μιας προσέγγισης εσωτερικών υποδειγμάτων για τα ανοίγματα σε μετοχές, όπως απαιτείται από το άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχεία στ) και η) και τα άρθρα 186, 187 και 188 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν όλα τα ακόλουθα:

α) την επάρκεια των δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 77·

β) την επάρκεια των υποδειγμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 78·

γ) την πληρότητα του προγράμματος προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, σύμφωνα με το άρθρο 79·

δ) την ακεραιότητα του υποδείγματος και της διαδικασίας ανάπτυξης υποδειγμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 80·

ε) την καταλληλότητα της ταξινόμησης των ανοιγμάτων στη μέθοδο των εσωτερικών υποδειγμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 81·

στ) την επάρκεια του τμήματος επικύρωσης, σύμφωνα με το άρθρο 82.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) επανεξετάζουν τις σχετικές εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες του ιδρύματος·

β) επανεξετάζουν την τεχνική τεκμηρίωση του ιδρύματος σχετικά με τη μεθοδολογία και τη διαδικασία ανάπτυξης του εσωτερικού υποδείγματος για τα ανοίγματα σε μετοχές·

γ) επανεξετάζουν και αμφισβητούν τα σχετικά εγχειρίδια και τις σχετικές μεθοδολογίες και διαδικασίες ανάπτυξης·

δ) επανεξετάζουν τους ρόλους και τις αρμοδιότητες των διαφόρων μονάδων και εσωτερικών οργάνων που συμμετέχουν στον σχεδιασμό, την επικύρωση και την εφαρμογή του εσωτερικού υποδείγματος για τα ανοίγματα σε μετοχές·

ε) επανεξετάζουν τα σχετικά πρακτικά των εσωτερικών οργάνων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού οργάνου ή των επιτροπών·

στ) επανεξετάζουν τις σχετικές εκθέσεις σχετικά με τις επιδόσεις των εσωτερικών υποδειγμάτων για τα ανοίγματα σε μετοχές και τις συστάσεις της μονάδας ελέγχου του πιστωτικού κινδύνου, του τμήματος επικύρωσης, του τμήματος εσωτερικού ελέγχου ή οποιουδήποτε άλλου ελεγκτικού τμήματος του ιδρύματος·

ζ) επανεξετάζουν τις σχετικές εκθέσεις προόδου για τις προσπάθειες που καταβάλλει το ίδρυμα για τη διόρθωση των ελλείψεων και τον μετριασμό των κινδύνων που εντοπίζονται κατά τη διάρκεια της παρακολούθησης, των επικυρώσεων και των ελέγχων·

η) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις από ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.

3. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εφαρμόζουν οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πρόσθετες μεθόδους:

α) ζητούν και αναλύουν δεδομένα που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία ανάπτυξης εσωτερικών υποδειγμάτων για τα ανοίγματα σε μετοχές·

β) διεξάγουν τις δικές τους εκτιμήσεις ή αναπαράγουν τις εκτιμήσεις δυνητικής ζημίας του ιδρύματος χρησιμοποιώντας σχετικά δεδομένα που παρέχει το ίδρυμα·

γ) ζητούν την υποβολή πρόσθετης τεκμηρίωσης ή ανάλυσης η οποία τεκμηριώνει τις μεθοδολογικές επιλογές του ιδρύματος και τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν·

δ) επανεξετάζουν την τεκμηρίωση της λειτουργίας των συστημάτων ΤΠ που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της δυνητικής ζημίας·

ε) επανεξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος.

Άρθρο 77

Επάρκεια των δεδομένων

Κατά την αξιολόγηση της επάρκειας των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για την απεικόνιση της πραγματικής κατανομής των αποδόσεων των ανοιγμάτων σε μετοχές σύμφωνα με το άρθρο 186 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) τα δεδομένα αντιπροσωπεύουν το προφίλ κινδύνου των συγκεκριμένων ανοιγμάτων σε μετοχές του ιδρύματος·

β) τα δεδομένα επαρκούν για την παροχή στατιστικά αξιόπιστων εκτιμήσεων ζημίας ή έχουν προσαρμοστεί επαρκώς, ώστε να επιτυγχάνονται επαρκώς ρεαλιστικά και συντηρητικά αποτελέσματα από τη χρήση του υποδείγματος·

γ) τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται προέρχονται από εξωτερικές πηγές ή, όταν χρησιμοποιούνται εσωτερικά δεδομένα, επανεξετάζονται ανεξάρτητα από σχετικό ελεγκτικό τμήμα του ιδρύματος·

δ) τα δεδομένα αντικατοπτρίζουν τη μεγαλύτερη διαθέσιμη περίοδο, προκειμένου να παρασχεθεί συντηρητική εκτίμηση των δυνητικών ζημιών κατά τη διάρκεια σχετικού μακροπρόθεσμου ή επιχειρηματικού κύκλου και, ειδικότερα, περιλαμβάνουν την περίοδο σημαντικών οικονομικών πιέσεων που σχετίζονται με το χαρτοφυλάκιο του ιδρύματος·

ε) όταν χρησιμοποιούνται τριμηνιαία δεδομένα κατόπιν μετατροπής δεδομένων βραχύτερου χρονικού ορίζοντα, η διαδικασία μετατροπής υποστηρίζεται από εμπειρικά αποδεικτικά στοιχεία μέσω μιας καλά αναπτυγμένης και τεκμηριωμένης προσέγγισης και εφαρμόζεται συντηρητικά και με διαχρονική συνέπεια·

στ) επιλέγεται ο μεγαλύτερος χρονικός ορίζοντας που παρέχει δυνατότητα εκτίμησης κατά 99 % με μη επικαλυπτόμενες παρατηρήσεις.

Άρθρο 78

Επάρκεια των υποδειγμάτων

Κατά την αξιολόγηση της επάρκειας των υποδειγμάτων που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση της κατανομής των αποδόσεων των μετοχών για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 186 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το υπόδειγμα είναι κατάλληλο για το προφίλ κινδύνου και την πολυπλοκότητα του χαρτοφυλακίου μετοχών ενός ιδρύματος, καθώς και ότι, όταν το ίδρυμα κατέχει σημαντικές συμμετοχές των οποίων οι αξίες έχουν εκ φύσεως ισχυρή μη γραμμικότητα, το υπόδειγμα λαμβάνει κατάλληλα υπόψη το γεγονός αυτό·

β) η αντιστοίχιση των μεμονωμένων θέσεων με προσεγγιστικές τιμές, δείκτες αγοράς και παράγοντες κινδύνου είναι εύλογη, διαισθητική και εννοιολογικά άρτια·

γ) οι επιλεγμένοι παράγοντες κινδύνου είναι κατάλληλοι και καλύπτουν αποτελεσματικά τόσο τον γενικό όσο και τον ειδικό κίνδυνο·

δ) το υπόδειγμα εξηγεί επαρκώς την ιστορική διακύμανση των τιμών·

ε) το υπόδειγμα αποτυπώνει τόσο το μέγεθος των δυνητικών συγκεντρώσεων όσο και τις μεταβολές στη σύνθεσή τους.

Άρθρο 79

Πληρότητα του προγράμματος προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων

1. Κατά την αξιολόγηση της πληρότητας του προγράμματος προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που απαιτείται βάσει του άρθρου 186 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι το ίδρυμα είναι σε θέση να παρέχει εκτιμήσεις ζημιών στο πλαίσιο εναλλακτικών δυσμενών σεναρίων και ότι τα εν λόγω σενάρια είναι διαφορετικά από τα σενάρια που χρησιμοποιούνται από το εσωτερικό υπόδειγμα, αλλά είναι ακόμη πιθανό να συμβούν.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) τα εναλλακτικά δυσμενή σενάρια σχετίζονται με τις συγκεκριμένες συμμετοχές του ιδρύματος, αντανακλούν σημαντικές ζημίες για το ίδρυμα και αποτυπώνουν επιδράσεις που δεν αντικατοπτρίζονται στα αποτελέσματα του υποδείγματος·

β) τα αποτελέσματα του υποδείγματος στο πλαίσιο των εναλλακτικών δυσμενών σεναρίων χρησιμοποιούνται στην πραγματική διαχείριση κινδύνου για το χαρτοφυλάκιο μετοχών και αναφέρονται περιοδικά στα ανώτερα διοικητικά στελέχη·

γ) τα εναλλακτικά δυσμενή σενάρια επανεξετάζονται και επικαιροποιούνται περιοδικά.

Άρθρο 80

Ακεραιότητα του υποδείγματος και της διαδικασίας ανάπτυξης υποδειγμάτων

1. Κατά την αξιολόγηση της ακεραιότητας των υποδειγμάτων και της διαδικασίας ανάπτυξης υποδειγμάτων που απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 187 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το εσωτερικό υπόδειγμα είναι πλήρως ενταγμένο στη διαχείριση των θέσεων σε μετοχές εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών, στα συνολικά συστήματα διοικητικών πληροφοριών του ιδρύματος και στην υποδομή διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος και χρησιμοποιείται για την παρακολούθηση των επενδυτικών ορίων και του κινδύνου ανοιγμάτων σε μετοχές·

β) η μονάδα ανάπτυξης υποδειγμάτων είναι ικανή και ανεξάρτητη από τη μονάδα που είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση των μεμονωμένων επενδύσεων.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος συμμετέχουν ενεργά στη διαδικασία ελέγχου των κινδύνων, υπό την έννοια ότι έχουν εγκρίνει ένα σύνολο επενδυτικών ορίων που βασίζεται, μεταξύ άλλων παραγόντων, στα αποτελέσματα του εσωτερικού υποδείγματος·

β) οι αναφορές που συντάσσει η μονάδα ελέγχου κινδύνων επανεξετάζονται από πρόσωπα σε επίπεδο διοίκησης που έχουν την αρμοδιότητα να αποφασίζουν τη μείωση των θέσεων, καθώς και τη μείωση του συνολικού αναλαμβανομένου κινδύνου του ιδρύματος·

γ) υπάρχουν σχέδια δράσης για καταστάσεις κρίσης της αγοράς που επηρεάζουν δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του υποδείγματος, τα οποία περιγράφουν τα γεγονότα που τα ενεργοποιούν και τις προγραμματισμένες δράσεις.

3. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β), οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι:

α) το προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη που είναι αρμόδια για τη μονάδα ανάπτυξης υποδειγμάτων δεν εκτελούν καθήκοντα που σχετίζονται με τη διαχείριση των μεμονωμένων επενδύσεων·

β) τα ανώτερα διοικητικά στελέχη των μονάδων ανάπτυξης υποδειγμάτων και των μονάδων που είναι υπεύθυνες για τη διαχείριση των μεμονωμένων επενδύσεων έχουν διαφορετικούς διαύλους αναφοράς στο επίπεδο του διοικητικού οργάνου του ιδρύματος ή της επιτροπής που έχει ορίσει το ίδρυμα·

γ) οι αποδοχές του προσωπικού και των ανώτερων διοικητικών στελεχών που είναι υπεύθυνα για τη μονάδα ανάπτυξης υποδειγμάτων δεν συνδέονται με την εκτέλεση των καθηκόντων που αφορούν τη διαχείριση των μεμονωμένων επενδύσεων.

Άρθρο 81

Καταλληλότητα της ταξινόμησης των ανοιγμάτων βάσει της προσέγγισης εσωτερικών υποδειγμάτων

Κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητας της ταξινόμησης κάθε ανοίγματος στο εύρος εφαρμογής μιας προσέγγισης για ανοίγματα σε μετοχές στο πλαίσιο της προσέγγισης εσωτερικών υποδειγμάτων σύμφωνα με το άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν τους ορισμούς, τις διαδικασίες και τα κριτήρια για την ταξινόμηση ή την επανεξέταση της ταξινόμησης.

Άρθρο 82

Επάρκεια του τμήματος επικύρωσης

Κατά την αξιολόγηση της επάρκειας του τμήματος επικύρωσης όσον αφορά τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο στ) και στο άρθρο 188 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν τα άρθρα 10 έως 13 και επαληθεύουν ότι:

α) το ίδρυμα συγκρίνει το πρώτο εκατοστημόριο των πραγματικών αποδόσεων των επενδύσεων σε μετοχές με τις εκτιμήσεις των υποδειγμάτων τουλάχιστον σε τριμηνιαία βάση·

β) η σύγκριση που αναφέρεται στο στοιχείο α) χρησιμοποιεί περίοδο παρατήρησης τουλάχιστον ενός έτους και χρονικό ορίζοντα που παρέχει δυνατότητα υπολογισμού του πρώτου εκατοστημορίου βάσει μη αλληλεπικαλυπτόμενων παρατηρήσεων·

γ) όταν το ποσοστό των παρατηρήσεων κάτω από το εκτιμώμενο πρώτο εκατοστημόριο αποδόσεων των επενδύσεων σε μετοχές υπερβαίνει το 1 %, αυτό δικαιολογείται επαρκώς και το ίδρυμα λαμβάνει σχετικά διορθωτικά μέτρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΛΛΑΓΩΝ ΣΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΗΣ

Άρθρο 83

Γενικά

1. Για να αξιολογηθεί η συμμόρφωση ενός ιδρύματος με τις απαιτήσεις που αφορούν τη διαχείριση αλλαγών και την τεκμηρίωση των αλλαγών στο εύρος εφαρμογής ενός συστήματος διαβάθμισης ή στο εύρος εφαρμογής μιας προσέγγισης εσωτερικών υποδειγμάτων για ανοίγματα σε μετοχές, καθώς και αλλαγών στα συστήματα διαβάθμισης ή στην προσέγγιση εσωτερικών υποδειγμάτων για ανοίγματα σε μετοχές σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφοι 3 και 4 και το άρθρο 175 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η πολιτική του ιδρύματος σχετικά με τις εν λόγω αλλαγές (στο εξής: πολιτική αλλαγών) έχει εφαρμοστεί ορθά και πληροί τις απαιτήσεις των άρθρων 2 έως 5, του άρθρου 8 και του παραρτήματος Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 529/2014.

2. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες μεθόδους:

α) επανεξετάζουν την πολιτική αλλαγών του ιδρύματος·

β) επανεξετάζουν τα σχετικά πρακτικά των εσωτερικών οργάνων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού οργάνου, της αρμόδιας για τα υποδείγματα επιτροπής ή άλλων επιτροπών·

γ) επανεξετάζουν τις σχετικές εκθέσεις όσον αφορά τη διαχείριση αλλαγών στα συστήματα διαβάθμισης και τις συστάσεις της μονάδας ελέγχου του πιστωτικού κινδύνου, του τμήματος επικύρωσης, του τμήματος εσωτερικού ελέγχου ή οποιουδήποτε άλλου ελεγκτικού τμήματος του ιδρύματος·

δ) επανεξετάζουν τις σχετικές εκθέσεις προόδου για τις προσπάθειες που καταβάλλει το ίδρυμα για τη διόρθωση των ελλείψεων και τον μετριασμό των κινδύνων που εντοπίζονται κατά τη διάρκεια της παρακολούθησης, των επικυρώσεων και των ελέγχων·

ε) λαμβάνουν γραπτές δηλώσεις από ή καλούν σε συνέντευξη το αρμόδιο προσωπικό και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.

3. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να επανεξετάζουν άλλα σχετικά έγγραφα του ιδρύματος.

Άρθρο 84

Περιεχόμενο της πολιτικής αλλαγών

Κατά την αξιολόγηση της πολιτικής αλλαγών ενός ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι η πολιτική αλλαγών εφαρμόζει τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και τα κριτήρια που ορίζονται στα άρθρα 1 έως 5, στο άρθρο 8 και στο παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 529/2014, και ότι προβλέπει την πρακτική εφαρμογή των εν λόγω απαιτήσεων και κριτηρίων, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

α) τις αρμοδιότητες, τους διαύλους αναφοράς και τις διαδικασίες για την εσωτερική έγκριση αλλαγών, λαμβανομένων υπόψη των οργανωτικών χαρακτηριστικών και των ιδιαιτεροτήτων της προσέγγισης του ιδρύματος·

β) τους ορισμούς, τις μεθόδους και, κατά περίπτωση, τις μετρήσεις για την ταξινόμηση των αλλαγών·

γ) τις διαδικασίες για τον εντοπισμό, την παρακολούθηση, την κοινοποίηση και την υποβολή αίτησης στις αρμόδιες αρχές για τη λήψη άδειας πραγματοποίησης αλλαγών·

δ) τις διαδικασίες για την εφαρμογή των αλλαγών, συμπεριλαμβανομένης της τεκμηρίωσής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

ΤΕΛΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

Άρθρο 85

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 20 Οκτωβρίου 2021.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN